

Τα Νέα του Βρυσοχωρίου

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΒΡΥΣΟΧΩΡΙΟΥ

ΙΟΥΛΙΟΣ
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ
2000

Αρ. Φύλλου 32
Έτος ιδρύσεως
1993

ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ

Ο 20ος αιώνας υπήρξε αναμφίβολα ο αιώνας των μεγάλων αλλαγών και των κοσμογονικών εξελίξεων και ανακατατάξεων. Το Βρυσοχώρι δεν ξέφυγε από την ιστορική αυτή Νομοτέλεια που επηρέασε και καθόρισε την πορεία ολόκληρης της ανθρωπότητας. Στο πρώτο ήμισυ του αιώνα δοκιμάστηκε μεν σκληρά από τα συνταρακτικά γεγονότα της ταραγμένης αυτής περιόδου, αλλά στη συνέχεια κατόρθωσε, χάρη στην αγάπη, τον πατριωτισμό και τη δημιουργική προσπάθεια των κατοίκων, να επιζήσει, να ανασυνταχτεί και να συνεχίσει την ιστορική του παρουσία και διαδρομή.

Τους Βρυσοχωρίτες μπορούμε να τους κατατάξουμε σε δύο κατηγορίες. Σ' αυτούς που έμειναν ριζωμένοι στον τόπο και κράτησαν με την παρουσία τους ζωντανό το χωριό και σ' αυτούς που ξενιτεύτηκαν αναζητώντας καλύτερη τύχη σ' όλα τα μήκη και πλάτη της γης. Είχαν όμως όλοι τους κοινό χαρακτηριστικό την εργατικότητα, τη συνέπεια, την αξιοπιστία και προπάντων τον ακατάλυτο δεσμό με τον "ομφάλιο λώρο", που λέγεται Βρυσοχώρι. Αυτοί που ξενιτεύτηκαν και οργάνωσαν τη ζωή τους σε διάφορες περιοχές της Ελλάδος ή στο εξωτερικό δεν έκοψαν ποτέ την επαφή και την επικοινωνία με τις ρίζες της καταγωγής τους. Οι περισσότεροι το επισκέπτονται σε κάθε ευκαιρία, παρακολουθούν τα δρώμενα του χωριού, και ενισχύουν με κάθε τρόπο τις κοινωφελείς προσπάθειες.

Το σημαντικότερο όμως είναι ότι τη δική τους αγάπη και το δικό τους ενδιαφέρον μετέδωσαν και στα παιδιά τους, δεύτερη και τρίτη γενιά ξενιτεμένων, τα οποία με τη σειρά τους επισκέπτονται το χωριό, συμμετέχουν στις εκδηλώσεις, απολαμβάνουν τη ζωή του χωριού και δημιουργούν δικούς τους προσωπικούς δεσμούς.

Από τις αρχές του περασμένου αιώνα διαβλέπει κα-

νείς στο Βρυσοχώρι μια συλλογική προσπάθεια, που ξεκινούσε πάντα από την πρωτοβουλία των νέων, για την καλύτερη οργάνωση της εκπαίδευσης, την επαγγελματική κατάρτιση των κοριτσιών, τη βελτίωση των όρων διαβίωσης, την οργάνωση πολιτιστικών εκδηλώσεων και την υποστήριξη κοινωφελών έργων και αγαθοεργημάτων. Από το 1911 ως το 1970 ιδρύθηκαν στο Βρυσοχώρι τέσσερα σωματεία. Το 1911 ιδρύθηκε η Φιλεκπαιδευτική Αδελφότητα η "Αγάπη" και το 1920 η Βιοτεχνική Αδελφότητα η "Ελπίς" με κύρια αποστολή τη μόρφωση και την αγωγή των κοριτσιών του Βρυσοχωρίου. Το 1928 ιδρύθηκε ο Δενδροκομικός Σύλλογος η "Αμαδρυάς" για την προστασία και περαιτέρω ανάπτυξη των καρποφόρων δένδρων. Τέλος το 1970 ιδρύθηκε ο Μορφωτικός και Ορειβατικός Σύλλογος Βρυσοχωρίου, που έχει αναπτύξει πολλαπλές δραστηριότητες και αγωνίζεται με τους άλλους φορείς για την επίλυση των προβλημάτων του χωριού.

Ο ΜΟΣ Βρυσοχωρίου, είναι το μακροβιότερο σωματείο, αφού συμπλήρωσε εφέτος 30 χρόνια γόνιμης, δημιουργικής και ζωντανής παρουσίας στα δρώμενα του χωριού. Οι πολύπλευρες και συστηματικά οργανωμένες δραστηριότητες έχουν επισύρει το θαυμασμό και την ευρύτερη αποδοχή και αναγνώριση από τους απανταχού Βρυσοχωρίτες, τους γνωστούς και φίλους του χωριού και προβάλλεται ευρύτατα ως υπόδειγμα για μίμηση. Χάρη στο ΜΟΣ και τους άλλους φορείς, το Βρυσοχώρι βρήκε από τη γέννησή του, έγινε επιπλέον γνωστό και πόλος έλξης ντόπιων και ξένων επισκεπτών.

Όλα αυτά όμως δεν έγιναν τυχαία. Τα χρωστάμε στη ζωντανή τον ενθουσιασμό και τη δημιουργική παρουσία και συνεισφορά των νέων.

Οι νέοι μας, είτε μένουν στο χωριό είτε είναι ξενιτε-

μένοι, εκδηλώνουν έμπρακτα την αγάπη και το ενδιαφέρον τους και υποκινούμενοι από μια έμφυτη συναισθηματική φόρτιση συμμετέχουν με προθυμία στην κοινή προσπάθεια για την πρόοδο και την ανάπτυξη του χωριού. Ό,τι καλό έγινε τα περασμένα χρόνια στο Βρυσοχώρι ξεκίνησε από την πρωτοβουλία των νέων. Η σκυτάλη της άμιλλας και της προσφοράς περνούσε από τη μια γενιά στην άλλη και το Βρυσοχώρι μπορεί να καμαρώνει και να υπερηφανεύεται γι' αυτή τη συνέχεια, που έχει αφήσει ανεξίτηλα τα ίχνη στη διαχρονική πορεία του χωριού. Παρά τη γενικευμένη τάση φυγής προς τα αστικά κέντρα η νέα γενιά δεν έπαψε να ενδιαφέρεται και να συμμετέχει ενεργά σε κάθε προσπάθεια για το καλό και την προβολή του χωριού.

Οι δεσμοί των σημερινών νέων με το χωριό παραμένουν ισχυροί και ενισχύονται ακόμη περισσότερο με την αθρόα προσέλευση και συμμετοχή τους στις ορειβατικές πορείες, στις πολιτιστικές εκδηλώσεις και στα παραδοσιακά πανηγύρια.

Ο Σύλλογος είναι αυτή τη στιγμή ο σημαντικότερος φορέας του χωριού. Για να μπορέσει όμως να υλοποιήσει τους στόχους του και τις προσδοκίες όλων των Βρυσοχωριτών χρειάζεται τη στήριξη, τη βοήθεια και την ενεργό συμμετοχή όλων των νέων. Αυτοί αποτελούν την προοπτική και το μέλλον του χωριού και αυτοί πρέπει να πρωτοστατήσουν στον ωραίο αγώνα για να δούμε καλύτερες ημέρες. Η συλλογική προσπάθεια που ξεκίνησε δυναμικά πριν από ένα αιώνα πρέπει να συνεχιστεί με πρωτοπόρους και πάλι τους νέους.

ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
δρ ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΤΣΙΟΜΙΔΗΣ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Γράφει η ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΓΚΑΡΑΝΗ-ΠΑΠΑΚΩΝ/ΝΟΥ

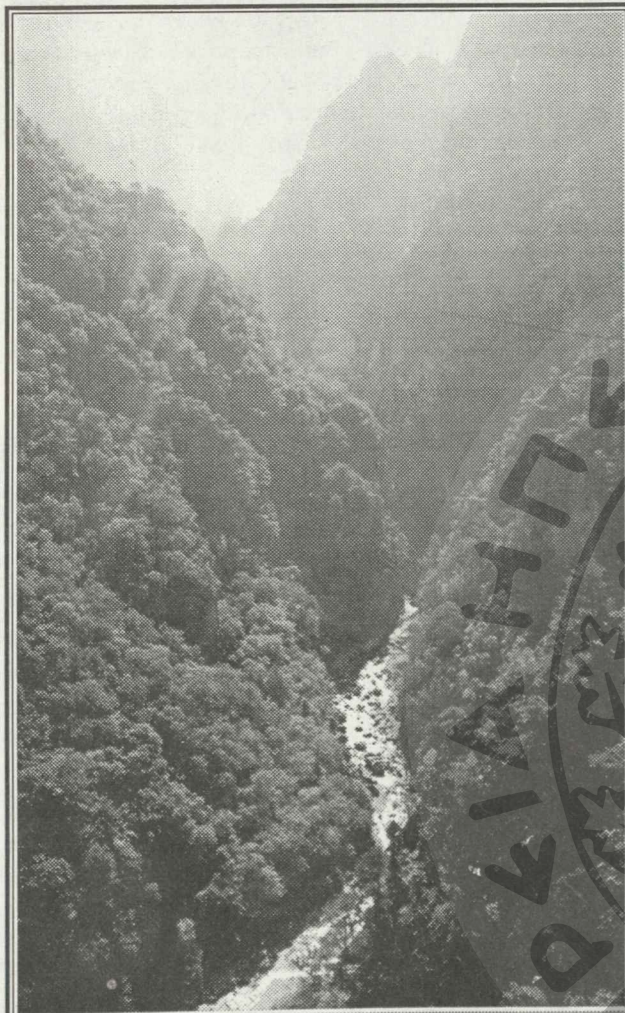
Οι παλαιότεροι θυμούνται το Βρυσοχώρι, ειδικά τώρα την περίοδο των διακοπών, με νοσταλγία. Η αίσθηση της καθαρής ατμόσφαιρας και του απεριόρετου μεγαλείου του Βρυσοχωρίτικου τοπίου ξυπνά όμορφες αναμνήσεις των παιδικών χρόνων. Το πανηγύρι της Αγίας Παρασκευής ήταν πάντα η κορυφαία εκδήλωση και το σημαντικότερο γεγονός στη ζωή του χωριού μας.

Οι νέες της εποχής εκείνης ανέσυραν με ευλάβεια από τα βάθη των σεντουκιών τις τοπικές παραδοσιακές ενδυμασίες και τα φανταχτερά κοσμήματα, όλα χειροποίητα, κεντημένα και δουλεμένα με μεράκι και πόθο καρδιάς. Ντυμένα με τα όμορφα τσιπούνια έσερναν με καμάρι το χορό στο χοροστάσι και το σκηνικό του παραδοσιακού πανηγυριού το συμπλήρωναν οι μανάδες και οι γιαγιάδες που φορούσαν και αυτές τις ίδιες ενδυμασίες. Οι παλιές καλές φωτογραφίες και οι ζωντανές μνήμες των μεγαλύτερων, σήμερα, σε ηλικία μιλούν εύγλωττα για το μεγαλείο αυτών των αξέχαστων χρόνων.

Στο Βρυσοχώρι όμως υπάρχει συνέχεια. Ο Μορφωτικός μας Σύλλογος με τους δύο χορευτικούς ομίλους (μικρών και μεγάλων) συντηρεί και αναβιώνει την παράδοση. Ντυμένα αγόρια και κορίτσια με τις τοπικές παραδοσιακές στολές, ανοίγουν το χορό στο πανηγύρι της Αγίας Παρασκευής και στη γιορτή της πίτας, χορεύοντας με χάρη και λεβεντιά, όπως στα παλιά καλά χρόνια.

Τα ήθη και τα έθιμα του χωριού είναι ιεροί άγραφοι νόμοι. Είναι οι σταθερές αξίες που μας συνδέουν με τις ρίζες της καταγωγής μας. Με αυτές γαλουχήθηκαν και έζησαν οι παλιές γενεές και αυτές προσπαθούμε να μεταγγίσουμε στη νέα γενιά του χωριού μας. Φαίνεται πως μέχρι σήμερα τα καταφέρνουμε καλά.

Συνέχεια στη σελ. 5

Αποψη γραφικής
Χαράδρας Αώου

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Γράφει η ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΚΟΠΑΤΣΑΡΗ - ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Είκοσι χρόνια και περισσότερο επισκέπτομαι το ωραίο Βρυσοχώρι, που βρίσκεται στο κεντρικό Ζαγόρι. Είκοσι χρόνια γεμάτα εμπειρίες και ωραία βιώματα από αυτό το καταπληκτικό αλπικό τοπίο του Ζαγορίου. Εμπειρίες που τις είχα μόνο από τα παλιά σχολικά βιβλία που περιέγραφαν παραδοσιακά πανηγύρια των ορεινων χωριών της Ελλάδας.

Ήξερα από τα εμποροπανηγύρια που γινόνταν στα παδικά μου χρόνια στο χωριό μου, τη Μελική Ημαθίας και σε άλλα κεφαλοχώρια της Μακεδονίας. Πανηγύρια που ήταν όμως πολύ διαφορετικά από το πανηγύρι του Βρυσοχωρίου.

Όταν για πρώτη φορά επισκέφτηκα το Βρυσοχώρι, τότε μόνο κατάλαβα, γιατί όλοι οι ξενιτεμένοι Βρυσοχωρίτες του χωριού μου ήθελαν να παραβρίσκονται οπωσδήποτε στις 26 Ιουλίου στο γραφικό Βρυσοχώρι. Τότε μόνο κατάλαβα γιατί η θεία Σταμάτα Νικ. Παντίση προετοιμάζονταν από μέρες για να βρίσκεται την ημέρα αυτή στο χωριό της. Τότε μόνο κατάλαβα γιατί ο μικρός Κολιός, το μικρό μαστορόπουλο (ποίημα Γεωργίου Κοτζιούλα) από ένα ορεινό χωριό της Ηπείρου, καθώς έφευγε για την ξενιτιά, δε σκέφτονταν τίποτε άλλο, παρά το πανηγύρι του χωριού του, όπου «όλοι οι φίλοι του θα είναι εκεί και μόνο αυτός θα λείπει» όπως λέει ο ποιητής.

Γι' αυτό λοιπόν κι εγώ με την οικογένειά μου προσπαθούμε τις μέρες του πανηγυριού να βρισκόμαστε στο Βρυσοχώρι. Τα παιδιά μου όπου κι αν βρίσκονται για διακοπές προσπαθούν να γυρίσουν για να βρεθούν κοντά στους συμπατριώτες των παππούδων τους.

Παραμονή της Αγίας Παρασκευής (26 Ιουλίου), όλα τα σπίτια μοσχομυρίζουν από τα ψητά που ετοιμάζουν οι γυναίκες.

Συνέχεια στη σελ. 7

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

Ο ΣΠΥΡΟΣ ΠΑΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ του Γιάννη και της Ματούλας Τσουμάνη-Παλασσόπουλου (εγγονός του αείμνηστου Νικολάου Τσουμάνη) εκτός από διακεκριμένος Γιατρός - Οφθαλμίατρος, κρύβει μέσα του ένα σπάνιο λογοτεχνικό ταλέντο, που εκφράζεται με μια αξιοθαύμαστη λυρικότητα στις τρεις ποιητικές του συλλογές:

ΤΑΠΕΙΝΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ	1983
ΔΙΑΛΕΠΟΥΣΣΕΣ ΕΚΚΡΕΜΟΤΗΤΕΣ	1990
ΣΤΟ ΥΠΕΡΠΕΡΑΝ	2000

Η τελευταία ποιητική του συλλογή «στο υπέρπεραν» εκδόθηκε το Μάιο του 2000 στη Θεσσαλονίκη από τον εκδοτικό οίκο ΤΣΙΓΑΡΙΑΔΕΣ. Είναι μία συλλογή 54 ποιημάτων που αποκαλύπτει την έμφυτη καλλιτεχνική ιδιοσυγκρασία, την καθαρή σκέψη, τον ευαίσθητο ψυχικό και συναισθηματικό τον κόσμο αλλά και ένα αυθεντικό ποιητικό ταλέντο, ικανό να εμπνέει αλλά και να εκφράζει με απόλυτη αμεσότητα, σαφήνεια και απλότητα αυτό που αποκαλούμε καθημερινότητα. Ο ποιητικός του λόγος είναι άμεσος, ανθρωπίνος, πηγαίος και ευκρινής και αποκαλύπτει με νοηματική πυκνότητα και λυρική διάθεση βιωμένες καταστάσεις, προσωπικές αναμνήσεις και έναν πλούσιο, ευαίσθητο και παλλόμενο συναισθηματικό κόσμο.

* * *

Στις 23 Μαρτίου 2000 στο Α* Πανελλήνιο Φεστιβάλ ποιήσεων που οργανώθηκε από την Ένωση Συγγραφέων-Λογοτεχνών Ευρώπης στην Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών στη Θεσ/νίκη, ο ΣΠΥΡΟΣ ΠΑΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ κατέλαβε την 5η θέση ανάμεσα σε 357 ποιητές και του απονεμήθηκε έπαινος για τη συμμετοχή του. Η τιμητική αυτή διάκριση καταξιώνει το ΣΠΥΡΟ ως ταλαντούχο ποιητή και το έργο του αποκτά ευρύτερη αναγνώριση και προβολή. Βραβεύτηκαν τα ακόλουθα τρία ποιήματα της συλλογής του «στο υπέρπεραν».

ΚΛΕΙΣΤΕΣ ΔΙΣΘΗΣΕΙΣ
ΦΩΣΦΟΡΙΚΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ
ΣΤΡΕΦΟΝΤΑΣ ΤΟ ΠΡΙΣΜΑ

* * *

Στα μέσα Αυγούστου 2000 πραγματοποιήθηκε στη Θεσ/νίκη το 20ο Παγκόσμιο Συνέδριο ποιητών. Ανάμεσα στους 14 ποιητές που εκπροσώπησαν την Ελλάδα ήταν και ο ΣΠΥΡΟΣ ΠΑΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ. Η συμμετοχή του με δύο ποιήματα: ΣΤΟ ΥΠΕΡΠΕΡΑΝ και ΑΝΕΠΑΙΣΘΗΤΕΣ ΠΑΛΙΝΑΡΟΜΗΣΕΙΣ, αποτελεί ύψιστη τιμητική διακρίση που τον ανυψώνει στις επάλξεις του ποιητικού λόγου.

* * *

Ο ΣΠΥΡΟΣ ΠΑΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ είναι στον επαγγελματικό στίβο Χειρουργός - Οφθαλμίατρος, Επιμελητής της Οφθαλμολογικής κλινικής του 424 Στρατιωτικού Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης. Έχει παρακολουθήσει μεταπτυχιακά προπτυχιακά με πρακτική άσκηση πάνω στη διαβλαστική χειρουργική των ματιών και είναι από τους λίγους οφθαλμίατρους στη Βόρεια Ελλάδα που διορθώνει τη μυωπία με Leiser.

Νοσοκομείου: 249 - 300 - 1095
Τηλέφωνα: Ιατρείου: (031) 827 817 - 820 054
Κινητό: 0977 082 396

ΑΝΕΠΑΙΣΘΗΤΕΣ ΠΑΛΙΝΑΡΟΜΗΣΕΙΣ

Και τότε σου ψιθύρισα:
«Μη μου μιλάς άλλο πια...»
Τι να τις κάνω τώρα
τις φτωχές και ταπεινές σου λέξεις,
ότα κρατά ανέγγιχτο το λόγο σου
που με βγάζει λοξά στον ουρανό;
Και συ μου αποκρίθηκες:
«Μη με αγριζεις ούτε μ' ένα σου βλέμμα...»
Οι πληγές μου, έκαψαν σαν την κόλαση.
Κι η σκιά σου δε χάνεται ποτέ
ακόμη κι όταν ο ήλιος δύει...
Και τότε σε ρώτησα:
«Μπροστά στη θάλασσα των ματιών σου
χαμένος κάπου στους σισυφικούς αιώνες
των κυμάτων
αργοσίβην για την πέτρινη καρδιά σου,
που ζαρώνει.
Πότε θα πιάσεις να πιστεύεις σε μένα;»
Και συ μου αποκρίθηκες:
«Με δύο σπαθίσματα ανυπομονησίας σου
πολλά μπορούσαν να 'χαν αποφευχθεί!
Πάντως όταν πεθάνω,
θα 'χω όλο το χρόνο, να το σκεφτώ!»

ΣΠΥΡΟΣ ΠΑΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ
Από τη ποιητική συλλογή «στο υπέρπεραν»

ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΚΑΙ Η ΗΜΙ-ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΕΓΚΕΦΑΛΟΥ

Είναι εκπληκτικό το ότι πολλοί άνθρωποι ακόμα λένε «δεν ονειρεύομαι ποτέ», έχουν περάσει όμως δεκαετίες από τότε που έχει αποδειχτεί ότι όλοι βλέπουμε πάνω από χίλια όνειρα το χρόνο, παρόλο που μερικές μόνο από αυτές τις «νυχτερινές εμφανίσεις» τις θυμόμαστε όταν ξυπνάμε. Ακόμα και αυτοί που θεωρούν τους εαυτούς τους ως ανθρωπούς που δεν ονειρεύονται θα θυμούνται κάποια όνειρα όταν ξυπνούν συστηματικά κατά τη διάρκεια των περιόδων της γρήγορης κίνησης του ματιού (REM:rapid eye movement)

Αυτοί είναι περίοδοι ελαφρού ύπνου κατά τη διάρκεια των οποίων τα μάτια κινούνται γρήγορα πέρα-δωθε κάτω από κλειστά βλέφαρα και ο εγκέφαλος αρχίζει να ενεργεί γρήγορα, πράγμα που συμβαίνει τρεις ή τέσσερις φορές κάθε νύχτα κανονικού ύπνου.

Είναι μια πολύ ενδιαφέρουσα ερώτηση, γιατί μερικοί άνθρωποι θυμούνται κάποια από τα όνειρά τους συστηματικά, ίσως διαφορετικά όνειρα σε μια μόνο νύχτα, ενώ άλλοι δύσκολα θυμούνται έστω και ένα κάτω από κανονικές συνθήκες; Αν σκεφτούμε το παραπάνω, είναι σημαντικό να λάβουμε υπόψη ότι το όνειρο έχει την τάση να είναι ένα άπιστο φαινόμενο για όλους μας. Δε συνηθίζουμε να φέρνουμε στο νου μας ένα όνειρο εκτός αν έχουμε ξυπνήσει αφού το είδαμε, ακόμα και έτσι μπορεί να ξεχαστεί σχετικά γρήγορα.

Έχοντας υπόψη αυτό το γενικό άπιστο του ονείρου, ο βασικός παράγοντας που καθορίζει ποτέ ένα όνειρο θυμάται ή όχι τα όνειρα που, είναι το ίδιο όπως αυτό το οποίο καθορίζει και τη μνήμη, δηλαδή βαθμός ενδιαφέροντος. Ερευνητές έχουν κάνει μια γενική ταξινόμηση των ανθρώπων σχετικά με τα όνειρα σε αυτούς που θυμούνται τουλάχιστον ένα όνειρο το μήνα (recallers) και σε αυτούς που θυμούνται λιγότερα από αυτό (non-recallers).

Test έχουν δείξει ότι «ψυχροί», αναλυτικοί άνθρωποι που προσεγγίζουν λογικά τα συναισθήματά τους, συνηθίζουν να θυμούνται πιο λίγα από αυτούς που κρατούν μια ανοιχτή και ευκαμπτή στάση ζωής. Δεν είναι περίεργο το ότι στη δυτική κοινωνία οι γυναίκες φέρνουν στη μνήμη τους πιο πολλά όνειρα από τους άνδρες, από τότε που οι γυναίκες είχαν το ελεύθερο ενστικτωδώς να προσεγγίζουν τη ζωή.

Στη σύγχρονη εποχή της πληροφόρησης τα αισθήματα και τα όνειρα συνηθίζουν να θεωρούνται ως επιπολαιότητες που είναι ανιστηρά και διαφορετικές από τις αληθείες της ζωής. Δείχνουμε υποκριτικό σεβασμό στη φύση της φαντασίας που εκφράζεται στις τέχνες αλλά στην πράξη παραπέμπει στη μουσική, την ποίηση, το δράμα και τη ζωγραφική, όταν όμως θεωρείται ως ενέργεια του ελεύθερου χρόνου.

Αποτρέπουμε τα παιδιά μας από το να προσέξουν οτιδήποτε είναι μη ρεαλιστικό και δεν έχει σχέση με τον πραγματικό κόσμο της βιομηχανίας και του εμπορίου, αντί να τα αφήσουμε, ακόμα και να τα προτρέψουμε να κάνουν ένα διλεμμά από τις σκέψεις τους και να... ονειρευτούν!

ΤΙΝΑ ΧΡ. ΜΕΜΟΥ

ΧΡΗΣΙΜΗ ΔΩΡΕΑ

Ο ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΠΑΚΗΣ σύζυγος της ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΑΘ. ΒΑΚΑΡΟΥ, από τη Ξεχασμένη Ημερίδα, είναι ένθερμος φίλος, θαυμαστής και τακτικός επισκέπτης του χωριού μας. Απλός, προσιτός, φιλικός και ευχάριστος, έχει κερδίσει την αγάπη και την εκτίμηση όλων των Βρυσσχωριτών. Μετά τη συνταξιοδότησή του και την ενασχόλησή του με το κυνήγι επισκέπτεται το Βρυσσχωρί και τους χειμερινούς μήνες.

Στις αρχές του καλοκαιριού ο ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ έκανε μια χρήσιμη δωρεά στο χωριό. Τοποθέτησε τρεις ωραίους μεταλλικούς πάγκους στην πλακόστρωτη πλατεία του Αγίου Χαράλαμπος. Οι περιπατητές και οι πολυάριθμοι επισκέπτες του χωριού μας, ξεκουράζονται στους ωραίους πάγκους απολαμβάνοντας την απερίγραπτη ομορφιά που βρυσσχωρίτικο τοπίο.

Ο ΜΟΣ και η Συντακτική Επιτροπή ευχαριστούν τον αγαπητό ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ για τη χρήσιμη και ενδιαφέρουσα δωρεά του και του εύχονται να απολαμβάνει και αυτός τακτικά, καθισμένος στους ωραίους πάγκους, τη μαγεία και τη χάρη των βουνοκορφών που οριοθετούν τον απέραντο ορίζοντα του Βρυσσχωρίου.

ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΤΙΣ ΡΙΖΕΣ

Η οικογένεια ΠΕΛΤΕΚΗ στο Βρυσσχωρί είχε τρία παιδιά, τον ΑΠΟΣΤΟΛΟ, το ΓΙΩΡΓΟ και τη ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ. Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ και ο ΓΙΩΡΓΟΣ ξενιτεύτηκαν στη δεκαετία του '20 και εγκαταστάθηκαν στο χωριό Νέα Καρύα Καβάλας, όπου ζουν οι απόγονοί τους μέχρι σήμερα. Η ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ παρέμεινε στο Βρυσσχωρί και παντρεύτηκε το ΣΤΕΡΓΙΟ ΦΩΛΙΝΑ.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΕΛΤΕΚΗΣ παντρεύτηκε στη Νέα Καρύα και απέκτησε 6 παιδιά. Ένα από τα παιδιά του ο ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΕΛΤΕΚΗΣ με τη γυναίκα του ΛΟΥΛΟΥΔΑ, το γιο του ΑΠΟΣΤΟΛΟ και την ανηψία του ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΤΣΑΤΑΛΟΥ, κόρη της ξαδέλφης του του γένους ΣΤΕΡΓΙΟΥ ΦΩΛΙΝΑ, επισκέφτηκαν στις 23-7-2000 το Βρυσσχωρί αναζητώντας τις ρίζες της καταγωγής τους. Το σπίτι της οικογένειας ΠΕΛΤΕΚΗ βρίσκονταν κάτω από το σπίτι του Γεωργίου Οικονόμου.

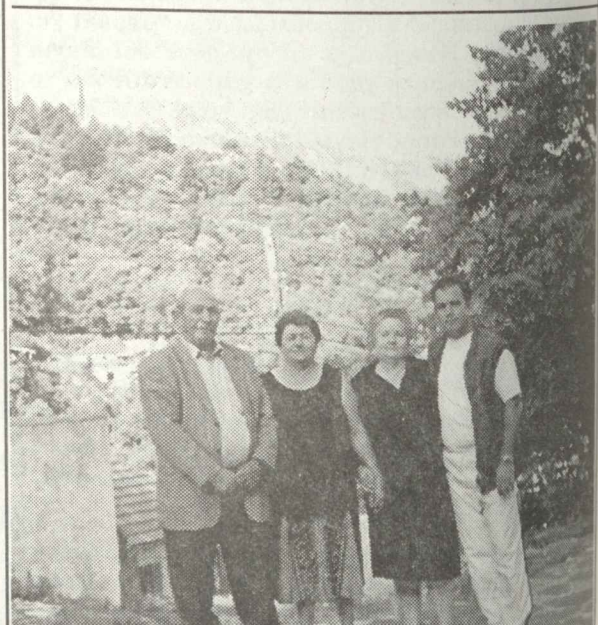
Ανιχνεύοντας το γενεολογικό δέντρο βρέθηκε ότι ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΕΛΤΕΚΗΣ (παππούς) ήταν πρώτος ξάδελφος της ΧΡΥΣΗΣ ΑΘ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ και ο γιος του ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΕΛΤΕΚΗΣ δεύτερος ξάδελφος των αδελφών ΑΝΤΩΝΗ, ΓΙΑΝΝΗ και ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ. Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΕΛΤΕΚΗΣ (εγγονός), που εργάζεται στο Παρίσι, ήρθε για πρώτη φορά εφέτος το Πάσχα στο Βρυσσχωρί και τον Ιούλιο ξαναήρθε φέρνοντας μαζί του και τους γονείς του.

Ο ερχομός τους έδωσε την ευκαιρία στους απογόνους της παλιάς Βρυσσχωρίτικης οικογένειας ΠΕΛΤΕΚΗ να γνωρίσουν και να έρθουν σε επαφή με το περιβάλλον του χωριού, να ανανεώσουν ξεχασμένες και ξεχασμένους συγγενικούς και φιλικούς δεσμούς και να βιώσουν πρωτόγονες εμπειρίες κατά την ολιγοήμερη παραμονή τους στο Βρυσσχωρί. Η έκπληξη, η χαρά και η ευχαρίστηση ήταν διάχυτη και εμφανής τόσο στους ίδιους όσο και στους κατοίκους του χωριού.

Οι επισκέπτες έμειναν ενθουσιασμένοι και ευχαριστημένοι από τη φιλοξενία, την περιποίηση και την αγάπη που βρήκαν από όλους τους χωριανούς και τους συγγενείς τους και υποσχέθηκαν να ξανάρθουν πάλι στο Βρυσσχωρί.

Αυτό που σχολιάστηκε δυσμενέστατα είναι η συστηματική και συνεχής απουσία παλαιών και νέων υποτρόφων και των γονέων τους από τα δύο ετήσια μνημόσυνα που τελούνται για να τιμηθεί η μνήμη του Ευεργέτη και των γονέων του. Αποτελεί χρέος τιμής για κάθε ευεργετηθέντα και ευεργετούμενο η παρουσία του στα δύο ετήσια μνημόσυνα που γίνονται για να τιμηθεί η μνήμη και να εκφραστεί η ευγνωμοσύνη για τη μεγάλη προσφορά του Ευεργέτη. Ο ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ έδειξε με την ενεργεια του πόσο αγαπούσε και τιμούσε το χωριό του και πόσο ενδιαφερόταν για την πρόοδο, την αγωγή και τη μόρφωση των νέων. Εμείς οι νεότεροι ως διαδοχόμε από τις σοφές νοητικές και παρανέσεις του και να μη ξεχνάμε ποτέ πως η αγαρσία είναι το μεγαλύτερο ελάττωμα του ανθρώπου.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΤΣΟΥΜΑΝΗΣ

Βρυσσχωρί 24-7-2000. Η οικογένεια ΠΕΛΤΕΚΗ στο Βρυσσχωρί. Από αριστερά: ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΕΛΤΕΚΗΣ, ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΤΣΑΤΑΛΟΥ, ΛΟΥΛΟΥΔΑ Β. ΠΕΛΤΕΚΗΣ και ο γιος ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Β. ΠΕΛΤΕΚΗΣ.

ΑΠΟ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΚΑΙ ΤΟΠΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Επιμέλεια: ΠΟΛΥΖΩΗ ΒΑΚΑΡΟΥ

ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

Την Κυριακή 30 Ιουλίου 2000, η Διαχειριστική Επιτροπή του Κληροδοτήματος ΧΡΗΣΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ, τέλεσε στον Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου Βρυσσχωρίου, το ετήσιο ιερατικό μνημόσυνο στη μνήμη του Μεγάλου Ευεργέτη της Κοινότητας. Ήταν μια σεμνή τελετή που έδωσε την ευκαιρία στους κατοίκους του χωριού να εκφράσουν την ευγνωμοσύνη και να τιμήσουν τη μνήμη του Ευεργέτη για τη μεγάλη του προσφορά.

Επιμνημόσυνο λόγο για τη ζωή, το έργο και τη μεγάλη προσφορά του Ευεργέτη, εκφώνησε ο συγχωριανός μας ΛΑΜΑΝΤΙΟΣ ΤΣΙΟΜΙΑΝΗΣ, Επίτιμος Σχολικός Σύμβουλος Π.Ε. Ο ομιλητής αναφέρθηκε στη ζωή του ΧΡΗΣΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ, στην επαγγελματική του σταδιοδρομία, στις αξίες, τις αρχές και τα ιδανικά που πίστευε και συγκροτούσαν την ολοκληρωμένη προσωπικότητά του και τέλος στη γενναία αλtruιστική και πατριωτική πράξη, να διαθέσει στην δια μνήμην οικονομικών κτηθείσων περιουσιών για την εκπαίδευση και ανωτέρα μόρφωση των νέων του χωριού. Ήταν μια μεγάλη προσφορά που καταδεικνύει το ψυχικό και πνευματικό μεγαλείο του ΧΡΗΣΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ, τις προοδευτικές του αντιλήψεις, το αίσθημα του χρέους και τα πατριωτικά του αισθήματα για τον τόπο που γεννήθηκε και τόσο πολύ αγάπησε.

Στην τελετή του μνημόσυνου παραβρέθηκαν το Τοπικό Συμβούλιο, το Δ.Σ. του ΜΟΣ, συγχωριανοί και φίλοι που βρέθηκαν αυτήν την ημέρα στο χωριό. Μετά τη Θεία Λειτουργία μοιράστηκαν «κόλυβα και αρτίδια», που με φροντίδα είχε επιμεληθεί η Διαχειριστική Επιτροπή. Στη συνέχεια το εκκλησίασμα κατευθύνθηκε στην αυλή του σχολείου, όπου είναι στημένη η προτομή του Ευεργέτη. Εκεί εψάλλει τρισάγιο και κατατέθηκαν στεφάνια από τον Πρόεδρο του Τοπικού Συμβουλίου κ. ΠΟΛΥΖΩΗ ΒΑΚΑΡΟ και από τον Πρόεδρο του Συλλόγου κ. ΔΗΜΟΣΘΕΝΗ ΝΟΤΗ.

Ακολούθησε δεξίωση των κατοίκων του χωριού στο καφενείο ΣΙΑΜΠΗΡ, όπου η Διαχειριστική Επιτροπή προσέφερε κονια-καφέ και βουτήματα. Η μνήμη του Μεγάλου Ευεργέτη τιμήθηκε και φέτος με τον καλύτερο δυνατό τρόπο και όλοι ευχθήκαν να μείνει «αιωνία η μνήμη του» και το παράδειγμά του να καθοδηγεί και εμπνέει τις επερχόμενες γενιές.

Αυτό που σχολιάστηκε δυσμενέστατα είναι η συστηματική και συνεχής απουσία παλαιών και νέων υποτρόφων και των γονέων τους από τα δύο ετήσια μνημόσυνα που τελούνται για να τιμηθεί η μνήμη του Ευεργέτη και των γονέων του. Αποτελεί χρέος τιμής για κάθε ευεργετηθέντα και ευεργετούμενο η παρουσία του στα δύο ετήσια μνημόσυνα που γίνονται για να τιμηθεί η μνήμη και να εκφραστεί η ευγνωμοσύνη για τη μεγάλη προσφορά του Ευεργέτη. Ο ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ έδειξε με την ενεργεια του πόσο αγαπούσε και τιμούσε το χωριό του και πόσο ενδιαφερόταν για την πρόοδο, την αγωγή και τη μόρφωση των νέων. Εμείς οι νεότεροι ως διαδοχόμε από τις σοφές νοητικές και παρανέσεις του και να μη ξεχνάμε ποτέ πως η αγαρσία είναι το μεγαλύτερο ελάττωμα του ανθρώπου.

Η ΣΤΕΓΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Πραγματοποιήθηκε επιτελους τον Αύγουστο η πολυσυζητημένη στεγανοποίηση του Δημοτικού Σχολείου Βρυσσχωρίου. Παρά την υπόσχεση του κ. Δημάρχου ότι θα γίνει περιμετρική εκσκαφή και θα σφραγιστούν 50 εκατοστά χαμηλότερα από το δάπεδο του σχολείου, ο εργολάβος που εκτέλεσε το έργο έστρωσε το μπετόν στην επιφάνεια ανατολική και βόρεια πλευρά στο ίδιο ύψος με το δάπεδο.

Ενώ είχαμε την υπόσχεση του κ. Δημάρχου ότι θα τοποθετηθεί στην πίσω (βόρεια) πλευρά αποχετευτικός σωλήνας για τα αποφειντήρια που πρόκειται να κατασκευαστούν, αγνοήθηκε παντελώς και η υπόδειξη και η υπόσχεση. Αυτή τη στιγμή όχι μόνο στεγανοποίηση δεν πραγματοποιήθηκε, αλλά πολύ φοβόμαστε ότι τα πράγματα χειροτέρεναν, γιατί το νερό που αναβλύζει κάτω από το μπετόν στην ανατολική πλευρά θα βρει διέξοδο κάτω από το δάπεδο του διδακτηρίου που θα επιβαρυνθεί ακόμη περισσότερο από την υγρασία.

Αυτό που έγινε σωστό και σίγουρο είναι ο τοίχος αντιστήριξης. Για να ανακαινιστεί και αξιοποιηθεί εσωτερικά το διδακτήριο πρέπει πρώτα να γίνουν αποφειντήρια. Το ερώτημα όμως είναι πως θα φύγουν τα λύματα; Πρέπει επομένως σαν πρώτο βήμα να σκάσει με κοπρέσορ το μπετόν στην βάση του τοίχου αντιστήριξης και να τοποθετηθεί ένας αποχετευτικός σωλήνας και ένας σωλήνας για τη συλλογή των υπόγειων υδάτων που κάνουν τη ζημιά.

Ο κ. Δήμαρχος βρήκε για το συγκεκριμένο έργο πίστωση 1.600.000 δραχμών. Το έργο έγινε με μεγάλη προχειρότητα και τεχνικές ατέλειες που δεν τμήα ούτε το Δήμαρχο, ούτε τον εργολάβο που ανέλαβε την εκτέλεση.

Το Τοπικό Συμβούλιο εκφράζοντας τη διαμαρτυρία και την απογοήτευση των κατοίκων του χωριού για την προχειρότητα με την οποία έγινε το συγκεκριμένο έργο, προτείνει κάθε μελλοντική παρέμβαση να γίνεται με τη σύμφωνη γνώμη του. Οι τεχνικές ατέλειες στα έργα δύσκολα διορθώνονται και όλοι μένουν με την πικρία ότι τίποτε δε γίνεται σωστά.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Η Διαχειριστική Επιτροπή του Κληροδοτήματος ΧΡΗΣΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ, που τη συγκροτεί το τριμελές Τοπικό Συμβούλιο του Διαμερίσματος Βρυσσχωρίου του Δήμου Τύμφης,

προσκαλεί

παλαιούς και νέους υποτρόφους του κληροδοτήματος, τους κατοίκους και φίλους του χωριού, στο ετήσιο μνημόσυνο που θα γίνει την Τετάρτη 8 Νοεμβρίου 2000, στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Βρυσσχωρίου, υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των γονέων του Ευεργέτη ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ και ΣΤΑΜΑΤΙΑΣ καθώς και των προγόνων και λαλούν συγγενών ανώντων και κατιόντων. Το μνημόσυνο, σύμφωνα με την εκφρασθείσα επιθυμία του Ευεργέτη, τελείται κάθε χρόνο την ίδια ημερομηνία, γιατί συμπέφτει με την ημέρα θανάτου της «φωτιστότης μητρός του».

Η παρουσία όλων είναι απαραίτητη για να αποτίσουμε τον επιβαλλόμενο φόρο τιμής και να εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη και το σεβασμό μας, στους γονείς και τους προγόνους του Μεγάλου Ευεργέτη του χωριού μας ΧΡΗΣΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ. Μετά την τελετή του μνημόσυνου θα ακολουθήσει επιμνημόσυνη δέηση στην προτομή του αείμνηστου Ευεργέτη, κατάθεση στεφάνου και δεξίωση στο καφενείο ΣΙΑΜΠΗΡΗ.

ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΗ ΝΕΡΟΥ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΗΓΕΣ ΒΡΥΣΣΧΩΡΙΟΥ

Πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 9 Σεπτεμβρίου 2000 και ώρα 6 μ.μ. στο Βρυσσχωρί, έκτακτη Γενική Συνέλευση των κατοίκων του Δημοτικού Διαμερίσματος Βρυσσχωρίου του Δήμου Τύμφης, έπειτα από πρόσκληση του Προέδρου του Τοπικού Συμβουλίου, στην οποία συζητήσαν και αποφάσισαν για το παρακάτω θέμα:

ΘΕΜΑ: Παραχώρηση νερού από τα όρια του Δημοτικού Διαμερίσματος Βρυσσχωρίου

Ο Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου εισηγήθηκε το θέμα ως ακολούθως: Ο Δήμαρχος του Δήμου Τύμφης κατά την πρόσφατη επίσκεψή του στο Βρυσσχωρί, ζήτησε από το τοπικό Συμβούλιο την παραχώρηση νερού από τα όρια του Διαμερίσματος Βρυσσχωρίου για τον εμπλουτισμό του υφισταμένου δικτύου ύδρευσης που κατασκευάστηκε από το Συμβούλιο της Ε' Εδαφικής Περιφέρειας Ζαγορίου. Έπειτα από διαλογική συζήτηση και αφού ακούστηκαν οι τοποθετήσεις και οι προτάσεις των κατοίκων η Γενική Συνέλευση,

αποφάσισε και πρότεινε ομόφωνα

1. Να εφαρμοστεί η υπ' αριθμ. 766/1994 μελέτη της ΤΥΔΚ Ιωαννίνων για το έργο ύδρευσης των Κοινοτήτων του Κεντρικού Ζαγορίου που προέβλεπε την υδροδότηση από τις πηγές Αλλή Παρά στα όρια των Δημόσιων δάσους-Λαίτης, με 1800 μ³ περίπου ανά 24ωρο και σύμφωνα με το υπ' αριθμ. 33962/13.11.1995 έγγραφο της ΤΥΔΚ Ιωαννίνων παρέχει το μήνα Αύγουστο 368μ³/24 και το Σεπτέμβριο 260 μ³/24.

Η ίδια μελέτη προέβλεπε σε περίπτωση ανάγκης και λήψη νερού από τις πηγές Χαμοურიού, Κλεπτόβρυσης κ.λπ. (σελ. 27 μελέτης). Οι ανωτέρω ποσότητες εξυπηρετούν τις ανάγκες των κατοίκων στους μήνες αιχμής Ιούλιο και Αύγουστο.

2. Δέχονται να συζητήσουν την παροχή νερού από τις πηγές Μπουλιάνας, Καταλμός, Μπράντου και Αμπου-τά, εφόσον παρθούν πρώτα τα νερά από τις πηγές που προβλέπει η μελέτη και εξαντληθούν οι δυνατότητες συγκέντρωσης των νερών κατά μήκος του υπάρχοντος δικτύου.

3. Επιφυλάσσονται οι κάτοικοι, σε αντίθετη περίπτωση να εξαντλήσουν κάθε ένδοξο μέσο για την προστασία των νομίμων συμφερόντων.

Με εξουσιοδότηση της Γενικής Συνέλευσης των κατοίκων το συνταχθέν πρακτικό υπογράφηκε από τα τρία μέλη του Τοπικού Συμβουλίου του Δημοτικού Διαμερίσματος Βρυσσχωρίου, ΠΟΛΥ ΒΑΚΑΡΟ, ΔΗΜ. ΝΟΤΗ και ΑΝ. ΡΕΜΟ. Το Τοπικό Συμβούλιο συνέταξε το απ' αριθμ. 5/10.09.2000 πρακτικό με τις αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης των κατοίκων και το υπέβαλε με αριθμ. Πρωτ. 9/11.09.2000 στον Δήμαρχο Τύμφης στο Τσεπέλοβο.

Βρυσσχωρί Κυριακή 30 Ιουλίου 2000. Αναμνηστική φωτογραφία στην προτομή του Ευεργέτη ΧΡΗΣΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ. ΦΩΤΟ: ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΤΙΣΗΣ

ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Επιμέλεια: ΓΕΩΡΓΙΟΥ Κ. ΒΑΚΑΡΟΥ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΣΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΟΥ ΠΡΟΣΕΦΕΡΑΝ ΠΙΤΕΣ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Μορφωτικού και Ορειβατικού Συλλόγου Βρυσσχωρίου εκφράζει στις Βρυσσχωρίτισσες γυναίκες και στις γυναίκες των γειτονικών χωριών θερμές ευχαριστίες για τις νόστιμες, ευωδιαστές και μυρωδάτες πίτες που προσέφεραν και θερμά συγχαρητήρια για τη συμβολή τους στη μεγαλειώδη επιτυχία της γιορτής της πίτας, που πραγματοποιήθηκε στο Βρυσσχωρί το Σάββατο 19 Αυγούστου 2000. Προσφέρθηκαν συνολικά 71 πίτες (όσες ακριβώς και πέρσι) και παραθέτουμε τα ονόματα των γυναικών με τη σειρά με τις παρέδωσαν στην οργανωτική επιτροπή.

1. ΠΑΝΤΙΗ ΜΙΣΕΛ
2. ΒΑΚΑΡΟΥ ΑΛΚΜΗΝΗ
3. ΚΑΤΣΑΜΑΚΑ ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ
4. ΜΕΜΟΥ ΣΤΑΜΑΤΙΑ
5. ΦΑΡΙΖΟΠΟΥΛΟΥ ΟΛΥΜΠΙΑ (Θεζ/νίκη)
6. ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ
7. ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΥ ΑΡΒΑΝΙΤΗ-ΜΑΡΙΓΟΥΛΑ
8. ΠΑΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΥ ΤΣΟΥΜΑΝΗ-ΣΤΑΜΑΤΙΑ
9. ΜΠΑΛΗΤΑ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
10. ΜΠΙΖΑΚΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ
11. ΤΣΙΟΜΙΑΟΥ ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ
12. ΧΑΝΤΟΛΙΟΥ ΜΑΡΙΑΝΝΑ
13. ΒΑΚΑΡΟΥ ΑΝΝΑ
14. ΒΑΚΑΡΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ
15. ΧΡΙΣΤΟΓΙΑΝΝΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑ (Γιάννεννα)
16. ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ ΑΝΝΕΤΑ
17. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ του Νικ.
18. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
19. ΠΑΝΤΙΣΗ-ΒΑΡΑΡΑΙΝΑ-ΕΥΘΥΜΙΑ
20. ΣΙΑΜΠΗΡ ΓΙΑΝΝΑ του Ιωάν.
21. ΚΟΥΤΣΟΥΠΑΚΗ ΛΕΝΑ
22. ΒΑΚΑΡΟΥ ΣΟΦΙΑ
23. ΝΟΥΤΣΟΥ ΕΥΘΥΜΙΑ
24. ΑΝΤΟΝΟΓΛΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ (Γιάννεννα)
25. ΑΡΜΑΤΑ ΑΤΡΙΑΝΝΑ
26. ΣΙΑΜΠΗΡ ΣΤΑΜΑΤΙΑ του Ευαγ.
27. ΜΠΑΡΚΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ
28. ΝΟΥΤΣΟΥ ΓΙΑΝΝΟΥΣΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
29. ΕΞΑΡΧΟΥ ΝΙΚΗ
30. ΠΑΣΧΑΛΗ ΑΡΙΣΤΕΑ
31. ΔΗΜΗΤΡΑΚΗ ΑΝΝΑ
32. ΚΟΥΝΑΒΟΥ ΚΑΛΛΙΟΠΗ
33. ΣΙΑΜΠΗΡ ΧΡΥΣΟΥΛΑ του Θωμά
34. ΡΗΜΑ ΧΡΥΣΑΥΓΗ
35. ΓΚΑΡΑΝΗ ΣΙΩΚΑ-ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ
36. ΜΠΟΪΚΟΥ ΜΑΡΙΑΝΘΗ του Δημ.
37. ΤΣΙΟΜΙΑΟΥ ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ
38. ΤΣΙΟΜΙΑΟΥ ΔΕΥΚΟΘΕΑ του Αναστ.
39. ΤΣΙΟΜΙΑΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑ
40. ΒΑΣΔΕΚΗ ΕΥΑΝΘΙΑ
41. ΤΣΙΟΜΙΑΟΥ ΤΣΟΥΜΑ-ΜΑΡΙΑ
42. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗ ΜΑΡΙΑ (Ηλιοχώρι)
43. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ (Ηλιοχώρι)
44. ΠΟΥΠΟΒΙΝΗ ΧΑΪΔΟΥΛΑ
45. ΜΙΤΣΑΛΗ ΜΑΝΤΩ (Αλεξάνδρεια)
46. ΠΑΣΧΑΛΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΑΘΗΝΑ
47. ΔΗΜΗΤΡΑΚΗ ΑΝΤΩΝΙΑ
48. ΜΠΑΡΚΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ
49. ΠΕΠΕΛΑ ΝΟΥΤΣΟΥ-ΧΡΥΣΟΥΛΑ
50. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑΝΘΗ
51. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ ΒΑΣΩ
52. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ-ΕΥΤΥΧΙΑ
53. ΖΑΜΠΑΚΟΥ ΜΑΡΙΑΝΘΗ (Ηλιοχώρι)
54. ΝΟΤΗ ΣΟΥΛΑΝΑ
55. ΚΟΥΝΑΒΟΥ ΙΣΜΗΝΗ
56. ΚΟΡΕΤΤΑ ΖΑΝΕΤΑ
57. ΝΑΣΤΟΥΛΗ ΜΑΡΙΑ (Κοτσανόπουλο Πρέβεζας)
58. ΖΟΓΚΑ ΒΙΡΓΙΝΙΑ (Κοτσανόπουλο Πρέβεζας)
59. ΤΣΙΟΜΙΑΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ
60. ΚΑΦΕΤΣΟΥ ΑΓΓΕΛΙΚΗ του Αθαν.(Ηλιοχώρι)
61. ΠΟΛΥΖΟΥ ΜΕΛΑΝΙΑ (Ηλιοχώρι)
62. ΣΤΑΜΑΤΗ ΣΙΓΑΛΑ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ
63. ΣΤΑΜΑΤΗ ΚΟΪΚΟΥ-ΔΗΜΗΤΡΑ
64. ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ Α'
65. ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ Β'
66. ΛΑΠΠΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ (Σκαμνέλι)
67. ΡΙΓΓΟΥ ΕΡΜΙΟΝΗ (Αλεξάνδρεια)
68. ΚΑΛΛΗ ΚΩΝ/ΝΑ (Καταβόθρα Θεσπρωτίας)
69. ΤΑΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ-ΣΤΕΛΛΑ
70. ΝΟΤΗ ΝΙΚΟΛΕΤΤΑ
71. ΚΑΤΕΡΗ ΠΟΛΥΞΕΝΗ (Σύβοτα Θεσπρωτίας)

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 30 Ιουλίου 2000 και ώρα 12 π.μ. στην αίθουσα ΣΤΑΜΑΤΙΑΣ ΒΕΝΕΤΗ στο Βρυσσχωρί η ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση του Συλλόγου. Μετά τη διαπίστωση της νόμιμης απαρτίας, με την παρουσία 45 ταμιακώς τακτοποιημένων μελών, άρχισαν οι εργασίες της Συνέλευσης με προεδρείο αποτελούμενο από τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου κ. ΓΕΩΡΓΙΟ ΒΑΚΑΡΟ, κ. ΚΩΝ/ΝΟ ΤΣΙΟΜΙΑΝΗ και κ. ΔΗΜ. ΝΟΤΗ.

Ο Αντιπρόεδρος του Συλλόγου κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΚΑΡΟΣ έκανε απολογισμό των δραστηριοτήτων του προηγούμενου έτους 1999-2000 και αναφέρθηκε με σαφήνεια στους τομείς:

- ▲ Πολιτιστικές εκδηλώσεις
- ▲ Καθαριότητα του χωριού
- ▲ Χορευτικοί όμιλοι
- ▲ Λειτουργία τράπεζας αίματος
- ▲ Ενοικιάσεις βοσκοτόπων
- ▲ Έκδοση εφημερίδας κ.λπ.

Ακολούθησε εποικοδομητική διαλογική συζήτηση, διατυπώθηκαν προτάσεις και εξουσιοδοτήθηκε το Δ.Σ. για την υλοποίηση τους. Ο Ταμίας του Συλλόγου έκανε αναλυτική παρουσίαση της οικονομικής διαχείρισης του προηγούμενου έτους και η Γενική Συνέλευση ενέκρινε ομόφωνα τα πεπραγμένα του Διοικητικού Συμβουλίου.

ΤΑ ΕΣΟΔΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΒΟΣΚΟΤΟΠΩΝ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου, εξουσιοδοτημένο από τους κατοίκους του χωριού για την ενοικίαση των ιδιόκτητων βοσκοτόπων, έχει συγκεντρώσει από τις ενοικιάσεις των τριών τελευταίων χρόνων το ποσό των δύο εκατομμυρίων εννιάκοσίων χιλιάδων (2.900.000) δραχμών.

Σύμφωνα με τις αποφάσεις των τελευταίων Γενικών Συνελεύσεων των κατοίκων και του Συλλόγου, ένα μικρό μέρος των εσόδων διατέθηκε για την αντιμετώπιση εκτάκτων αναγκών του χωριού (συντήρηση εκκλησιών και καθαριότητα αυλίων χώρων, συντήρηση αρδευτικού αύλου, σιδερένιες σχάρες κ.λπ.) και το υπόλοιπο θα διατεθεί για τις ανάγκες των εκκλησιών. Αναλυτικά τα έσοδα και τα έξοδα από τις ενοικιάσεις των ιδιόκτητων αγροκτημάτων είναι τα ακόλουθα:

1. Έσοδα από τις ενοικιάσεις των τριών τελευταίων χρόνων (1998-1999-2000) Δρχ: 2.900.000
2. Δαπάνες για έκτακτες ανάγκες του χωριού Δρχ. 669.500
3. ΥΠΟΛΟΙΠΟ Δρχ. 2.230.500

Το Υπόλοιπο χρηματικό ποσό ύψους 2.230.500 δραχμών θα διατεθεί σε συνεργασία με την Εκκλησιαστική Επιτροπή για τις ανάγκες των εκκλησιών του χωριού.

Τρίτη 15 Αυγούστου 2000. Αναμνηστική φωτογραφία από την παράκληση στη Μεγάλη Παναγία.

ΟΙ ΧΟΡΕΥΤΙΚΟΙ ΟΜΙΛΟΙ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Οι Χορευτικοί Όμιλοι του Συλλόγου έκαναν και φέτος εντυπωσιακή παρουσία και εμφάνιση, τόσο στο πανηγύρι της Αγίας Παρασκευής όσο και στη γιορτή της πίτας. Ντυμένα αγόρια και κορίτσια με τις ωραίες τοπικές παραδοσιακές στολές χόρευαν με χάρη, ζωντάνια και απόλυτο συντονισμό αντιπροσωπευτικούς ηπειρωτικούς και άλλους ελληνικούς χορούς. Η άνογη και υποδειγματική παρουσία έδωσε τόνο, ζωντάνια και κέφι στις δύο κορυφαίες εκδηλώσεις του χωριού, απέσπασε επαινετικά σχόλια και καταχειροκροτήθηκαν από τις εκατοντάδες χωριανών και φίλων επισκεπτών. Αξίζουν θερμά συγχαρητήρια σε όλα τα παιδιά που συμμετέχουν με προθυμία στους Χορευτικούς Όμιλους, στο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου, στον ακούραστο και δεξιόταχνο χοροδιδάσκαλο ΘΩΜΑ ΒΟΥΡΒΟ και στον ΕΥΘΥΜΙΟ ΠΟΥΠΟΒΙΝΗ που συντονίζει και επιμελείται την εμφάνιση των χορευτικών συγκροτημάτων. Παραθέτουμε τα ονόματα των παιδιών που χόρευαν στις δύο εκδηλώσεις:

Α' Όμιλος Μεγάλων

ΜΠΑΡΚΑ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
ΤΣΙΟΜΙΑΟΥ ΧΡΥΣΑ
ΠΟΥΠΟΒΙΝΗ ΜΑΡΙΑ
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ του Νικ.
ΤΣΙΟΜΙΑΟΥ ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ
ΤΣΙΟΜΙΑΟΥ ΔΕΥΚΟΘΕΑ του Αναστ.
ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ ΑΝΝΕΤΑ
ΜΠΑΡΑΜΠΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ

* * *

ΤΣΟΥΜΑΝΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ του Αστ.
ΚΥΡΑΤΣΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ
ΤΑΤΣΗΣ ΜΙΧΑΗΛ
ΠΟΥΠΟΒΙΝΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΒΑΚΑΡΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ του Γεωρ.
ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ ΛΑΜΠΡΟΣ
ΤΣΙΟΜΙΑΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του Αν.
ΜΠΑΡΑΜΠΙΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ του Κων.
ΚΑΠΡΑΝΤΖΙΟΣ ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ
ΚΙΤΣΑΡΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

Β' Όμιλος Μικρών

ΤΣΙΟΜΙΑΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑ του Κων/νου
ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ ΝΑΣΙΑ του Κων/νου
ΒΟΥΡΒΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
ΒΟΥΡΒΟΥ ΝΙΚΟΛΙΝΑ
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑΝΘΗ
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑ
ΔΗΜΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΚΟΡΕΤΤΑΣ ΜΙΧΑΗΛ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Γράφει η ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΓΚΑΡΑΝΗ-ΠΑΠΑΚΩΝ/ΝΟΥ

συνέχεια από την 1

Στο πανηγύρι της Αγίας Παρασκευής έχει προστεθεί τα τελευταία χρόνια και μια Τρίτη ημέρα χαράς, πεζοπορίας, γλεντιού και ξεφαντώματος στη μαγευτική Μαρούλα και στη γραφική Μπάττα με τα αιώνια χιόνια. Οι ρίζες αυτής της εκδήλωσης δεν είναι μακρινές, αλλά για τους νέους είναι μια ξεχωριστή ημέρα που προσφέρει χαρά και συγκίνηση και δημιουργεί, θα έλεγα, μια νέα και ωραία σύγχρονη παράδοση. Είναι μια εκδήλωση της δικής μας γενιάς, που σιγά - σιγά κορυφώθηκε και σήμερα βρίσκεται στο Ζενίθ.

Μετά το πανηγύρι του χωριού μας, η νεολαία της εποχής εκείνης και πιο πολύ η νεολαία της δικής μας γενιάς έτρεχε στα πανηγύρια των γειτονικών χωριών. Οι σχέσεις με τα χωριά αυτά, Ελεύτερο, Παλιοσέλι, Πάδες, Ηλιοχώρι και Λάιστα ήταν άριστες και οι αμοιβαίες επισκέψεις τόνωναν τα πανηγύρια και δημιουργούσαν φιλικούς δεσμούς με τους κατοίκους της ευρύτερης περιοχής. Η πεζοπορία και οι μεγάλες ανηφοριές ήταν το Ελεύτερο, το Παλιοσέλι και τη Λάιστα αποτελούσαν σήμερα για μένα και τους συνομηλίκους μου μια γλυκιά ανάμνηση. Σήμερα τα πράγματα έχουν αλλάξει και η νεολαία πηγαίνει στα ίδια πανηγύρια με αυτοκίνητα. Όλα έχουν αλλάξει προς το καλύτερο φυσικά.

Το 15/Αύγουστο είχαμε το μικρό πανηγύρι στο γραφικό εκκλησάκι της Μεγάλης Παναγίας. Στο εκκλησάκι αυτό, που βρίσκεται στα όρια του χωριού, οι χωριανοί τα παλιά χρόνια καλωσόριζαν ή αποχαιρετούσαν αυτούς που έρχονταν ή έφευγαν από το χωριό. Σημειώνει όμως και τις απουσίες των προσώπων που δεν υπάρχουν πια. Χαρακτηριστικό και πάντα επικαιρομένο το επίγραμμα του αείμνηστου ΔΗΜ. Α.Α. ΚΟΥΝΑΒΟΥ:

Διαβάτα της Θεοτόκου η χάρη
εδώ σε προσκαλεί,
την ευχή της να πάρεις
ώρα σου καλή.

Παλιά πηγαίναμε στην Παναγία με τα πόδια. Μετά τη θεία Λειτουργία και την παράκληση στρώνονταν τραπέζια κάτω από τις βελανιδιές και τα πεύκα και ακολουθούσε τραγουδι και χορός. Ήταν ένα ωραίο έθιμο που διατηρήθηκε εγκαταλείφθηκε τα τελευταία χρόνια. Το απογευματινάκι καθυπορίζανε όλοι οι χωριανοί και ακολουθούσαν οι πατροπαράδοτες επισκέψεις στα σπίτια των πάλιν μαχαλά. Σήμερα οι προσκυνητές της Μεγαλόχαρης ανεβαίνουν και καταβαίνουν με τα αυτοκίνητα και ετοιμάς συνεχίζονται οι επισκέψεις όπως τα παλιά χρόνια.

Στην τελευταία δεκαετία του αιώνα που πέρασε, έγιναν στο Βρυσσχωρί σημαντικά έργα που άλλαξαν την όψη του χωριού. Διατέθηκαν πολλά χρήματα και χάρη στο μεράκι και την αποφασιστικότητα πολλών Βρυσσχωριτών το χωριό αναμορφώθηκε και είναι αναμφισβήτητο ότι ένα από τα γραφικότερα της ευρύτερης περιοχής. Σημαντικό ρόλο σ' αυτήν την αλλαγή έπαιξε και η ασφαλιζόμενη του δρόμου. Μια αξιόπαινη δραστηριότητα του ΜΟΣ είναι και η λειτουργία της "Τράπεζας αίματος" στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Ιωαννίνων. Είναι μια αξιοθαύμαστη πρωτοβουλία που δείχνει την ενσυνείδηση, τον αλtruισμό και τα πατριωτικά αισθήματα αυτών που συνέλαβαν την ιδέα και την έκαναν πράξη. Πολλοί συγχωριανοί μας και φίλοι βρήκαν, σε κρίσιμες για την υγεία τους στιγμές, το αίμα που χρειαζόνταν. Η τράπεζα αίματος σώζει ζωές και πρέπει να την ενισχύσουμε.

Στη δεκαετία που πέρασε καθιερώθηκε στο Βρυσσχωρί μια νέα γιορτή "η γιορτή της πίτας". Είναι μια εκδήλωση που είχε τεράστια αποδοχή και αναγνώριση και έκανε ευρύτερα γνωστό το Βρυσσχωρί. Η γιορτή της πίτας είναι αφιερωμένη στη Βρυσσχωρίτισσα γυναίκα και νοικοκυρά και έχει σκοπό να αναδείξει τη δεξιοτεχνία και το μεράκι της να φτιάχνει νόστιμες, ευωδιαστές και μυρωδάτες πίτες. Η πίτα ήταν ανέκαθεν η παλαιότερη του χωριού μας και ήταν το απαραίτητο συμπλήρωμα στο Βρυσσχωρίτικο τραπέζι.

Η ζωή στο Βρυσσχωρί, ιδιαίτερα το καλοκαίρι, έχει μια ξεχωριστή γοητεία και ομορφιά. Όμορφες μέρες γεμάτες ζωή, χαρά απόλαυση και ξεγνοιασιά. Σ' αυτό βοηθούσε πολύ οι οργανωμένες δραστηριότητες του Συλλόγου μας. Οργανωμένα πανηγύρια και πολιτιστικές εκδηλώσεις, ορειβατικές πορείες, εκδρομές στα αξιοθέατα του χωριού, περπάτοι και καλές παρέες είναι ότι καλύτερο μπορεί να απολαύσει κανείς κάνοντας τις καλοκαιρινές διακοπές στο Βρυσσχωρί. Μέσα από την εφημερίδα προβάλλεται η ζωή του χωριού και κάθε δραστηριότητα του Συλλόγου και των κατοίκων αλλά

και η θέληση και η προσπάθεια όλων μας να κάνουμε το Βρυσσχωρί όσο γίνεται καλύτερο.

Στα τελευταία δέκα χρόνια μπορώ να πω πως το Βρυσσχωρί αναγεννήθηκε. Ανάμεσα στα πολλά έργα που έχουν γίνει ξεχωρίζει η προσπάθεια για την αναστήλωση του Αγίου Χαραλάμπους. Η προσπάθεια αυτή είχε αρχίσει νωρίτερα, αλλά τα τελευταία χρόνια έφτασε στο ζενίθ. Είναι συγκινητική η ανταπόκριση των απανταχού Βρυσσχωριτών και φίλων μας για την ολοκλήρωση του μεγάλου αυτού έργου. Η Ερανική και η Εκκλησιαστική Επιτροπή εντείνουν την προσπάθεια για τη συγκέντρωση των χρημάτων που απαιτούνται για την ολοκλήρωση των στερεωτικών εργασιών.

Κάνοντας τώρα μια σύγκριση ανάμεσα στα δύσκολα δικά μας παιδικά χρόνια και τα σημερινά διαπιστώνουμε ότι οι στερήσεις και ο τρόπος ζωής της δικής μας εποχής είχαν και τα καλά τους. Μας δίδαξαν πολλά πράγματα, μας έμαθαν να ζούμε συντηρητικά και χωρίς σπατάλες και πιο πολύ να αγαπάμε τον τόπο μας και να ενδιαφερόμαστε για τα κοινά. Όλες αυτές οι συνήθειες έγιναν βιώματα και τρόπος ζωής μεταδόθηκαν αβίαστα στη νέα γενιά που με τη σειρά της δείχνει την ίδια αγάπη και το ίδιο ενδιαφέρον για την πρόοδο και την ανάπτυξη του χωριού. Ευχόμαστε αυτή η νέα γενιά, που ζει σήμερα με μεγαλύτερη οικονομική άνεση, να κρατήσει άρρηκτους τους δεσμούς με τις ρίζες της καταγωγής, τις παραδόσεις και τη ζωή του χωριού και να αποτυπώσει με τη σειρά τη δική της παρουσία με αντίστοιχες δραστηριότητες και εκδηλώσεις.

Οι παλιότεροι νοσταλγούν την παλιά καλή ζωή του χωριού και γι' αυτό επιθυμούν να περάσουν ένα μέρος των διακοπών τους στο μέρος που γεννήθηκαν. Το ίδιο συμβαίνει και με πολλούς νέους. Αγαπάνε το χωριό, το επισκέπτονται τακτικά, θέλουν όμως και κάτι περισσότερο για να γεμίζει ο χρόνος τους και να κάνει ευχάριστη τη διαμονή. Τα πράγματα αλλάζουν με γρήγορους ρυθμούς, αλλά δεν βλέπουμε λύσεις που να ικανοποιούν τους νέους. Ο Δήμος έπρεπε να δείξει μεγαλύτερο ενδιαφέρον για θέματα που απασχολούν τη νεολαία. Μια παιδική χαρά και ένας αθλητικός χώρος με μπασκέτα, και βόλεϊ είναι έργα που δεν απαιτούν μεγάλο κόστος. Χρειάζονται κ. Δήμαρχε άμεσες και αποφασιστικές παρεμβάσεις για να λυθούν τέτοια προβλήματα που έχουν σχέση με τη Νεολαία.

Η ζωή στο χωριό συνεχίζεται και πολλά προβλήματα περιμένουν τη λύση. Σε προτεραιότητα βρίσκεται αυτή τη στιγμή η ολοκλήρωση της αναστήλωσης του Αγίου Χαραλάμπους. Πρέπει ξανά και ξανά να ενισχύσουμε την Ερανική Επιτροπή για να μπορέσει να ολοκληρωθεί το έργο. Σημαντική είναι η συμβολή της εφημερίδας στην επίλυση των προβλημάτων. Η ανταπόκριση του κόσμου είναι συγκινητική και φανερώσει την αγάπη και το ενδιαφέρον όλων για την προκοπή του χωριού.

Όταν επισκέπτεται κανείς το χωριό, όταν δει και απολαύσει το θαυμάσιο φυσικό περιβάλλον, όταν γνωρίσει και επικοινωνήσει με τους κατοίκους και όταν περάσει όμορφες βραδιές με φιλικές παρέες, τόσο πιο πολύ το αγαπάει. Πολλές φορές όμως, λόγοι ανεξάρτητοι της θελήσεώς μας δεν μας επιτρέπουν να πραγματοποιήσουμε με αυτή την επιθυμία μας. Αυτό όμως δε σημαίνει πως πρέπει να ξεχνάμε το χωριό. Η ρήση "όπου γης και πατρίς" δεν πρέπει να λέγεται από κανένα Βρυσσχωρίτη, γιατί θα τρίβουν τα κόκαλα αγαπημένων προσώπων, που κάτω από δύσκολες συν κοινωνιακές συνθήκες έδιναν πάντα το παρόν στο χωριό.

Οι γιορτές και οι άλλες εκδηλώσεις, που διασώθηκαν ως τις μέρες μας, είναι η πολιτιστική κληρονομιά που μας άφησαν οι γονείς μας. Εμείς πρέπει να υψώσουμε "μακρά τείχη" σε όσους επιδιώκουν την αλλοτρίωση και την ισοπέδωση και να μεινουμε αμετακίνητοι θεματοφύλακες των προγονικών αξιών που είναι αυθεντικά πολιτιστικά στοιχεία μιας εποχής που πέρασε. Είναι χρέος μας να κρατήσουμε ζωντανή την παράδοση και να λαμπρύνουμε την πολιτιστική μας ταυτότητα.

Όπως λέγατε, το φετινό καλοκαίρι ήταν όμορφο και απολαυστικό στο Βρυσσχωρί. Πολλός κόσμος στο πανηγύρι, στη γιορτή της πίτας και στις άλλες εκδηλώσεις, έδωσε τόνο και ζωντάνια στη ζωή του χωριού. Περίπατοι, συζητήσεις, αντιθέσεις και αντιπαραθέσεις στα πηγάδια της μεγάλης πλατείας του Αγίου Χαραλάμπους ήταν στοιχεία της καθημερινής ζωής του χωριού. Το καλοκαίρι του 2000 πέρασε. Ευχόμαστε του χρόνου να είμαστε όλοι μαζί στο Βρυσσχωρί.

ΚΕΝΤΡΙΣΜΑΤΑ

Γράφει ο ΚΩΣΤΑΣ Ι. ΧΑΝΤΟΛΙΟΣ

Στα χρόνια πριν από τον πόλεμο υπήρχε γενικά μεγάλη φτώχεια. Φτώχεια αντιμετώπιζε και ο Λάλα - ΔΗΜΟΣ ΤΣΙΩΜΟΣ ταγκάρης στο επάγγελμα που δούλευε τον περισσότερο χρόνο στη Λάιστα. Ο Λάλα - ΔΗΜΟΣ ήταν τύπος γλεντζέ και τα λίγα λεφτά που βγαλικά τα έτρωγε στα γλέντια και στα πανηγύρια. Εκεί εμφανίζονταν φορόντας ωραία παπούτσια, δικής του πάντα κατασκευής, αλλά κρατούσε "υπό μάλης" και ένα ειδικό ξεγυράρι για να το φοράει όταν χόρευε ευρωπαϊκούς χορούς που ήταν η αδυναμία του.

Κάποια μέρα τον επισκέφτηκε στη Λάιστα ο ανιψιός του από αδελφή ΓΕΩΡΓΙΟΣ - Παπά Στεργίου - ΓΚΑΡΑΝΗΣ με τη γυναίκα του ΣΤΑΜΑΤΙΑ. Τους κέρασαν καφέ και τσίπουρο και γύρω στο μεσημέρι οι επισκέπτες σηκώθηκαν να φύγουν. Μόλις ξεμάκρυναν κάπως, ο Λάλα - ΔΗΜΟΣ τους φωνάζει από τον "πατίκο" του σπιτιού.

-Ε! Γιώργο, δεν κάθεται να φάμε!
Ανήσυχος όμως συνηθιμένος στη γριά του στα βλάχικα. - Άρε γούστο σι ει τούρν" Δηλαδή έχει γούστο να γυρίσουν.

* * * *

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΝΤΙΣΗΣ (πάπιας) που στα τέλη του 19ου αιώνα ήταν ελληνοδιδάσκαλος στην Ξεραμίνη Βέροιας και αργότερα στη Μελίκη, έλεγε χαριτολογώντας:

Τα βερέσε και τα χαμένα

στο ίδιο δεσφίρι είναι γραμμένα...

Ακούσε όμως και το επάγγελμα του λευκοσιδηρουγού και ήταν άριστος ιερογλύτης. Όταν στα τελευταία χρόνια, πέθανε το 1941 στη Μελίκη από τραύμα στο πόδι, έμεινε αναγκαστικά στο σπίτι, μάθαινε ψαλμωδία το 13χρονο τότε εγγονό του ΔΗΜΗΤΡΙΟ, δευτερότοκο γιο του δευτερότοκου γιού του Κων/νου. Τελούσε θα λέγαμε ολόκληρη λειτουργία κάνοντας ο δάσκαλος τον παπά και ο εγγονός τον ψάλτη. Κάποτε τον παρατήρησε η γυναίκα του η Γιαννούλα, κατέφονταν από το Παλιοχώρι, αγράμματη η καμμένη όπως όλες οι γυναίκες της εποχής της:

- Λάι - Γιώργη, τι το κουράζεις το παιδί!
Και ο δάσκαλος φιλοσοφώντας απαντούσε:
- Κατηραμένη γυνή ήταγε στο πύρ το εξώτερον και στη βάττα την κάθρα του τζακιού για τα οικιακά σου!
Και συνέχισε λέγοντας:
- Άρρησε με να μνήσω τον εγγονό μου στα άδεια της Βυζαντινής μουσικής και της χριστιανικής πίστεως και λατρείας.

* * * *

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΤ. ΝΟΥΤΣΟΣ (1906-1975) γνωστός ως μπάριμπα ΝΟΥΤΣΟΣ, στην περίοδο 1950-1965 έμεινε με την οικογένειά του το Βρυσσχωρί. Ασχολούνταν με πολλές δουλειές και με τα κοινά. Διετέλεσε Πρόεδρος του χωριού και Πρόεδρος του Συνδέσμου Κοινοτήτων Ζαγοριών.

Το 1953 άνοιξε ένα μαγαζί (παράγκα) στο Γυφτοκάμπο με βοηθούς το Χαρλάμπο Κυράτση και το Νίκο Δημ. Χαντόλιο. Ο Γυφτοκάμπος ήταν το αναγκαστικό πάρασμα για τα τρία βλαχχώρια και στέκι για τους διασεργάτες, τους ξυλμπορούς, τους μαστόρους και τους ταξιτζήδες της περιοχής.

Μια μέρα έφτασε στο Γυφτοκάμπο, με τα μούλια του για προμήθειες, ένας ταξίτζης της Μόρφας. Αυού έφτασε και ήπιε αγόρασε τα χρειώδη, αλάτι, ρύζι, ζάχαρη, καφέ, αλάφι κ.λπ. τα φόρτωσε στα μούλια και ετοιμάστηκε να φύγει. Βλέπει όμως κάτι ωραία σταφύλια και λει στο Χαραλάμπο.

- Ωρε Μπάριμπα, βάλε και 3 οκάδες σταφύλια, τα βλέπω καλά, αλλά για παραπάνο δε φτάνουν οι παρόδες.

Βλέπει ο μπάριμπα - ΝΟΥΤΣΟΣ το Μπάριμπα να ζυγίζει τις 3 οκάδες που ζήτησε ο πελάτης και επεμβαίνει - Ρε Μπάριμπα, δέκα οκάδες βάλτου, να χορτάσουν. Αυτά τα σταφύλια τα φέραμε από το καλύτερο αμπέλι της Κεφαλονιάς. Δε ματαβρίσκουμε τίποτα. Όσο για την πληρωμή λει στον ταξιτζή, μη νοιάζεται, μας φέρνεις αργότερα τυρί ή κανένα αρνί και πατίζουμε. Πάρτα να φαρμακωθεί η φαμίλια σου.

* * * *

Το 1965 ο μπάριμπα - ΝΟΥΤΣΟΣ εγκαταστάθηκε στο Γιάδ όπου έμενε μόνιμα ο αδελφός του ΝΑΣΙΟΣ. Άνοιξε για απασχόληση γραφείο μεταφορών, δηλαδή επάγγελμα της πάτας, ανάμεσα στην ΕΤΕ και το Σιδηροδρομικό Σταθμό. Ανθρώπος της παρίας και τύπος κοινωνικός και γλεντζέος τον καλούσαν σε χαρές και λύπες. Για να προλαβαίνει όλες αυτές τις κοινωνικές υποχρεώσεις σκέφτηκε το εξής καταπληκτικό και το ανακοινώνει στη γυναίκα του.

- Μωρή - Μάρω, για να μην μπερδεύομαστε και ξεχάσουμε κανέναν, άσε σε μένα τους γάμους, τα αρραβωνιάσματα και τα βαφτίσια και πήγαινε εσύ στις κηδείες και τα μνημόσυνα!

ΟΛΥΜΠΙΟΣ 22-23 ΙΟΥΛΙΟΥ 2000

Ο ΜΟΣ στην 60η Πανελλήνια Ορειβατική Συνάντηση

Όταν πήραμε την πρόσκληση για την 60η Πανελλήνια Ορειβατική Συνάντηση στον Όλυμπο, προσωπικά, ένιωσα αμύχλινα μπροστά στο "ερωτικό", θα 'λεγα, αυτό κάλεσμα για ανάβαση.

Από την άνεση της καρέκλας, πολλοί δήλωσαν τη συμμετοχή τους σ' αυτή την εξόρμηση του Μ.Ο.Σ. Όταν ήρθε όμως η ώρα, μετρηθήκαμε 9 άτομα στο ξεκίνημα.

Ο Πρόεδρος του Μ.Ο.Σ. ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΝΟΤΗΣ, ακούραστος και πάντα παρών στις διοργανώσεις και υποχρεώσεις του, ο ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΗΣ και ο υποφαινόμενος (ΛΑΜΠΡΟΣ ΤΑΤΣΗΣ) καταφέραμε το ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΝΤΙΣΗ να λάβει μέρος στην εξόρμηση αυτή και να μας μεταφέρει με το φορτηγό του. Ο ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΤΣΙΟΜΙΔΗΣ, με τις κόρες του ΧΡΥΣΑ ΤΣΙΟΜΙΔΗ και τη ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ ΤΣΙΟΜΙΔΗ, με το δικό τους αυτοκίνητο. Προνοητικοί όπως πάντα οι ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΑΤΗΣ και ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΟΥΜΑΝΗΣ, εξασφάλισαν τη μεταφορά τους με το λεωφορείο του Ε.Ο.Σ. Ιωαννίνων.

Σάββατο 22 Ιουλίου, ώρα 9 το πρωί, ήμασταν στη θέση Πριόνια (υψ. 1100 μ.) όπου αφήσαμε τα αυτοκίνητα. Μετά από ένα σύντομο καφέ, πήραμε τον ανήφορο. Όμορφο δάσος, παρθένο. Δεξιά κι αριστερά του μονοπατιού ξύλινα κάγκελα κι όπου ήταν απότομο το ανηφόρι, υπήρχαν σκαλοπάτια από ξύλο καρφωμένο στο χώμα με σιδερόβέργες Ήταν αριθμημένες και οι στροφές μέχρι το πρώτο καταφύγιο (περίπου 200).

Ύστερα από μιας ώρας περίπου πορεία, ήρθαν τα πρώτα σύννεφα βροχής. Αραιές σταλαμιές και μετά μπόρα που έδειξε το φωτεινό εξοπλισμό μας. Σκέφτηκα, η αλήθεια να λέγεται, το γυρισμό με η επιμονή του ΔΗΜΟΣΘΕΝΗ (Εγώ θα πάω να δώσω την πλάκα) και η προτροπή του ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΥ (Ηρθαμε ως εδώ και θα γυρίσουμε) μας έκαναν να συνεχίσουμε την ανάβαση. Προσωπικά τους ευχαριστώ και τους δύο.

Φθάσαμε στο Καταφύγιο Αγαπητός (υψ. 2100 μ.) μέσα στα πεύκα και στην ομίχλη. Αφού αλλάξαμε τα βρεγμένα μας, απολάυσαμε τη νόστιμη φασολάδα του ΖΟΛΩΤΑ, ήβραμε φίλους και γνωστούς από το κοντινό μας Πάτιγγο, από τη Ναύπακτο, το Μεσολόγγι και το Αγρίνιο. Ο καιρός όλο και χειροτέρευε. Βροχή, ομίχλη και χαλάζι ... η απραξία που σκοτώνει. Σκεφτόμασταν να διανυκτερεύσουμε εκεί και το πρωί να ανεβαίναμε ...

Γύρω στις τέσσερις και μισή το απόγευμα καθάρισε ο ουρανός κι ο ήλιος φώτισε την κορυφή του Ολύμπου που προβάλλε πάνω σχεδόν απ' τα κεφάλια μας, τόσο κοντά που προκαλούσε.

Αναλάβαμε τα σακίδια και αναχωρήσαμε. Ο ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ, προς τιμήν του, διάλεξε μια σύντομη αλλά πολύ δύσκολη διαδρομή μιάμισης ώρας, ενώ η δική μας δύμιση ώρα, ενώ η δική μας ανηφόρα ώσπου να πιάσουμε τα Ζωνάρια (υψ. 2480 μ.) Κάτω αγναντεύαμε τον τόπο που αφήσαμε, στο βάθος το Λιτόχωρο, ο Θερμαϊκός. Η θέα μαγευτική. Κόσμος πολύς ανέβαινε για πάνω.

Περνώντας κάτω απ' την κορυφή, το Μύτικα, στα γρήγορα αποφασίσαμε (ήταν κι η κούραση) ν' αφήσουμε για την αυριανή μέρα το ανέβασμα στο Λούκι. Εκείνη την ώρα, ομολογουμένως είχε και πολύ κόσμο και σίγουρα θα μας έτρωγε χρόνο, εκτός του ότι θα 'τανε και επικίνδυνο. Φτάσαμε στο Οροπέδιο των Μουσών (υψ. 2640 μ.) γύρω στις εφτά το βράδυ. Μια μικρή στάση στο πρώτο Καταφύγιο του ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗ και γραμμή για το χώρο της κατασκήνωσης. Γιομάτο το οροπέδιο από σκηνές μικρές και μεγάλες. Στήσαμε τις πρώτες σκηνές μας να μπούμε μέσα να αλλάσουμε. Πολύ κρύο που δεν το περίμενα...

Ο Ε.Ο.Σ. Λιτοχώρου μας υποδέχτηκε στο κάτω Καταφύγιο του ΚΑΚΑΛΟΥ με τσάι, σάντουιτς και ένα μικρό κρασί "RAPSANT" Τσάνταλης.

Και στα δύο Καταφύγια έβρισκες άφθονα, σουβλάκια, λουκάνικα...

Η νύχτα μας βρήκε κουρασμένους. Μετά από μια δραματική διανυκτέρευση (το κρύο ανυπόφορο) που θα μου μείνει αξέχαστη, (σε μια σκηνή ο ΤΕΝΗΣ, ο ΘΑΝΑΣΗΣ κι εγώ) χαράματα μας πήρε ο ύπνος ...

Ο ήλιος έσκασε μύτη και νιώσαμε ελπίδα ζεστασιάς. Όλα ξεχάστηκαν ...

Στα γρήγορα πήραμε πρωινό, τσάι και σάντουιτς, μαζέψαμε τις σκηνές κι έτοιμοι για την κορυφή. Κόσμος πολύς πήγαινε για το Μύτικα. (στην εκδήλωσή πήραν μέρος περίπου 2500 ορειβάτες).

Σε λίγο φτάσαμε κάτω απ' το Λούκι το Μεγάλο. Αγνάντευα πάνω, σχεδόν κάθετα, ο κόσμος ανέβαινε και κατέβαινε από σηματοδοτημένη διαδρομή με πόδια και με χέρια, σχεδόν μπουσουλώντας. Μετά από σαράντα περίπου λεπτά ΠΑΤΗΣΑΜΕ τον Όλυμπο (υψ. 2917 μ. κατ' άλλους 2918,5μ.) ΠΑΤΗΣΑΜΕ την ψηλότερη κορφή των Ελληνικών βουνών.

Ο Μάντης έγραψε στο Βιβλίο των εντυπώσεων τα ονόματά μας. Δεξιά το Στεφάνι (υψ. 2909 μ.) αριστερά η Σκάλα (υψ. 2882 μ.) Αγναντέψαμε κάτω, ο μικρός ο κόσμος ... Αφού χόρτασε το μάτι μας απεραινεστήσαμε να δούμε το δρόμο του γυρισμού, έπρεπε να αδειάσει ο χώρος να ανέβουν και άλλοι. Και το κατέβασμα δύσκολο, μην πέσουν πέτρες και χτυπήσουν αυτούς που ανεβαίνουν.

Από εκεί μέχρι τα Πριόνια όπου ήταν τα αυτοκίνητα ο δρόμος μας φάνηκε σύντομος, ο νόστος βλέπεις.

Φτάσαμε στη μία περίπου το μεσημέρι. Η ανάβαση, η κούραση παρελθόν, η ικανοποίηση για ΠΑΝΤΑ στο μυαλό μας. Ήτανε για τον Μ.Ο.Σ. (χωρίς υπερβολή) ένας ΑΘΛΟΣ.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΤΑΤΣΗΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΒΑΣΗ ΣΤΟΝ ΟΛΥΜΠΟ

Σάββατο 22 Ιουλίου 2000. Μέλη της Ορειβατικής Ομάδας του ΜΟΣ στο Καταφύγιο Αγαπητός (ΖΟΛΩΤΑ) υψ. 2.100 μ.

Κυριακή 23 Ιουλίου 2000. Η Ορειβατική Ομάδα του ΜΟΣ στο Καταφύγιο ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗ στο Οροπέδιο των Μουσών υψ. 2600 μ.

Κυριακή 23 Ιουλίου 2000. Η Ορειβατική ομάδα του ΜΟΣ στην κορυφή Μύτικας του Ολύμπου υψ. 2.917 μ.

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Γράφει η ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΚΟΠΑΤΣΑΡΗ - ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Συνέχεια από σελ. 1

Συγγενείς και φίλοι είναι όλοι ευπρόσδεκτοι. Κάθε σπίτι όλο και κάποιον περιμένει από την ξενιτιά. Εδώ σ' όλο το μεγαλείο της η ελληνική φιλοξενία, όπως μας την περιγράφει ο Όμηρος στα έπη του. Τα σπίτια φορούν τα καλά τους και ιδίως τα σπίτια του μαχαλά της Αγίας Παρασκευής που θα δεχτούν ανήμερα της γιορτής όλο το εκκλησίασμα.

Ξημερώνει η μέρα της γιορτής. Όλοι μικροί και μεγάλοι ακόμη και οι γεροντότεροι, παρόντες στη Θεία Λειτουργία, με τις ευχές και «του χρόνου να είναι πάλι παρόντες». Ύστερα γίνεται κάτι ξεχωριστό, κάτι που δεν το ξέρουμε εμείς οι κάτοικοι του κάμπου. Όλο το εκκλησίασμα με τον παπά και την κομπανία των λαϊκών οργάνων, επισκεπτόνται τα σπίτια του πέρα μαχαλά. Το κέρασμα λιτό και παραδοσιακό: σούζο και λουκούμι, η αγάπη όμως και τα χαρούμενα καλωσορίσματα πλοΐσια και πολύ φιλικά.

Το αποκορύφωμα όμως είναι το γλέντι που γίνεται το βράδυ της γιορτής και το επόμενο βράδυ στην πλακόστρωτη πλατεία του χωριού. Όλο το χωριό στο μεσάζορι. Όλοι και κυρίως οι ηλικιωμένοι έρχονται για να θυμηθούν τα νιάτα τους, αλλά και να καμαρώσουν τα παιδιά τους. Κάθονται παρέες-παρέες. Όσοι δεν είναι Βρυσσχωρίτες αισθάνονται και αυτοί πολύ άνετα μαζί τους. Εδώ η λέξη «ξένος» παύει την αρχαία σημασία, δηλαδή φιλόξενο/ξένος, άνθρωπος του χωριού.

Ο χορός αρχίζει. Παλιότερα ο χορός ήταν διπλός ανδρών και γυναικών. Αυτές τις στιγμές μου έρχονται στο μυαλό μου οι στίχοι του ποιητή Ομήρου (Ραψ. Σ. Ιλιάδα §§ 589-594). «Ξόμπλαξε ακόμα ο Πηλεΐδης και χοροστάσι όμοιο με κείνο που 'χε ο Λαΐδαλος της ομορφογαλλούσας της Αριάδνης στην απλόχωρη Κνωσό παλιά φησισμένο. Αγοῦροι εκεί κι ακριβαγόραστες παρθένες είχαν στήσει χορά, κι ο ένας του άλλου κρατούσαν πα στον αρμό τα χέρια» και

τότε καταλαβαίνει κανείς πως τα πατροπαράδοτα έθιμα, αυτού του τόπου έχουν πολύ βαθιές ρίζες, ρίζες αρχαιοελληνικές.

Το γλέντι κρατάει ως τις προνιές ώρες. Οι μεγαλύτεροι, αφού καμάρωσαν τα βλαστάρια τους, αποχωρούν για να συνεχίσουν το γλέντι το άλλο βράδυ. Οι νέοι χορεύουν ως το πρωί μέχρι ν' ανατείλει ο ήλιος και να κοκκινίσει η κορφή της Γκαμήλας και της Τσουκαρόσιας (Τσουκα-αρόσια: κόκκινη κορυφή).

Το πανηγύρι τελειώνει την τρίτη μέρα με την εκδρομή μας στη μαγευτική περιοχή της Μαγούλας και στην γραφική Μπάλα, όπου κατακόλκαυρο υπάρχουν ακόμη χιόνια. Εκεί οι μικρότεροι θα πάνε στα χιόνια και θα επιστρέψουν με μια δυο αγκαλιές τσάι, ενώ οι μεγάλοι ετοιμάζουν τις φωτιές για τα ψητά. Μετά το φαγοπότι αρχίζει το γλέντι. Τα όργανα παίζουν από τραπέζι σε τραπέζι και στο τέλος τα παλικάρια του χωριού χορεύουν τον παραδοσιακό χορό «πως στομπρίζουν το πιπέρι».

Άλλο ένα πανηγύρι πέρασε με ευχές και του χρόνου να είμαστε γεροί και ν' απολαύσουμε πάλι όλα αυτά τα ξεχασμένα για τους ανθρώπους των πόλεων πατροπαράδοτα ήθη και έθιμα. Έθιμα που δίνουν άλλο νόημα στη ζωή μας και μας κάνουν έστω και για λίγο να ξεχνάμε τα καθημερινά μας προβλήματα.

Με τέτοιες γιορτές και πανηγύρια πως να μην προσπαθεί ο κάθε Βρυσσχωρίτης να βρίσκεται τη μέρα της Αγίας Παρασκευής στον τόπο του; Πως να μην κάνει τάμα και του χρόνου να βρεθεί στο πανέμορφο Βρυσσχωρί, στο χωριό των παπποδίων του; Αυτά είναι βιώματα που δύσκολα λησμονούνται και κρατούν τους ανθρώπους δεμένους, με τις ρίζες τους. Ευχαριστώ από τα βάθη της ψυχής μου, όλους όσους προσπαθούν και κοπιάζουν να μην χαθούν αυτά τα ωραία έθιμα.

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ

Ωραία εμφάνιση, πραγματοποίησε το δεύτερο βράδυ του πανηγυριού το χορευτικό συγκρότημα του Συλλόγου. Με την καθοδήγηση του δεξιότεχνη χοροδιδάσκου ΘΩΜΑ ΒΟΥΡΒΟΥ χόρεψαν οι νέοι του χωριού μας με χάρη, ζωντάνια και άψογη εκτέλεση παραδοσιακούς Ζαγορίσιους και άλλους Ελληνικούς χορούς.

Αρκετοί ήταν και φέτος οι επισκέπτες από τα γειτονικά χωριά Ελευθέριο, Παλιοσέλι, Ηλιοχώρι και Λάισα. Αυτές οι αμοιβαίες επισκέψεις τονώνουν τις πολιτιστικές εκδηλώσεις των χωριών, αναπτύσσουν φιλικές διαπροσωπικές σχέσεις και συντηρούν έναν διαυλο-επικοινωνίας που έχει βαθιές ρίζες στο πέρασμα του χρόνου.

Ανάμεσα στους πολλούς επισκέπτες του 3ήμερου πανηγυριού διακρίνουμε:

- Από τη Λίλη της Γαλλίας τον ΓΙΑΝΝΗ και τη ΜΙΣΕΛ ΠΑΝΤΙΣΗ με τα τρία παιδιά τους ΝΙΚΟ, ΔΗΜΗΤΡΗ και ΕΛΕΝΗ.
- Από την Θεσσαλονίκη τον ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ και ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΟΥΤΣΟΥΠΑΚΗ, τον ΑΘΑΝΑΣΙΟ και ΛΑΙΚΗ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟ, τον ΝΙΚΟ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗ, τον ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟ και ΘΕΟΔΩΡΑ ΓΙΑΝΝΑΚΙΔΗ, τον ΓΙΑΝΝΗ ΠΟΥΠΟΒΙΝΗ κ.α.
- Από τη Βέροια η οικογένεια των ΘΕΟΔΩΡΟΥ και ΑΛΕΚΑΣ ΣΙΑΜΠΗΡΗ-ΠΙΣΠΑ.
- Από την Αλεξάνδρεια και τα περίχωρα την οικογένεια του ΓΙΑΝΝΗ και ΤΟΥΛΑΣ ΛΕΝΟΥ, το ΘΑΝΑΣΗ και τη ΣΟΦΙΑ ΒΑΚΑΡΟΥ (Τρίκαλα), τον ΑΝΤΩΝΗ και την ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ, τη ΧΑΙΔΩ ΑΝΤ. ΕΞΑΡΧΟΥ κ.α.
- Από τη Μελίκη το ΔΗΜΗΤΡΗ και τη ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΟΠΑΤΣΑΡΗ με τα τρία παιδιά τους ΝΙΚΟ, ΧΡΗΣΤΟ και ΣΤΕΡΓΙΟ.
- Από την Καρδίτσα τον ΑΓΓΕΛΟ και τη ΣΟΥΛΑΝΑ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ - ΠΟΥΛΖΟΥ με τα παιδιά τους ΚΩΣΤΑ και ΕΛΕΝΗ.

Αγία Παρασκευή 26-7-2000. Η καθιερωμένη αναμνηστική φωτογραφία.

Βρυσσχωρί 26-7-2000. Οι Χορευτικοί Όμιλοι του Συλλόγου στην πλατεία του χωριού.

Μαγούλα 28-7-2000. Ο παραδοσιακός χορός «πως στομπρίζουν το πιπέρι»

ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΣΤΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΓΕΦΥΡΑ ΑΛΟΥ ΚΟΝΙΤΣΑΣ - ΒΡΥΣΧΩΡΙ

Από καιρό αναζητούσα μια ευκαιρία να κάνω τη διαδρομή Γέφυρα Αλού Κόνιτσα - Βρυσσχωρί. Κάθε φορά και κάποιο εμπόδιο βρισκόταν.

Η προγραμματισμένη για τις 4 Αυγούστου 2000 πεζοπορία από το Μορφωτικό και Ορειβατικό Σύλλογο Βρυσσχωρίου ήταν ακόμη μια ευκαιρία που δεν ήθελα να χάσω. Παρά το γεγονός ότι δεν μπόρεσα να ρυθμίσω εκ των προτέρων κάποια σημαντικά πράγματα, όπως την επιστροφή μου στα Γιάννινα, την Παρασκευή στις 07.00 ήμουν στο Σταθμό Λεωφορείων ΓΙΑΝΝΙΝΑ - ΚΟΝΙΤΣΑ. Για τη συμμετοχή μου καθοριστική ήταν η συμβολή του φίλου μου του ΜΑΝΤΗ (ΤΣΙΟΜΙΑΗ) που σε καμιά στιγμή δεν έδιξε τις δυσκολίες.

Στο σταθμό ο θερμός χαιρετισμός του ΔΑΜΠΡΟΥ ΤΑΤΗΣ αρχικά και του ΤΑΣΗ ΔΗΜΗΤΡΑΚΗ στη συνέχεια έδωσαν ένα προσωινό αίσθημα μοναξιάς.

Στο λεωφορείο επιβιβαστήκαμε δέκα, αν θυμάμαι καλά, άτομα με προορισμό την ορειβασία. Τα ειδικά σκακίδια και η ένδυση αποτελούσαν ικανά διακριτικά στοιχεία.

Φτάσαμε στη Γέφυρα Αλού Κόνιτσα, όπου και ο τόπος συνάντησης, περίπου στις 08.15. Εκεί συναντηθήκαμε με τους ΜΑΝΤΗ και ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΣΙΟΜΙΑΗ και την παρέα τους, που ήρθαν από το Βρυσσχωρί, και γίναμε δεκαοχτώ.

Ευχάριστη διαπίστωση η παρουσία πολλών νέων κάτω των είκοσι ετών.

Αφού έγιναν οι απαραίτητες συστάσεις, στις 08.30 ξεκινήσαμε.

Από την αρχή ο ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΤΣΙΟΜΙΑΗΣ, μπαίνοντας επικεφαλής, με την κάμερα και την φωτογραφική του μηχανή αποθανάτιζε σημαντικές στιγμές και τοπία της διαδρομής, με πρώτη και κύρια την πέτρινη γέφυρα του Αλού, που απαλλαγμένη πλέον από το "βάρος" της σιδηρένιας γειτόνισσάς της, φάνταζε υπέριφρη και άτρωτη στο χρόνο, φύλακας άρπυνης της εισόδου του μεγάλου φαράγγιού.

Σε μικρή απόσταση από τη Γέφυρα συναντήσαμε ένα πυροσβεστικό όχημα που επέστρεφε στη βάση του. Αυτή την ώρα δεν μπορούσαμε να φανταστούμε ότι λίγα μόνο μέτρα πιο πάνω από το φράγμα μια πυρκαγιά είχε μόλις και μετά βίας αποσβηθεί.

Κάποιοι ασυνείδητοι άναψαν φωτιά στο δρόμο, την άφησαν μισαναμμένη κι αυτή σιγά - σιγά άρχισε να σέρνεται επικίνδυνα στην πευκοφύτη πλαγιά. Αν η επισημάνση της δεν είχε γίνει εγκαίρως, σίγουρα η περιοχή θα είχε παραδοθεί στην καταστροφή.

Φταίγαν Αλβανοί; Οι συνοριοφύλακες δεν κάνουν καλά τη δουλειά τους; Φταίνε άλλα κι άλλοι; Ό, τι και να ειπωθεί λόγια του αέρα θα 'ναι, αν το πρόβλημα δεν αντιμετωπιστεί με μεγαλύτερη σοβαρότητα από την πολιτεία κυρίως, αλλά και τους πολίτες.

Ας αφήσουμε, όμως, τη δυσάρεστη αυτή παρένθεση. Ήταν τόσο μαγευτική η φύση γύρω μας για να μείνουμε σ' αυτή. Ήδη φτάσαμε στο Λάκκο του Γράβου, ακριβώς πριν πάρουμε την ανηφόρα για την Παναγιά των Στομιώτισσα.

Εδώ είχαμε "μόλα", δηλαδή στάση όπως μας εξήγησαν οι φίλοι μας Βρυσσχωρίτες, οι οποίοι δεν παρέλειψαν να θυμηθούν και τα παλιά τους σύνορα. Όπως είπαν, υπάρχουν "ταπιά" που αποδεικνύουν ότι ο συγκεκριμένος λάκκος είναι - ή καλύτερα ήταν - το σύνορο Βρυσσχωρίου - Κόνιτσα.

Με δικαστικούς αγώνες των Κονιτωιτών τα σύνορα μετατέθηκαν στον αμέσως επόμενο λάκκο, στη "Δέση". Η λύση αυτή έδωσε τη δυνατότητα ύδρευσης της Κόνιτσα και αξιοποίησε τον Μοναστηριό, που γιορτάζει κάθε οχτώ του Σεπτέμβρη.

Στο Μοναστήρι του Στομιού φτάσαμε στις 10.00. Μισή ώρα παραμονή στο χώρο του ήταν αρκετή για να διαπιστώσουμε τις άοκνες προσπάθειες βελτίωσης της κατάστασής του από τον Ηγούμενο της Μονής του π. Κορμά, που μας υποδέχτηκε με λουκούμι, ρακή και καφέ.

Ανυπολόγιστη, όντως, η προσφορά του π. ΚΟΣΜΑ. Η λεπτή και γαλήνια μορφή του ορθώνεται αγέρωχη στα μάτια του επισκέπτη και ανταγωνίζεται τις βουνο-

κορφές του Ροϊδοβουνίου και της Γκαμήλας, αριστερά και δεξιά της κοίτης του Αλού.

Στις 10.30 πήραμε τον ανήφορο για το Καλογερικό. Παρά τη ζέστη, τα πανύψηλα πεύκα μας χάριζαν τον ίσκιο και τη δροσιά τους. Λίγο πιο πάνω, στη Δέση, άλη μια «μόλα» για εφοδισμό με νερό, αφού θα ακολουθούσε πορεία 3-4 ωρών σε άνυδρη περιοχή.

Στο Καλογερικό φτάσαμε γύρω στις 13.00. Στη διάρκεια περίπου διαδρομής δοκιμάστηκε η ανταχή μικρών και μεγάλων. Κανένας δεν λιποψύχησε. Αν και ανηφόρα, ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΣΙΟΜΙΑΗΣ, παράλληλα με την υποχρέωση βιντεοσκόπησης που είχε επωμιστεί μαζί με την αδελφή του ΘΕΑ, μιας και ο πατέρας τους αντιμετώπισε κάποια "μυϊκά προβλήματα" που δυσκόλευαν το βόδισμα, έδωσε σημαντικά δείγματα της ικανότητάς του να μειώνει φωνές και κινήσεις.

Γράφει ο ΙΚΑΡΟΣ Γ. ΤΣΙΑΓΚΗΣ Προϊστάμενος Διεύθυνσης Α/θμιας Εκπαίδευσης Ιωαννίνων

Ο ΤΑΣΟΣ όμως, όταν ξεκουράστηκε λίγο, δε διατάσσεται να προχωρήσει σε μια ψηλότερη κορφή για να αιχμαλωτίσει με την κάμερά του το μαγευτικό τοπίο γύρω και μέχρι τα χωριά της Λάκκας Αλού περά. Μιάμιση ώρα περίπου παραμονή το Καλογερικό για φαγητό και ξεκούραση ήταν χρόνος αρκετός για να ανακτήσουμε τις χαμένες μας δυνάμεις.

Ο ανήφορος είχε τελειώσει, όμως ο κατήφορος προβλεπόμενος δυσκολότερος. Ξεκινήσαμε, βαδίζοντας μέσα σε πυκνόφυτο δάσος από πεύκα, οξύνες, γραβιά, αγριοπλατάνια και άλλα δέντρα. Επόμενος σταθμός μας ήταν η Γέφυρα του Πυζαριού.

Η κατηφόρα αποδείχτηκε ιδιαίτερα δύσκολη εκτός των άλλων και γιατί όσοι είχαν την ευθύνη διανοίξεως του μονοπατιού δεν ακολουθήσαν τα παλιά χνάρια, αλλά τη ροή των βρόχινων νερών και τα χνάρια των Αλβανών λαθρομεταναστών.

Το ορειβατικό μπατσούνι αποδείχτηκε σύντροφος πολύτιμος. Κάποιοι που δεν είχαν φρόντισαν να προμηθευτούν χοντρά ξύλα από το δάσος. Δεν έλειψαν κι αυτοί που βρήκαν το ξύλο φορτίο περιττό(!), όπως η ΘΕΑ ΤΣΙΟΜΙΑΗ που έδειξε να αντέχει στις "κακουχίες", και να διεκδικεί τα πρωταίμα μεταξύ του γυναικείου "πληθυσμού" τουλάχιστον.

Όσο κατεβαίναμε όλο και περισσότερα βάραιναν τα πόδια μας. Τα πρώτα πξάρια που εμφανίστηκαν δεξιά κι αριστερά της διαδρομής μας έδωσαν αρκετό κουράγιο, αφού λίγο πιο κάτω σίγουρα θα συναντούσαμε τις χρυστάλλινες πηγές της Γέφυρας του Πυζαριού.

Στη μέση περίπου της κατηφόρας και στα αριστερά, στα ριζά πελώριων βράχων έγινε αναφορά και στη σπηλιά του Καβούκι, που όμως δεν μπορούσαμε - ούτε επιδιώξαμε πολύ - να προσδιορίσουμε ακριβώς.

Ήδη οι προπομποί - ο ΤΑΣΗΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΗΣ και ο γιός του - είχαν φτάσει στην πηγή. Στις 15.40 η κατάβαση είχε τελειώσει.

Μείναμε για 40 περίπου λεπτά στο Πυζάρι και αναφερόμενοι ξεκινήσαμε για το τελικό προορισμό της πρώτης ημέρας, την Αγία Τριάδα.

Οι μεγάλες ανηφόρες και κατηφόρες είχαν τελειώσει. Ο δρόμος, χωρίς πολλά σκαμπανεβάσματα, έκανε ευκολότερη την περιπλάνηση της ματιάς στις καταπράσινες πλαγιές, τους ολόγυμνους βράχους ψηλά και χαμηλά στα ολοκάθερα νερά του Αλού, που ξετύλιγε νοητικά το φιδίσιο κορμί του λίγα μέτρα πιο κάτω και παράλληλα με τη διαδρομή.

Στις 18.00 φτάσαμε στην Αγία Τριάδα. Λίγη ξεκούραση και γρήγορο στήσιμο της σκηνής, πριν πέσει το σκοτάδι. Στο μεταξύ ο ΚΩΣΤΑΣ ΣΙΑΜΠΗΡΗΣ και ο αδελφός του ΜΑΝΤΗΣ, που είχαν καταφτάσει με αυτοκίνητο από το χωριό, ετοίμαζαν την ηλεκτρολογική εγκατάσταση και τα κάρβουνα για τα σουβλάκια και τα λουκάνικα.

Ωραίοι επαγγελματίες αυτά τα παιδιά και πρόθυμοι

να στηρίξουν τις διάφορες εκδηλώσεις των συγχωριανών τους.

Δεν πέρασε πολύ ώρα και στο φωτισμένο από τη γεννήτρια χώρο εγκαταστάθηκαν τραπέζια και καθίσματα από καλοτεμαχισμένους κορμούς δέντρων. Ας μην ξεχνάμε πως οι Βρυσσχωρίτες, χάρη στα απέραντα δάση που διαθέτουν, ασχολούνται συστηματικά με την υλοτομία.

Μέχρι τις 22.00 στο χώρο της κατασκήνωσης είχαν φτάσει με αυτοκίνητα και άλλοι χωριανοί. Έτσι πλησιάσαμε τους πενήντα. Όπως μου είπε ο φίλος μου ο ΜΑΝΤΗΣ, αν τη μέρα αυτή δε συνέβαινε κάποιο ατύχημα, που ευτυχώς δεν είχε σοβαρές συνέπειες, η προσέλευση θα ήταν πολύ μεγαλύτερη.

Ο Μορφωτικός και Ορειβατικός Σύλλογος Βρυσσχωρίου στηρίζει σχετικές εκδηλώσεις, γιατί θέλει να φέρει τους νέους σε επαφή με τη φύση και την παράδοση του χωριού και τα καταφέρει αρκετά καλά, αν κρίνει κανείς από την προσέλευση και τη συμμετοχή των νέων στα "δρόμυνα" της βραδιάς, που περιλάμβαναν "χάσκα" με λουκούμι και άλλα παιχνίδια.

Το γενικό πρόσταγμα το είχε η ΙΩΑΝΝΑ ΑΛΕΝΟΥ, η οποία χάρη στο ταλέντο και το κέφι της, δεν άφησε κανένα σε ησυχία. Η έκφραση "ξεκαρδιστήκαμε στα γέλια" δεν είναι καθόλου υπερβολή. Βέβαια και ο μίστερ Μπράουν (ΜΑΝΤΗΣ ΤΣΙΟΜΙΑΗΣ) με το "ό, τι κάνει ο μίστερ Μπράουν κάνει καθένας στο επόμενο" δεν υστέρησε στον τομέα αυτό.

Στη "χάσκα", ως φιλοξενούμενος (!), προτιμήθηκα και τα κατάφερα αρκετά καλά, κερδίζοντας μια ρεπίνα και δύο λουκάνικα. Το ίδιο συνέβη και με τους επόμενους δύο, όχι όμως με τους άλλους που ακολούθησαν, γιατί ο "χειριστής" της χάσκας ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΠΟΥ-ΠΟΒΙΝΗΣ βλέποντας ότι οδηγούσε το Σύλλογο σε χρεοκοπία, δυσκόλεψε τις κινήσεις και τα "κόλπα". Πάντως ο τελευταίος - ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ - τον κέρδισε επίδειξη.

Η ώρα πέρασε ευχάριστα και γύρω στις 24.00 όσοι συμμετείχαμε στην πορεία και οι πιο ηλικιωμένοι αποσυρθήκαμε για ύπνο. Οι άλλοι συνέχισαν μέχρι τις 03.00 και μετά.

Για την επόμενη μέρα το πρόγραμμα προέβλεπε πορεία προς Βρυσσχωρί, μέσω Νεραϊδόβρυσης. Γύρω στις 10.00 μόνο οι εννέα από τους δεκαοχτώ δήλωσαν πρόθυμοι να ακολουθήσουν. Μεταξύ αυτών και η ΣΠΥΡΙΑΟΥΛΑ ΤΣΙΟΜΙΑΗ που έτσι ανακηρύχτηκε πρωταθλήτρια στις γυναίκες, στερώντας τον τίτλο από τη ΘΕΑ, η οποία την προηγούμενη ημέρα φαινόταν να τον διεκδικεί με αξιοπρέπεια.

Αυτά για την ιστορία, γιατί η ορειβασία δεν είναι πρωταθλητισμός. Όσοι πήραν μέρος στην πορεία, τη μια ή τις δύο ημέρες, το έκαναν γιατί τους ευχαριστούσε και όχι για να αποδείξουν ο,τιδήποτε.

Τη δεύτερη μέρα η πεζοπορία ήταν ευκολότερη και συντομότερη.

Στις 11.00 περίπου κάναμε μια στάση για νερό και ξεκούραση στη Νεραϊδόβρυση την αστείρευτη πηγή που τα κρυστάλλινα νερά της αιώνως τώρα δροσίζουν και αναζωογονούν τους στρατοκόπους.

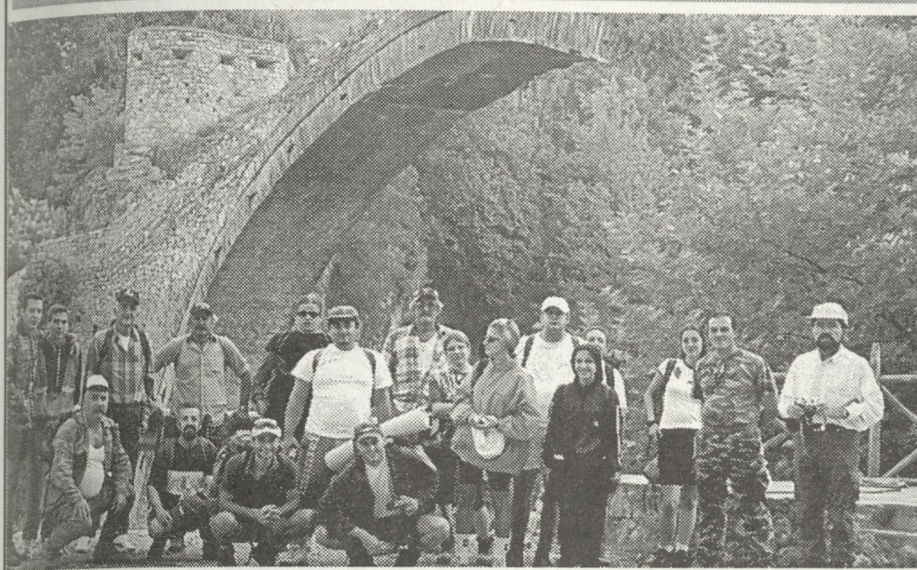
Αφού ανανεώσαμε τις δυνάμεις μας, πήραμε πάλι το δρόμο για το χωριό. Τα ψηλόκορμα πεύκα μας προστάτευαν από τις καυτερές ακτίνες του ήλιου, που στα έφωτα έβρισκε την ευκαιρία να μας υπενθυμίζει τη φλογερή του παρουσία.

Φτάσαμε στο Βρυσσχωρί γύρω στις 13.00. Στο σπίτι του ΜΑΝΤΗ μας περίμενε η ΕΥΤΕΡΠΗ με κρύο νερό, τσίπουρο και εξαιρετικές "μελιτζάνες παπουτσάκι".

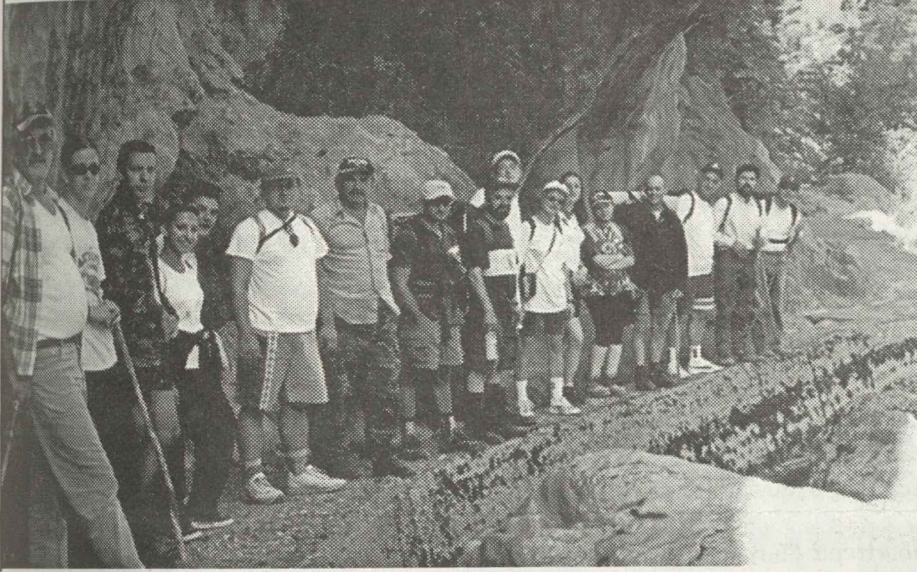
Κάπως έτσι φτάσαμε στο τέρμα. Η διαδρομή Γέφυρα Αλού Κόνιτσα - Βρυσσχωρί ή το αντίστροφο, η οποία για τους Βρυσσχωρίτες των παλιότερων - όχι πολύ μακρινών - χρόνων ήταν μια χρονοβόρα και επώδυνη δοκιμασία, για μας ήταν μια εμπειρία ανεπανάληπτη.

Το να εκφράσω τις ευχαριστίες μου στο ΜΑΝΤΗ και όλους τους Βρυσσχωρίτες και μη για όλα όσα το διήμερο 4 και 5 Αυγούστου έζησα είναι το λιγότερο

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΜΟΣ

Παρασκευή 4-8-2000. Η Ορειβατική Ομάδα του ΜΟΣ στην πέτρινη τοξοτή γέφυρα της Κόνιτσα.

Παρασκευή 4-8-2000. Πορεία στη διαδρομή Γέφυρα Αλού - Μονή Στομιού.

Παρασκευή 4-8-2000. Η ορειβατική Ομάδα του ΜΟΣ με φόντο τη Μονή Στομιού.

Παρασκευή 4-8-2000. Από τη διανυκτέρευση στην Αγία Τριάδα.

ΤΟΥ ΠΑΛΙΟΥ ΚΑΙΡΟΥ ΔΟΥΛΕΙΕΣ ΘΕΡΙΣΜΟΣ ΣΤΟΝ ΑΛΑΚΟ

Μπάριπα-Μήτρο, τι ώρα είναι; Του ουρανού τι λένε τα σημάδια; Η πούλια εδειλνίνασε κι η αλετροπόδα εστάθη απάνω τρεις οργιές, σημάδι πως φτάνει το ξημέρομα. Εμπρός, σηκωθείτε να πιάσουμε δουλειά προτού να πιάσει η ζέστα. Έτσι ρωτούσα το Αλάα-Μήτρο πούχε το χωράφι του δίπλα από το δικό μου κι έτσι μου απαντούσε αυτός. Πού τότε ρολόγια. Κανονίζαμε την ώρα με το αλάθητο λάλημα του πετιανού, την ημέρα με τον ήλιο και τη νύχτα με τα σημάδια τ' ουρανού. Ούτε μας ήταν απαραίτητα. Όταν πενούσαμε τρώγαμε, όταν νυστάζαμε κοιμόμασταν κι όταν κουραζόμασταν καθόμασταν.

Γράφει ο ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΥΝΑΒΟΣ

Βρισκόμαστε στον Αλάκο. Μια τοποθεσία στη νότια πλευρά του χωριού, ένα πραγματικό οροπέδιο, όπου ευδοκούν οι καρυδιές, τα σιτηρά, προπαντός όμως οι φακές. Σε καμιά άλλη περιοχή του χωριού δεν είναι τόσο νόστιμες οι φακές και τόσο βραστερές, όσο στον Αλάκο. Τις λέγαμε και λίντε, απ' την ιταλική λέξη λέντι. Τις ονομάζαμε και χερτούρα, επειδή ήταν βραστερές, από το ρήμα το δικό μας ρήμα χέρμπου, που σημαίνει βράζω.

Σήμερα σ' αυτήν την περιοχή δεν κυματίζουν πια τα σιτάρια με τα μεστωμένα στάχια, δεν χρυσίζουν οι φακές και τα ρόβια (κνηνοτροφική τροφή). Οι καρυδιές ξεράθηκαν γιατί τα χωράφια έμειναν ακαλλέργητα. Τα αγριοπερίστερα, οι φάσες και κάθε είδους πουλιά, που άλλοτε πετούσαν κατά σμήνη, εξαφανίστηκαν από την έλλειψη τροφής. Το μόνο που επέζησε και επικράτησε είναι ο αγριοπλάτανος.

Σ' αυτήν την περιοχή, όταν βέβαια υπήρχε ο ανθρώπινος παράγων, κατά την εποχή του θερισμού, γίνονταν πραγματικό πανηγύρι. Κατά τις απογευματινές ώρες του πρώτου δεκαήμερου του Ιουλίου, το μελισσολόι των χωριανών, ανηφορίζει τα μονοπάτια με κατευθυνση τον Αλάκο. Θα διανυκτερεύσουν στα χωράφια, ώστε ο θερισμός ή η συγκομιδή της φακής και του ροβιού να γίνει με τη δροσιά.

Προπορεύονται οι νέοι άνδρες, ακολουθούν οι ηλικιωμένοι με τη χοντροκομμένη μαγκούρα τους που τους στηρίζει στις κακοποιές αλλά και θυμίζει κάπου κάπου, με μόνη την απειλή της, στο γαϊδουράκι πως πρέπει να τάζουν το βήμα του. Έρχονται κατόπιν τα πρωτόγαλα στη δουλειά αγόρια με τα δρεπάνια στον ώμο και μαζί τους οι αδελφές τους. Τελειώστε κλείνουν την πομπή οι μητέρες και οι γιαγιάδες με τα μαζούρια στις ξύλινες κούρες και τα φαγητά σε σακουλάκια και σε κλειδοπίνακες (προδρομοί των σημερινών τάπερ). Απαραίτητοι βέβαια συνοδοί, ανακατεμένοι στα πόδια των ανθρώπων και των ζώων τα σκυλιά.

Φτάνουν στον προορισμό, σκορπίζονται καθένας στο ιδιόκτητο χωράφι του και αρχίζει το μεγάλο πανηγύρι των χωριανών. Όπου κι αν πέσει το μάτι σου, θα αγναντεύσεις το σκορπισμένο μελισσολόι των γεωργών στην άγια εργασία του θερισμού. Ευλογημένη η χρονιά. Κι ο θερισμός είναι μια εργασία κουραστική, επίπονη και δε σκάνει τραγούδι. Θέλει το στάρι θέρισμα, δεμάτιασμα, φόρτωμα, κουβάλημα και απλώμα στις πλακόστρωτες αυλές.

Και συνέβαινε συχνά, από τη βιασύνη μας, να κόβουμε και τα χέρια μας με τα δρεπάνια. Σε ενέργεια τότε τα αντισηπτικά και αιμοδοτικά φάρμακα. Λίγη λάσπη στην πληγή και λίγα αποξηράματα από το λουρί, δέσιμο μ' ένα κουρέλι κι όλα καλά. Καμιά μόνωση.

Αργά το μεσημέρι, όταν ο ήλιος ακόντιζε τις πυρωμένες ακτίνες του και το βράδυ όταν η νύχτα άπλωνε το μαύρο της πέπλο, η εργασία σταματούσε. Νέοι και νέες συγκεντρωνόμασταν στο κέντρο του Αλάκου, την ημέρα στον ίσκιο και το βράδυ γύρω απ' τη φωτιά και χορεύαμε ευρωπαϊκούς χορούς, τραγουδώντας βέβαια. Δεν υπήρχαν τότε μαγνητόφωνα. Ήταν για μας μια ψυχαγωγία, ένα αντιστάθμισμα κατά της κόπωσης. Μαζί μας και οι ηλικιωμένοι που κάθονταν και μας καμάρωναν. Δεν έλειπαν όμως και τα σόβλια. Κάποιες γυναίκοι κρυφομιλούσαν κι έλεγαν: Τι ήταν να δουν τα μάτια μας. Να χορεύουν αγόρια και κορίτσια, μπουρικού και μπουρικού (οφαλό με οφαλό). Μεταξύ μας όμως δεν υπήρχε καμία παρεξήγηση, κανένα ερωτικό σκάνδαλο.

Μια διάχυτη, άδολη αγάπη απλώνονταν στις ψυχές μας, ένα πλατωνικό συναίσθημα κυριαρχούσε μέσα μας. Ήμασταν όλοι σαν αδέρφια. Και την άλλη μέρα από το γλυκογράμμα συνεχίζονταν η ίδια εργασία. Μια βδομάδα σχεδόν διαρκούσε αυτό το πανηγύρι των χωριανών έως ότου μεταφερθεί το σιτάρι στο χωριό. Κι άρχιζε μετά η άλλη επίπονη εργασία, το αλώνισμα, το ξεκαθάρισμα απ' το άχυρο, το λήγισμα, το κοσκίνισμα, η αλευροποίηση στους νερόμυλους και το αμύρασμα στ' αμύρα του σπαιτού.

Τώρα, έτσι στα καλά καθούμενα, έρχεται ο οικονομικός παράγων, έρχεται η τεχνολογία και αναποδογυρίζει τόσες παλιές και αγαπημένες παραδοσιακές ασχολίες και συνήθειες. Ήρθε η μεγάλη βιομηχανία και γκρέμισε τους νερόμυλους που ναυοούριζαν με το μονότονο τραγούδι της φρεσάρας τα ωραία παιδικά μας όνειρα. Τώρα άδειασαν οι νερόμυλοι κι έγιναν φυλίες ερπετών και ποτικιών. Σταμάτησε πια να βλέπουμε τα γεννήματα της γης στην πλάτη, την ευλογημένη μορφή τους. Σταμάτησε ακόμη να βλέπουμε το αλεύρι που ερχόταν από το μύλο και σωριάζονταν μέσα στ' αμύρα του σπαιτού, μεγάλη και ευτυχισμένη σοδειά για όλο το χρόνο.

Σταμάτησε να βλέπουμε τη μητέρα να ανασκουμπώνει τ' άσπρα καθαρά μπράτσα της, να γονατίζει με θρησκευτική κατανύξη μπροστά στη σκαφίδα του ζυμαριού, να το στανυρώνει και ν' αρχίζει το ζύμωμα. Δε βλέπουμε πια το φούρισμα στον ιδιωτικό φούρνο του σπαιτού. Τα χάσαμε όλα αυτά και οι αδελφές μας δε συγχέουν το ιερό ζύμωμα της μητέρας, γιατί η βιομηχανία πήρε στα χέρια της το φούρι.

Έτσι τελειωσε η ωραία εποποιία του φουμιού που άρχιζε με το ζευγάρι, τα βόδια, το θερισμό, περνούσε απ' τ' αλώνι, το λήγισμα, πήγαινε στο μύλο, έρχονταν στη ζυμοσκάφη, έμπαινε στο φούρνο και τελειώνει στο ψωμοσάνιδο της κουζίνας. Τώρα χάθηκαν όλα αυτά και μαζί τους χάθηκε ο λαϊκός μας πολιτισμός. Αχ αυτή η τεχνολογία τι μας έκανε!

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΙΤΑΣ

Γράφει η ΜΑΡΙΑ ΑΡΒΑΝΙΤΗ - ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΥ

Το Σάββατο 19 Αυγούστου έγινε στο Βρυσχώρι η πιο ολιγών ετών καθιερωμένη γιορτή της πίτας. Το καταπράσινο και δροσερό χωριό μας ζωντάνεψε από τους πολλούς επισκέπτες και προπάντων από τα νέα παιδιά.

Οι πίτες 71 των αριθμό από το χωριό μας και τα περίχωρα, μοσχοβολιστές και περιποιημένες συγκεντρώθηκαν στα γραφεία του Συλλόγου. Η προσέλευση επισκεπτών από τα χωριά της περιοχής, τα Γιάννενα και άλλες περιοχές της Ηπείρου ήταν μεγάλη και πολλοί έφεραν και τις δικές τους πίτες δίνοντας ακόμα μεγαλύτερη διάσταση στην ωραία αυτή εκδήλωση, που έχει γίνει ευρύτερα γνωστή σε όλη την Ήπειρο.

Η γιορτή άρχισε στις 9 το βράδυ με το χορευτικό του Συλλόγου. Οι νέοι του χωριού μας, αγόρια και κορίτσια ντυμένοι με ωραίες παραδοσιακές στολές, χόρευαν με λεβεντιά και χάρη ελληνικούς χορούς σκορπίζοντας σε όλους μας χαρά και συγκίνηση, γι' αυτό και καταχειροκροτήθηκαν. Αξίζουν συγχαρητήρια σ' αυτά τα παιδιά που κρατούν ζωντανή την παράδοση και τα έθιμα του χωριού και μας κάνουν όλους περήφανους.

Μετά το χορευτικό, κοπέλες με τοπικές ενδυμασίες, μοίρασαν τις πίτες με απόλυτη τάξη, μέσα σε ωραίες πιατέλες σε όλα τα τραπέζια. Όλοι έφαγαν με όρεξη και απόλαυσαν νόστιμες και γευστικές λαχνοπίτες, τυρόπιτες, κοτόπιτες, κολοκυθόπιτες, γαλατόπιτες και άλλες ευδιαστές πίτες.

Στη συνέχεια οι κυρίες και δεσποινίδες που πρόσφεραν τις πίτες τιμήθηκαν από το Διοικητικό Συμ-

βούλιο του Συλλόγου με ένα ωραίο αναμνηστικό δώρο, έβγαλαν την καθιερωμένη φωτογραφία και άνοιξαν το χορό. Ήταν μια ξεχωριστή στιγμή για τις γυναίκες που τιμήθηκαν με τον καλύτερο τρόπο για την προσφορά τους.

Στη συνέχεια άρχισε το κοινό γλέντι. Κλήθηκαν και χόρευαν με τη σειρά οι επισκέπτες από τα γειτονικά χωριά και τις άλλες περιοχές και τελευταίοι μπήκαν στο χορό οι χωριανοί που χόρευαν με την ψυχή τους ως τις 7 το πρωί. Ιδιαίτερα εντυπωσιακή ήταν η παρουσία, η ζωντανία και το κέφι της νεολαίας που έδωσε το δικό της τόνο σ' αυτή την ωραία εκδήλωση.

Η γιορτή της πίτας είναι ένας ύμνος στη Βρυσχωρίτισσα και γενικά στην ηπειρώτισσα νοικοκυρά, η οποία απ' παλιά χρόνια φτιάχνει νόστιμες και γευστικές πίτες και τις προσφέρει στην οικογένειά της που αγαπά πολύ. Η πίτα ήταν ανέκαθεν το απαραίτητο συμπλήρωμα στο Βρυσχωρίτικο τραπέζι και η βρυσχωρίτισσα νοικοκυρά φημίζονταν για τη δεξιοτεχνία και το μεράκι να φτιάχνει ευδιαστές πίτες.

Θερμά συγχαρητήρια στους εμπνευστές και συντελεστές αυτής της υπέροχης γιορτής. Είναι μια πρωτότυπη εκδήλωση με τεράστια απήχηση στην ευρύτερη περιοχή του Ζαγορίου και των χωριών της Λάκας Αΐου. Είναι μια μεγάλη γιορτή που προβάλλει και διαφημίζει το Βρυσχώρι και μας κάνει όλους χαρούμενους και περήφανους.

Και του χρόνου!

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ

Ξεπέρασαν τα 300 άτομα οι συγχωριανοί μας που ήρθαν στη «γιορτή της πίτας» από κάθε γωνιά της Ελλάδας και άλλων 300 άτομα υπολογίζονται οι επισκέπτες από τα γειτονικά χωριά, τα Γιάννενα και άλλες περιοχές της Ηπείρου. Ξεχωρίσαμε τις ακόλουθες φιλικές παρουσίες:

• Από την Αθήνα το ΣΤΕΛΙΟ και την ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΣΙΓΑΓΑ, τον ΤΑΣΟ και τη ΔΗΜΗΤΡΑ ΚΟΪΚΟΥ, το ΠΑΝΗ και τη ΓΙΑΝΝΑ ΣΙΑΜΠΗΡΗ, το ΝΙΚΟ ΧΑΝΤΟΛΙΟ κ.α.

• Από τη Θεσσαλονίκη το ΘΩΜΑ και ΟΛΥΜΠΙΑ ΧΑΡΙΖΟΠΟΥΛΟΥ, το ΝΙΚΟ ΝΟΥΤΣΟ και την κόρη του ΦΩΦΗ, τον ΑΝΤΩΝΗ και ΕΥΘΥΜΙΑ ΝΟΥΤΣΟΥ, το ΘΑΝΑΣΗ και τη ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ, το ΧΡΗΣΤΟ και ΕΥΘΥΜΙΑ ΚΑΒΑΡΑΙΝΑ, το ΓΙΩΡΓΟ και ΑΡΙΣΤΟΥΛΑ ΠΑΣΧΑΛΗ, τον ΑΠΟΣΤΟΛΟ και ΒΑΣΗ ΚΑΡΑΠΑΝΑΝΟΠΟΥΛΟΥ, τον ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ και ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΟΥΤΣΟΥΠΑΚΗ την ΙΩΑΝΝΑ ΛΕΝΟΥ κ.α.

• Από την Αλεξάνδρεια και τα περίχωρα το ΧΑΡΑΛΑΜΠΟ και ΝΤΙΝΑ ΛΟΥΜΑ, το ΘΑΝΑΣΗ και ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΠΑΝΟΥΣΗ με την κόρη τους ΦΑΝΗ, το ΒΑΣΙΛΗ και ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΠΕΠΕΛΑ, το ΘΑΝΑΣΗ και ΤΑΣΟΥΛΑ ΜΠΑΡΚΑ, το ΘΩΜΑ και ΤΗ ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΣΙΑΜΠΗΡΗ, τη ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΣΑΒΒΙΑΝΗ, τον ΤΑΚΗ και ΣΟΦΙΑ ΠΡΟΓΙΟΥ, το ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΗ, την ΑΘΗΝΑ ΠΑΣΧΑΛΗ κ.α.

• Από το Παρίσι το ΦΙΛΙΠ και την ΙΩΑΝΝΑ-ΠΑΣΧΑΛΗ-ΛΕΝΗ με την χαριτωμένη κορούλα τους ΑΘΕΛΛΗ.

• Από τη Θεσσαλονίκη το ΒΑΣΙΛΗ ΠΑΣΧΑΛΗ, τον ΚΩΣΤΑ και ΜΑΡΙΑ ΑΡΒΑΝΙΤΗ, τον ΑΝΤΩΝΗ και ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΑΡΒΑΝΙΤΗ, τον ΠΑΥΛΟ και ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ με τις κόρες τους ΡΕΑ και ΚΩΝ/ΝΑ, τον ΒΑΓΓΕΛΗ και ΑΝΘΟΥΛΑ ΑΤΤΗ κ.α.

• Από την Κόρινθο το ΘΑΝΑΣΗ ΕΞΑΡΧΟΥ.

• Από τη Χαλκίδα το ΔΗΜΗΤΡΗ και ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΜΠΗΡΗ.

• Από τα Γιάννενα τον ΑΛΕΚΟ και τη ΝΙΝΑ ΤΣΟΥΚΑ-ΝΕΛΗ.

Βρυσχώρι 19-8-2000. Αναμνηστική φωτογραφία των γυναικών που προσέφεραν τις πίτες.

Βρυσχώρι 19-8-2000. Η ομάδα των γυναικών που παρέλαβε και μοίρασε τις πίτες

Βρυσχώρι 19-8-2000. Ο Χορευτικός Όμιλος του ΜΟΣ στη γιορτή της πίτας.

Βρυσχώρι 19-8-2000. Κορίτσια με τοπικές ενδυμασίες μοιράζουν τις πίτες.

Η ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΤΟΥ ΜΟΣ ΣΤΗΝ 11η Σ.Ο.Σ.Δ.Ε.Η

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε στις 2 και 3 Σεπτεμβρίου 2000, η ετήσια συνάντηση των Ορειβατικών Συλλόγων Λυτικής Ελλάδας και Ηπείρου (11η Σ.Ο.Σ.Δ.Ε.Η) στον Οικισμό Κανάλια Μεσολύργου Άρτας. Την 11η Σ.Ο.Σ.Δ.Ε.Η οργάνωσε και συντόνισε ο δραστήσιος Ορειβατικός Σύλλογος Άρτας με επικεφαλής τον Πρόεδρο ΕΛΕΥΘΕΡΙΟ ΓΙΩΓΟ και το Γραμματέα ΑΕΩΝΙΑ ΑΣΑΝΙΑΝ. Συμμετείχαν ορειβάτες από 10 Ορειβατικούς Συλλόγους της Περιφέρειας και όλοι έμειναν ικανοποιημένοι από το πρόγραμμα των εκδηλώσεων και τη γραφική περιοχή των Καναλιών. Η Ορειβατική Ομάδα του ΜΟΣ Βρυσχωρίου συμμετείχε στην 11η Σ.Ο.Σ.Δ.Ε.Η με τα ακόλουθα μέλη:

1. ΝΟΤΗΣ ΑΗΜΟΣΘΕΝΗΣ (Πρόεδρος)
2. ΤΣΙΟΜΙΑΝΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ (Ταμίας)
3. ΣΙΑΜΠΗΡΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ (Γραμ.)
4. ΤΣΙΟΜΙΑΝΗΣ ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ
5. ΤΣΙΟΜΙΑΝΗΣ ΕΥΤΕΡΙΠΗ
6. ΤΣΙΟΜΙΑΝΗΣ ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ
7. ΤΣΙΟΜΙΑΝΗΣ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ του Κων.
8. ΤΣΙΟΜΙΑΝΗΣ ΑΝΗΜΗΤΡΙΟΣ
9. ΤΣΙΟΜΙΑΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του Αν.
10. ΤΑΤΗΣ ΛΑΜΠΡΟΣ
11. ΤΣΟΥΜΑΝΗΣ ΣΤΑΜΑΤΙΑ του Αστ.
12. ΤΣΟΥΜΑΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
13. ΤΣΟΥΜΑΝΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
14. ΔΗΜΗΤΡΑΚΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
15. ΚΑΠΡΑΝΤΖΙΟΣ ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ

Οι Ορειβατικές Ομάδες άρχισαν να καταφθάνουν στα Κανάλια από τις 5 μ.μ. του Σαββάτου 2 Σεπτεμβρίου και κατασκήνωσαν στους χώρους γύρω από τον Ξενώνα, όπου φιλοδεξινήθηκαν οι Πρόεδροι των Ο.Σ. Στις 7 η ώρα πραγματοποιήθηκε η σύσκεψη των Προέδρων των Ορειβατικών Συλλόγων όπως συζητήθηκαν και πάρθηκαν αποφάσεις σε όλα τα θέματα της ημερήσιας διάταξης. Οι σημαντικότερες αποφάσεις είναι οι ακόλουθες:

1. Να ανατεθεί η 12η Σ.Ο.Σ.Δ.Ε.Η

στον Ορειβατικό Σύλλογο Μεσολύργου. 2. Να ανατεθεί η οργάνωση της χειμερινής εκδήλωσης στον Ορειβατικό Σύλλογο Κόνιτσης. 3. Να ανανεωθεί η θητεία του Γραμματέα της περιφέρειας κ. ΠΑΥΛΟΥ ΝΙΝΗ του Ε.Ο.Χ. Συλλόγου Μεσολύργου για την περίοδο 2000-2001. 4. Οικονομική ενίσχυση των Συλλόγων που αναλαμβάνουν τις Σ.Ο.Σ.Δ.Ε.Η.

Μετά τη σύσκεψη άρχισε η επίσημη εκδήλωση στο προαύλιο του Ξενώνα με χαιρετισμούς του Γραμματέα της Περιφέρειας, του Προέδρου των επισήμων προσκεκλημένων και των αντιπροσώπων των Συλλόγων. Οι ορειβάτες δείπνησαν στις δύο ταβέρνες των Καναλιών όπου γεύθηκαν νοστιμιότητες προβατίνες στη σούβλα και άλλους εκλεκτούς μεζέδες. Στη συνέχεια ακολούθησε κοινό ορειβατικό γλέντι με τη συνοδεία καμπάνιας δημοτικής μουσικής και ο χορός με μεγάλη διάθεση και κέφι κράτησε ως τις 2 τα μεσάνυχτα.

Το πρωί της Κυριακής 3-9-2000 προσεφέρθηκε στους Ορειβάτες τσάι του βουνού και στις 8η ώρα άρχισε η πορεία ανάβασης για την κορυφή ΓΑΒΡΟΓΟΥ. Στις 11 η ώρα οι ορειβάτες έφτασαν στην κορυφή ΓΑΒΡΟΓΟΥ ύψους 1782 μ., όπου ενημερώθηκαν από τον Πρόεδρο του Ε.Ο.Σ. Άρτας για τα τοπωνύμια της περιοχής και έβγαλαν τις καθιερωμένες αναμνηστικές φωτογραφίες. Η επιστροφή ήταν ευκολότερη και το μεσημέρι προσεφέρθηκε στους ορειβάτες νοστιμιότητες φασολάδα, ελιές και ρετσίνα από τον οργανωτή σύλλογο.

Η 11η Σ.Ο.Σ.Δ.Ε.Η έκλεισε με μεγάλη επιτυχία και αξίζουν θερμά συγχαρητήρια στον Ορειβατικό Σύλλογο Άρτας και το Γραμματέα της Περιφέρειας για την άψογη και υποδειγματική οργάνωση της συνάντησης.

Κυριακή 3-9-2000. Η Ορειβατική Ομάδα του ΜΟΣ στην κορυφή ΓΑΒΡΟΓΟΥ (υψ. 1782 μ.)

Κυριακή 3-9-2000. Η δεκαπενταμελής Ορειβατική Ομάδα του ΜΟΣ μπροστά στον Ξενώνα των Καναλιών Μεσολύργου Άρτας

ΑΞΕΧΑΣΤΑ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΑ ΣΤΟ ΒΡΥΣΧΩΡΙ

Είναι ωραίο κάθε παιδί να περνάει ωραία παιδικά χρόνια κι ακόμα πιο πολύ να έχει βιώματα από τα καλοκαίρια στο ωραίο Βρυσχώρι μας.

Ο νους μου σταματάει πολλές φορές στις διακοπές στο Βρυσχώρι που άρχισαν από τις 25 Ιουνίου, που τελείωναν στα σχολεία, μέχρι λίγο πριν τις 25 Σεπτεμβρίου που ξεκινούσε η νέα σχολική χρονιά.

Ήμαστε στην ηλικία εκείνη, τότε που ο καθημερινός περιπάτος το σούρουπο, από τον Άγιο Χαράλαμπε μέχρι το Μυρμίντο, ήταν απαραίτητος μια και ήταν η μοναδική διασκέδαση και το ανάγνωσμα με τις φίλες και συνομήλικες του χωριού μας.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΠΑΠΑΔΑΤΟΥ
ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΥ

Μόλις έπεφτε ο ήλιος και το κοπάδι γύριζε από την καθημερινή βοσκή, ντυμένη με τα καλά και φορώντας τα κατάλευκα από το στυντέπιτρί πλινθία παπούτσια, κατηφόριζα προς το σπίτι του σεβαστού δασκάλου κι αγαπημένου φίλου του πατέρα μου, Γεωργίου Οικονόμου για να πάρω την επιστήθια φίλη μου Σταματία Οικονόμου και τώρα Τσουμάνη. Μόλις έφταναν έβγαζα από το σπίτι και με έβλεπε η γιαγιά της, η συγχωρεμένη Λέσποινα Σ. Οικονόμου, ανστήρι και νοικοκυρά, κοινωνική και πάντα πρόσχαρη, μου έλεγε: «Μην περιμένεις τη Σταματία για βόλτες, γιατί εμείς έχουμε δουλειά» ενώ η Σταματία γελώντας μου ένευε από πίσω, να περιμένω να τελειώσει λίγο για να βγούμε.

Και πράγματι σε λίγο η Σταματία καταχαρούμενη ερχόταν κι εμείς τρέχοντας την ανηφόρα φτάναμε στον Άγιο Χαράλαμπε, που ήταν η αρχή της βόλτας που μόλις άρχιζε. Και τότε περάσαμε και κουβεντούλα και γέλια, γέλια ατέλειωτα. Τι λέγαμε αλήθεια; Ποιός να θυμάται μικρά αστειάκια, πολλά γέλια, μεγάλη ξεγνοιασιά. Καθόλου άγχος, αγωνία, σκοτούρες, τόσα πολλά που βαρύνουν σήμερα τους νέους. Και σαν τελείωνε η βόλτα, γρήγορα γυρίζαμε στα σπίτια μας, δίνοντας ραντεβού για το επόμενο σούρουπο.

Τι να πρωτοθυμηθώ. Το Πανηγύρι της Αγίας Παρασκευής με το ξενύχτι το βράδυ, τότε χορεύοντας και τότε γελώντας καθισμένες πάνω στο τοιμένο τουρτουρίζοντας από τη βραδινή ψύχρα, μέχρι το τέλος του Πανηγυριού, οπότε βγαίνοντας ο ήλιος στην Τσουκαρόσσια γεμάσταν την πίτα βινίτα που μόλις είχε φέρει η αξέχαστη θεία Αναστασία Πασχάλη. Τότε όλοι οι ξενοχτισμένοι, όσοι είχαμε απομείνει, βγάλαμε την πατροπαράδοτη φωτογραφία μαζί με τους οργανοπαίχτες και τρέχοντας στα σπίτια μας, παρά την κούραση και την αυπνία, ετοιμαζόμασταν για τη Μαγούλα, όπου το γλέντι συνεχίζονταν για τρίτη μέρα, κάτω από τις οξυές δίπλα

από το δροσερό ποτάμι, κάτι που συνεχίζεται και σήμερα. Οι πιο νέοι κι όσοι μπορούσαν ανεβάζαμε στα χιόνια στη Μπάλα, παίζαμε χιονοπόλεμο κάτω από τον καυτερό ήλιο, μαζεύαμε τσάι και το μεσημέρι κατεβαίναμε στη Μαγούλα, όπου παρέες παρέες τρώγαμε. Μετά τα όργανα άρχιζαν να παίζουν και στήνονταν ο χορός μέχρι το σούρουπο, οπότε αποκαμωμένοι γυρίζαμε στο χωριό κι εκεί τελείωνε το τριήμερο πανηγύρι της Αγίας Παρασκευής.

Θα μπορούσα να γράψω τόσα πολλά για τα καλοκαίρια εκείνα, για τα σουαρέ, τα γλεντάκια που κάναμε τα Κυριακάτικα απογεύματα όπου με το μοναδικό γραμμόφωνο παραμάχαλα, τότε στο ένα σπίτι τότε στο άλλο στροβιλιζόμασταν στα βήματα του βαλς ή του ταγκό με τους νέους του χωριού, προσέχοντας μη χάσουμε τα βήματα και μεπερδεντούμε στο δίσκο των 45 στροφών... Τόσο ευχαριστιμένοι όλοι νέοι και νέες της εποχής εκείνης, με το λουκουμάκι κέρασμα για τα κορίτσια και ουζάκι ή βερμούντ τους νέους, που ευχόμασταν να μην τελειώνει ποτέ ο χορός εκείνος.

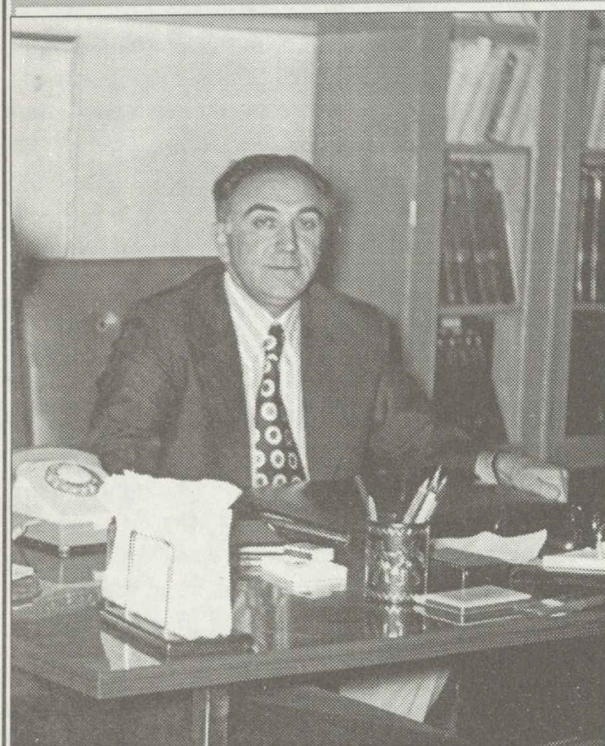
Μεγάλες χαρές, μεγάλες απολαύσεις για την εποχή εκείνη. Ήταν η ντίσκο μας, η ταβέρνα μας, τα μπουζούκια της εποχής εκείνης.

Πολλές Κυριακές μετά το φαγητό, πηγαίναμε στη Σιάνισσα, όταν ωριμάζαν τα κεράσια, πολλά κορίτσια συνοπιά, τραγουδώντας, μαζεύαμε στα καλάθια, τρώγαμε άφθονα κεράσια και με τη δύση του ήλιου γυρίζαμε στο χωριό από την ωραία αυτή βόλτα να πηγαίναμε στα Γκούντις του χωριού και τρώγαμε τόσο αγνά και τόσο ωραία.

Το αποκορύφωμα της χαράς κάθε Σεπτεμβρίου και πριν γυρίσουμε στα Γιάννενα για τη νέα σχολική χρονιά, ήταν όταν πηγαίναμε πολύ πρωί κι ενώ το Φθινοπωρινό αμύγδαλο μας κρύωνε για τα καλά, ξεκινούσαμε με τη Σταματία ανηφορίζοντας προς τον Γκούτση, αρχίζαμε να μαζεύουμε λεφτόκαλα, φτάνοντας ως τη βρύση του Τσιώμου. Η Σταματία επιτήδεια καθώς ήταν έβλεπε τις πιο μεγάλες τούφες και τις έκοβε πρώτη ξεφωνίζοντας κάθε φορά από χαρά και γρήγορα γέμιζε το τσαντάκι της κάτι που εγώ ποτέ δεν το κατόρθωνα κι όλο παραπονιόμουν. Τότε η Σταματία γελώντας έβγαζε από το δικό της κι έβαζε στο δικό μου ώστε να έχουμε ίσα και γυρίζαμε χαρούμενες από τη συγκομιδή μας αυτή όταν ο ήλιος ανέβαινε ψηλά για την καθημερινή του βόλτα.

Όμορφα χρόνια, αξέχαστα κι αγόριστα που πολλοί θα θυμηθούν πολλά, διαβάζοντας το άρθρο μου όπως τα θυμόμαστε όταν ανταμώνουμε με τη φίλη μου Σταματία και τα λέμε ώρες ατέλειωτες το Χειμώνα, όπως τότε, σαν να μην πέρασε ο χρόνος και σαν να βρισκόμαστε στην ξενοιασιά των εφηβικών χρόνων της εποχής εκείνης.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
1921-2000

σαν με σπορτή και επιμέλεια και τα αποκατέστησαν άριστα επαγγελματικά. Τον ΑΘΑΝΑΣΙΟ, Δικηγόρο στη Θεσσαλονίκη και τη ΜΑΡΙΑ, Φιλόλογο Καθηγήτρια. Ευτύχησε να καμαρώσει τέσσερα εγγόνια.

Στα είκοσι χρόνια που εργάστηκε στη Μελίκη ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ανέπτυξε ποικίλες δραστηριότητες. Διετέλεσε Πρόεδρος της Επιτροπής για την ανέγερση του Ιερού Ναού Αγίας Παρασκευής (Μελίκης) και υπήρξε ιδρυτής και πρόεδρος του Λαογραφικού Ομίλου Μελίκης με πλούσια δράση στον τομέα των πολιτιστικών εκδηλώσεων. Επίσης ασχολήθηκε με τα κοινά. Για τρία χρόνια ήταν Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου Αλεξανδρείας και για ένα χρόνο διετέλεσε Δήμαρχος Αλεξανδρείας. Το 1975 έκλεισε το ιδιωτικό γυμνάσιο Μελίκης και για τρία χρόνια εργάστηκε ως Δ/ντης στο Φιλικό Λύκειο Θεσσαλονίκης. Από το 1978 εργάστηκε στο Δημόσιο μέχρι το 1990, οπότε και συνταξιοδοτήθηκε.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ήταν ο αντιπροσωπευτικός τύπος του χαρισματικού και ολοκληρωμένου κλασσικού Φιλόλογου. Διακρίνονταν για την άριστη παιδαγωγική και επιστημονική κατάρτιση, την απαρύμλλη διδακτική ικανότητα, αλλά και για τον ήμερο και ακέραιο χαρακτήρα, την ευσυνειδησία, το ήθος, την εργατικότητα και την προσήλωση σε αρχές, αξίες και ιδανικά. Σεμνός και σοβαρός, ήμερος και μελιχλιός, δίκαιος και αποφασιστικός, με διάχυτη καλοσύνη, ευπρέπεια και ευγένεια, ακτινοβολούσε γύρω του τις αρετές της ολοκληρωμένης προσωπικότητας και του αδαμάντινου χαρακτήρα του. Οι αμέτρητες γενιές των μαθητών του, που γαλουχήθηκαν με τις σοφές του παρααινέσεις και τα ακατάλυτα νύματα του ελληνοχριστιανικού πνεύματος, θα θυμούνται πάντα με σεβασμό και αγάπη το σοφό καθηγητή ΑΠΟΣΤΟΛΟ ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ πάλεψε αρκετά χρόνια με γενναϊότητα, καρτερία και υπομονή με την επάρατο νόσο και τελικά έχασε τη μάχη της ζωής του την Τετάρτη 2 Αυγούστου 2000 στη Θεσσαλονίκη. Η κηδεία του έγινε πάνδημη την επομένη από την εκκλησία της Οσίας Ξένης στον Χαριλάου, παρουσία συγγενών, γνωστών, φίλων, συγγραφέων Παλαιωχωριτών και Βρυσσχωριτών και αμέτρητων συναδέλφων και παλαιών μαθητών του που έσπευσαν από κάθε γωνιά να αποχαιρετήσουν και συνοδεύουν στην τελευταία του κατοικία τον αγαπητό ΑΠΟΣΤΟΛΟ.

Ο ΜΟΣ και η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ, εκφράζουν στη σύζυγο, τα παιδιά και τους λοιπούς συγγενείς, θερμά συλλυπητήρια και εύχονται να είναι ελαφρύ το χόμα της Θεσσαλονίκης που τον σκέπασε.

Αιωνία η μνήμη του!

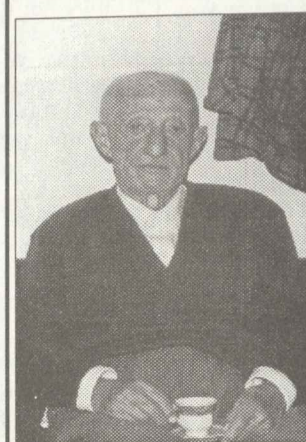
ΟΙ ΒΡΥΣΧΩΡΙΤΕΣ ΤΗΣ ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ

Στο Γούστερ της Μασσαχουσέτης είναι εγκατεστημένη η οικογένεια του ΜΙΧΑΗΛ ΣΙΓΚΑ του Θεοδώρου και της Αικατερίνης Εξάρχου-Σίγκα (εγγονού του αείμνηστου Νικολάου Εξάρχου). Στη φωτογραφία η σύζυγος του Μιχάηλ, ΜΑΙΡΗ ΣΙΓΚΑ με τα τρία παιδιά πανέμορφα και χαριτωμένα κοριτσάκια τους ΕΛΠΙΑ, ΚΑΤΕΡΙΝΑ και ΜΙΚΕΛΑ, στο σαλόνι του σπιτιού τους. Ευχόμαστε στη χαρούμενη και ευχάριστη οικογένεια του αγαπητού ΜΙΧΑΗΛ πρόδο, ευτυχία και χαρά και καλή αντάμωση στο Βρυσσχωρί.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΜΟΥΣΑΛΙΔΗΣ
1906-2000

Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΜΟΥΣΑΛΙΔΗΣ γεννήθηκε το 1906 στο Βρυσσχωρί. Σε ηλικία 6 μόλις χρόνων η οικογένειά του μετανάστευσε στην Ανατολική Θράκη. Το 1922 με την ανταλλαγή των πληθυσμών εγκαταστάθηκαν στις Σάρρες του Νομού Ροδόπης. Το 1936 ο ΓΙΩΡΓΟΣ εγκαταστάθηκε στη Μελίκη Ημαθίας.

Εκεί παντρεύτηκε τη ΧΑΪΔΩ ΚΟΥΚΟΥΡΑΒΑ από το Ηλιοχώρι. Απέκτησαν τρία παιδιά, το ΧΡΗΣΤΟ, συνταξιούχο σήμερα Δασικό Υπάλληλο, εγκατεστημένο στις Σάρρες, την ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, Καθηγήτρια Φιλολογίας, εγκατεστημένη στις Σάρρες και το ΝΙΚΟΛΑΟ, Δάσκαλο, εγκατεστημένο στο Κιλκίς.

Ο αείμνηστος ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΡΑΜΟΥΣΑΛΙΔΗΣ ξεχώριζε για την εργατικότητα, τον ακέραιο χαρακτήρα, τη σοβαρότητα, την εντιμότητα, την αγαθή προαίρεση, την ευγένεια, το ήθος και την καλοσύνη. Ήταν αζαγάπητος, τίμιος και ειλικρινής και ευρύτατα αποδεκτός στην τοπική κοινωνία της Μελίκης. Το 1996 ατύχησε να επισκεφθεί για πρώτη και τελευταία φορά τον τόπο που γεννήθηκε και εντυπωσιάστηκε από τη φιλοξενία και την αγάπη των συγγραφέων του.

Στις 21 Ιουλίου 2000 άφησε την τελευταία του πνοή στο σπίτι του στη Μελίκη σε ηλικία 94 ετών. Η κηδεία του έγινε την επόμενη ημέρα και τον συνόδευαν στην τελευταία του κατοικία συγγενείς, γνωστοί και φίλοι και όλοι οι Βρυσσχωριτές της περιοχής.

Ο ΜΟΣ και η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ εκφράζουν στην οικογένεια του εκλιπόντος και τους λοιπούς συγγενείς, θερμά συλλυπητήρια και εύχονται να είναι ελαφρύ το χόμα της Μελίκης που τον σκέπασε.

Αιωνία η μνήμη του!

ΟΥΡΑΝΙΑ ΓΙΑΓΚΑ-ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
1912-2000

Απεβίωσε στις 19-7-2000 στη Μελίκη Ημαθίας η ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ. Η ΟΥΡΑΝΙΑ γεννήθηκε στο Παλαιοχώρι το 1912 και ήταν κόρη του Κων/νου Γιάγκα και της Σουλτάνης Πριμικήρη.

Το 1934 παντρεύτηκε το ΝΙΚΟΛΑΟ ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ από το Βρυσσχωρί, παντοπώλη στη Μελίκη Ημαθίας. Απέκτησαν δύο παιδιά, το ΔΗΜΟ και τη ΜΑΡΙΑ (Μαρίκα) τα οποία ανέθρεψαν και μεράλυσαν με επιμέλεια, σπορτή και φροντίδα. Ο ΔΗΜΟΣ παντρεύτηκε με τη ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΓΙΩΒΑΝΟΠΟΥΛΟΥ από την Παλαιοχώρη Ημαθίας ακολουθώντας το επάγγελμα του πατέρα του. Η ΜΑΡΙΑ (Μαρίκα) παντρεύτηκε το ΧΡΗΣΤΟ ΣΑΜΑΡΑ από τη Γρεβενά, συνταξιούχο σήμερα των ΕΛΑΤ, κάτοικοι Θεσ/νίκης.

Υπήρξε απόδειγμα έντιμης, ενάρετης, σοβαρής και αποφασισμένης σύζυγο, διακρίνονταν για τα φιλικά και ευγενικά αισθήματα, τον ειλικρινή και ανυπόκριτο χαρακτήρα και ξεχώριζε για την απλότητα, τη σεμνότητα, το ήθος και την καλοσύνη. Ευτύχησε να καμαρώσει τέσσερα εγγόνια. Από το ΔΗΜΟ, την Ουρανία, γυνάστρια και τη Νικολέττα που σπουδάζει Ηλεκτρονικός Μηχανικός στην Αγγλία και από τη ΜΑΡΙΚΑ, τον Κων/νο, Δάσκαλο παντρεμένο με τη συνάδελφό του Βούλα Χατζηκωνσταντίνου και την Ουρανία δασκάλα.

Η ΟΥΡΑΝΙΑ ήταν αζαγάπητη γυναίκα και έφερε σεβασμό και εκτίμηση όχι μόνο στον κύκλο των συγγενών της αλλά και στην ευρύτερη τοπική κοινωνία της Μελίκης όπου έζησε τα περισσότερα χρόνια της ζωής της. Η κηδεία της έγινε πάνδημη στη Μελίκη την Πέμπτη 20 Ιουλίου 2000 και τη συνόδευαν στην τελευταία της κατοικία εκτός των οικείων και συγγενών της, πλήθος γνωστών και φίλων και πολλοί Βρυσσχωριτές του Νομού Ημαθίας.

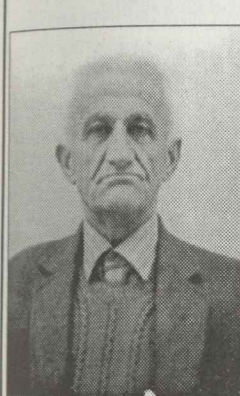
Ο ΜΟΣ και η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ εκφράζουν στο σύζυγο, τα παιδιά, τα εγγόνια και τους λοιπούς συγγενείς θερμά συλλυπητήρια και εύχονται να είναι ελαφρύ το χόμα της Μελίκης που τη σκέπασε.

Ας μείνει αιωνία η μνήμη της!

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΧΑΝΤΟΛΙΟΣ
1915 - 2000

Στις 4 Σεπτεμβρίου 2000, πέθανε στη Ξεχασμένη Βέροια σε ηλικία 85 ετών ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΑΝΤΟΛΙΟΣ. Ο ΙΩΑΝΝΗΣ που ήταν το πέμπτο από τα έξι παιδιά του Κώστα Χαντολίου (Μπουσιβάλη) και της Σταματίας Γκαράνη (Αα Δήμα) γεννήθηκε στο Βρυσσχωρί στις 15 Απριλίου 1915.

(Γεροσοφούλης), συνελήφθη αιχμάλωτος στο Μέτσοβο αλλά κατόρθωσε να αποδράσει στις Πάδες.

Το Δεκέμβριο του 1946 παντρεύτηκε τη ΣΤΑΜΑΤΙΑ Ιωάννη ΚΥΡΑΤΣΗ με την οποία απέκτησε ένα γιο τον Κωνσταντίνο. Το Φλεβάρη του 1953 δέχτηκε το βαρύ χτύπημα της μοίρας χάνοντας από ασθένεια την αγαπημένη του σύζυγο. Την άνοιξη του 1954 παντρεύτηκε τη ΦΑΝΗ ΣΤΕΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ από Ηλιοχωρίτικη οικογένεια των Φαρσάλων, με την οποία απέκτησαν δύο παιδιά, τη ΣΤΑΜΑΤΙΑ και το ΣΤΕΡΓΙΟ.

Εργατικός, τίμιος και ειλικρινής επαγγελματίας κέρδισε την εκτίμηση των κατοίκων της Ξεχασμένης όπου έζησε τα περισσότερα χρόνια της ζωής τους. Άνθρωπος χαμηλών και ήπιων τόνων ξεχώριζε για τον ήμερο και ακέραιο χαρακτήρα. Με τη συμπαράσταση της συζύγου του ΦΑΝΗΣ ανέθρεψαν με σπορτή, αγάπη και αντανάληση τα τρία παιδιά τους, τα οποία ευτύχησαν να δουν αποκατεστημένα επαγγελματικά και να καμαρώσουν πέντε εγγόνια.

Αιτρώς της γενετήρας του την επισκέφτηκε πολλές φορές τα τελευταία 22 χρόνια με τη σύζυγό του ΦΑΝΗ. Στο ήμερο περιβάλλον του χωριού ένιωθε ευχάριστα, ευρίσκει την ευκαρία να συναντήσει και να μιλήσει με παλιούς φίλους, συμμαθητές και χωριανούς και να ζωντανέψει παλιές αλλά ανεξίτηλες μνήμες των παιδικών του χρόνων.

Δεν έζησε και δεν έλασε ποτέ την επαφή με το Βρυσσχωρί και οι συζητήσεις του στην Ξεχασμένη είχαν πάντα σημείο αναφοράς τη ζωή του χωριού.

Η κηδεία του έγινε την Τρίτη 5 Σεπτεμβρίου 2000 στην Ξεχασμένη παρουσία των οικείων του, συγγενών, γνωστών, φίλων και πολλών Βρυσσχωριτών της Ημαθίας. Ας είναι ελαφρύ το Μακεδονικό χόμα που τον σκεπάζει.

Αιωνία η μνήμη του!

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Πέρασαν δύομισι χρόνια από τότε που χάσαμε την αγαπημένη, τη μοναδική, τη χαϊδεμένη και αξεχαστή κόρη μας ΒΑΣΙΛΙΚΗ. Δύομισι χρόνια πέρασε και αβυστάχτος πόνο από τον πρόφορο χαμό της. Δύομισι χρόνια μοναξιάς και δοκιμασίας.

Σ' αυτά τα δύσκολα χρόνια παρηγοριά και βάλαμα στη ψυχή μας ήταν η συμπαράσταση και η αγάπη των συγγενών, των γνωστών και των φίλων, που με τις επισκέψεις τους, τα τηλεφωνήματα, τα τηλεγραφήματα και τα γράμματα προσπάθησαν να απαλύνουν τον πόνο μας, να μας ενθαρρύνουν, να μας κρατήσουν συντροφιά και να μας δώσουν κουράγιο.

Όλους όσους μας συμπαράσθηκαν, όλους όσους μας συλλυπήθηκαν και όλους όσους μας βοήθησαν με οποιονδήποτε τρόπο να ξεπεράσουμε τη φοβερή δοκιμασία και να συνεχίσουμε να ζούμε, τους ευχαριστούμε θερμά μέσα από την καρδιά μας.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΙ ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ ΠΑΣΧΑΛΗ
Ηγουμένισσα

ΔΕΣΠΟΙΝΑ Γ. ΜΠΟΥΛΑΤΗ
1924-2000

Την Τετάρτη 7 Ιουνίου του έτους 2000, έφυγε από κοντά μας στα Γιάννενα, ήσυχα και αθόρυβα η πολυαγαπημένη μας ΔΕΣΠΟΙΝΑ. Η κηδεία της έγινε πάνδημη στη γενετήριά της το Ηλιοχώρι και την παρακολουθήσαν συγγενείς και φίλοι από τα Γιάννενα και όλοι οι Ηλιοχωριτές.

Υπάλληλο στη Νομαρχία Μαγνησίας, το ΣΤΕΡΓΙΟ Υπάλληλο στην Α' ΔΟΥ Ιωαννίνων και τον ΑΝΤΩΝΗ, Υπάλληλο Πολεοδομίας στη Νομαρχία Ιωαννίνων.

Η ίδια διατηρούσε κατάστημα παντοπωλείου στα Γιάννενα και διακρίνονταν για την εργατικότητα, την απλότητα, την καλοσύνη και την ανθρωπιά. Πλούσια σε αισθήματα, φιλική και ευχάριστη ήταν υπόδειγμα αφοσιωμένης και ευχάριστης συζύγου, σπορτικής μάνας και αζαγάπητης γιαγιάς. Το σπίτι της στο Ηλιοχώρι ήταν πάντα ανοιχτό και εκεί έβρισκαν φιλοξενία, περπτοίηση και αγάπη χωριανοί, γνωστοί και φίλοι.

Καλό σου ταξίδι αλησμόνητη ΔΕΣΠΟΙΝΑ. Ας είναι ελαφρύ το Ηλιοχωρίτικο χόμα που σε σκεπάζει. Θα σε θυμόμαστε πάντα.

Αιωνία σου η μνήμη!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΦΕΤΣΟΣ
Ηλιοχώρι 18-8-2000

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΠΕΤΣΙΟΣ
1912-2000

Ο ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΠΕΤΣΙΟΣ γεννήθηκε το 1912 στο Ηλιοχώρι και ήταν γιος του Αποστόλη Πέτσου και της Μαρίας Γίτσα. Τα μαθητικά του χρόνια τα πέρασε στα Φάρσαλα. Σπούδασε στη Γεωργική Σχολή της Ξηγίνας και του Ανδρέα Συγγρού, όπου παρακολούθησε το Γεωργικό και Κτηνοτροφικό Τμήμα, με άριστες επιδόσεις τους κλάδους γεωργίας, ζωοτεχνίας, σπορτοφίας, ελαιοκομίας και οινολογίας. Ειδικεύτηκε στο Τμήμα Μελισσοκομίας και πήρε το πτυχίο το 1934 σε ηλικία 22 ετών.

Από το 1934 ως το 1935 εργάστηκε ως Έκτακτος Τεχνίτης Γεωργίας στο Κρατικό Αγροκτίριο Φαρσάλων. Το 1935 διαρίστηκε Ειδικός Τεχνίτης Μελισσοκόμος στη

Γεωργική Υπηρεσία της Περιφέρειας Ιωαννίνων. Συνταξιοδοτήθηκε το 1970. Υπηρέτησε τη στρατιωτική του θητεία στο Τάγμα Κονίτσης με το βαθμό του Λοχία. Έλαβε ενεργό μέρος στον Ελληνοϊταλικό πόλεμο του 1940 και στην Εθνική Αντίσταση ενάντια στους κατακτητές.

Το 1947 παντρεύτηκε την Αλκίτιδα Κ. Τσούλου, δασκάλα από το Γρεβενά, Ανατολικού Ζαγορίου και απέκτησαν δύο παιδιά, τη Μαρία και τον Κώστα. Ο Αντώνης ξεχώριζε για τον ήμερο χαρακτήρα, την απλότητα, το ήθος, την ευγένεια και την καλοσύνη. Ήταν καλός οικογενειάρχης, υπόδειγμα πατέρα και καλός πατριώτης. Άφησε μνήμη σοβαρού, συνετού, δίκαιου και κοινωνικού ανθρώπου.

Πέθανε ήσυχα όπως έζησε στις 20 Απριλίου 2000 στα Γιάννενα και η κηδεία, έγινε σύμφωνα με την επιθυμία του, στο όμορφο χωριό του το Ηλιοχώρι. Τον συνόδευαν στην τελευταία του κατοικία συγγενείς, γνωστοί, φίλοι και όλοι οι συγγραφέων του.

Ας είναι ελαφρύ το χόμα που τον σκέπασε!

Αιωνία η μνήμη του!

ΓΙΑΝΝΗΣ ΦΙΛΑΛΗΣ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ-ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Η ΣΤΑΜΑΤΙΑ ΚΑΠΡΑΝΤΖΙΟΥ κόρη του Γιάννη και της Άννας Καπραντζίου, σύζυγος του ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΠΕΠΟΝΗ, απέκτησε στις 29-8-2000 στα Γιάννενα ένα υγιέστατο και χαριτωμένο αγοράκι, πρώτο βλαστό της οικογένειάς τους.

Η ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΠΑΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΥ - ΕΥΘΥΜΙΑΔΟΥ και ο σύζυγός της ΘΕΟΛΟΓΗΣ ΕΥΘΥΜΙΑΔΗΣ, βάπτισαν την Κυριακή 11 Ιουνίου 2000 στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Καλαμαριάς τη χαριτωμένη κορούλα τους πρώτο βλαστό της οικογένειάς τους. Η νουνα ΕΛΕΝΗ ΜΠΟΤΕΛΗ, Γιατρός, της χάρισε το όνομα της γιαγιάς της ΣΤΑΜΑΤΙΑ (ΜΑΤΙΝΑ).

Την Κυριακή 2 Ιουλίου 2000 το ζεύγος ΘΩΜΑ και ΜΑΡΙΑΣ ΚΑΖΣΑΒΕΤΗ - ΒΟΥΡΒΟΥ, βάπτισε στο Τσεπέλοβο την χαριτωμένη κορούλα, τέταρτο βλαστό της οικογενείας ΒΟΥΡΒΟΥ. Η νουνα ΛΑΜΠΡΟΥ ΣΩΗ από τη Μεταμόρφωση Ιωαννίνων της χάρισε το όνομα ΛΕΩΝΕΛΑ.

Ο ΗΛΙΑΣ και η ΔΕΣΠΟΙΝΑ (ΣΙΑΜΠΗΡΗ) - ΜΠΑΡΚΑ βάπτισαν την Κυριακή 16 Ιουλίου στον Ιερό Ναό Αρχιμανδρείου Ιωαννίνων την χαριτωμένη κορούλα τους, δεύτερο βλαστό της οικογένειάς τους. Η νουνα ΜΑΡΙΑ ΝΙΚ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ της χάρισε το όνομα της γιαγιάς της ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ.

Την Κυριακή 3 Σεπτεμβρίου 2000, στην εκκλησία των Παμερίτων Ταξιαρχών Μύτικα Πρεβέζης, το ζεύγος ΓΙΑΝΝΗ και ΝΙΚΗΣ (ΡΗΜΑ)- ΤΖΑΜΟΥΡΑΝΟΥ βάπτισε τη νεογέννητη κορούλα του. Ο νονός ΛΑΕΞΗΣ ΛΕΦΑΣ χάρισε στη νεοφώτιστη το όνομα της γιαγιάς της ΑΘΗΝΑ.

Την Κυριακή 17 Σεπτεμβρίου 2000 στο Μοναστήρι Ντουραχάνι Ιωαννίνων, ο ΠΕΤΡΟΣ και η ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΣΙΩΚΑ - ΔΟΓΟΡΙΤΗ, βάπτισαν το χαριτωμένο δευτερότοκο γιό τους. Η νουνα ΒΑΣΩ ΠΑΣΕΙΑ του χάρισε το όνομα του παππού του ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Ο ΜΟΣ και η Συντακτική Επιτροπή εύχονται στους ευτυχισμένους γονείς και στους παππούδες - γιαγιάδες να ζήσουν τα νεογέννητα και νεοφώτιστα βλαστάρια των οικογενειών τους.

ΓΕΩΡΓΙΑ Γ. ΚΑΡΑΤΖΑ
1918-2000

Πέθανε στις 23-7-2000 στην Αθήνα η ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΑΡΑΤΖΑ - κα κηδεύτηκε την επομένη στο πανέμορφο χωριό της το Ηλιοχώρι, όπως ήταν η επιθυμία της. Η ΓΕΩΡΓΙΑ γεννήθηκε στο Ηλιοχώρι το 1918 και ήταν κόρη του Αντωνίου και της Αγγελικής Γίτσα.

Το 1938 παντρεύτηκε το συγγραφέα της ΓΕΩΡΓΙΟ ΚΑΡΑΤΖΑ και απέκτησαν μία κόρη τη ΛΟΥΛΑ την οποία ανέθρεψαν και μεράλυσαν με μεγάλη αγάπη, σπορτή και φροντίδα.

Το 1958 πήγε στη μακρινή Τασκένδη να συναντήσει τον άντρα της ΓΙΩΡΓΟ, αγωνιστή και στέλεχος του Αλβανικού

Μετώπου και του Δημοκρατικού Στρατού, μαζί με την κόρη της ΛΟΥΛΑ που σπούδασε Γιατρός. Εκεί δούλεψε σε διάφορες εργασίες μέχρι τη συνταξιοδότησή της. Επέστρεψε στην Ελλάδα με την οικογένειά της το 1977.

Η ΓΕΩΡΓΙΑ ήταν υπόδειγμα αφοσιωμένης συζύγου, σπορτικής μάνας, αζαγάπητης γιαγιάς, ενάρετης και φιλόδοξης γυναίκας. Η μνήμη της θα μείνει αλησμόνητη σε όσους τη γνώρισαν, και θαύμασαν την ανθρωπιά της, την ευγένεια, το ήθος και την καλοσύνη. Με βαθιά θλίψη και οδύνη τη συνόδευαν στην τελευταία της κατοικία η οικογένειά της, οι συγγενείς, γνωστοί, φίλοι και όλοι οι συγγραφέων της.

Ας είναι ελαφρύ το χόμα του χωριού που τη σκέπασε!

Αιωνία της η μνήμη!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΝΤ. ΚΑΦΕΤΣΟΣ
Ηλιοχώρι 18-8-2000

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή της Ενορίας Αγίου Χαραλάμπους Βρυσσχωρίου, που τη συγκροτούν οι:

1. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΣΦΡΙΝΤΖΕΡΗΣ, Εφημέριος και Πρόεδρος.
2. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ταμίας
3. ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΤΣΙΟΜΙΑΗΣ, Γραμματέας

προέβη κατά τη διάρκεια του Καλοκαιριού, σε συνεργασία με την Ερανική Επιτροπή, στις ακόλουθες ενέργειες:

1. Επισκευή στέγης Αγίας Τριάδας:

Η στέγη της Αγίας Τριάδας είχε αντικατασταθεί το 1994 με δαπάνες της Κοινότητας Βρυσσχωρίου και είχε σκεπαστεί με κεραμίδια. Λόγω όμως του παγετού τα κεραμίδια είχαν διαβρωθεί και είχαν σχεδόν διαλυθεί. Η Κοινότητα Βρυσσχωρίου είχε διαμαρτυρηθεί στην κεραμοποιία για την ποιότητα και την αντοχή των κεραμιδιών και είχε πάρει αποζημίωση 246.000 δραχμών. Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ανέθεσε το έργο αντικατάστασης των φθαρμένων κεραμιδιών με λαμαρίνα καλής ποιότητας και χρώματος κεραμιδιού, στο συνεργείο των Αδελφών ΠΑΝΤΟΥ από το Ελεύθερο, που ολοκλήρωσε τις εργασίες το πρώτο δεκαήμερο του Αυγούστου. Η συνολική δαπάνη του έργου ανήλθε σε 715.000 δραχμές και καλύφθηκε εξολοκλήρου από τα έσοδα της Ερανικής Επιτροπής. Αναλυτικά η δαπάνη έχει ως ακολούθως:

1. Προμήθεια υλικών (λαμαρίνα, καδρόνια, στρόφονα κ.λπ.)	Αρχ. 365.000
2. Εργατικά	Αρχ. 350.000
ΣΥΝΟΛΟ	Αρχ. 715.000

Το ανώτερο ποσό προήλθε:

1. Από αποζημίωση κεραμοποιίας	Αρχ. 246.000
2. Από τόκους καταθέσεων	Αρχ. 196.796
3. Από προσφορές για άλλες εκκλησίες	Αρχ. 272.204
ΣΥΝΟΛΟ	Αρχ. 715.000

2. Συντήρηση Εκκλησιών:

Συνεργείο εργάστηκε στις πλακοσκεπείς στέγες της Κάτω Παναγίας, του Αγίου Νικολάου, του Αγίου Αθανασίου και του Αγίου Δημητρίου για την αποκατάσταση της στεγανότητας από τις σταλαμιτιές.

3. Ανακατασκευή του οικήματος (κελίου) της Κάτω Παναγίας:

Το οικίωμα (κελί) στην εκκλησία της Κάτω Παναγίας είχε καταστεί ετοιμόρροπο και ήταν θέμα χρόνου η κατάρρευσή του. Η Εκκλησιαστική Επιτροπή αποφάσισε ομόφωνα να ανακατασκευάσει το οικίωμα με τις ακόλουθες ενέργειες. Σε πρώτη φάση κατεδάφισαν το οικήματος, χτίσιμο της τοιχοποιίας του υπογείου μέχρι την επιφάνεια της εκκλησίας, πλάκα τσιμέντο στο δάπεδο του υπογείου και στο δάπεδο της επιφάνειας. Ήδη άρχισαν οι σχετικές εργασίες και έχει προγραμματιστεί οι παρεμβάσεις αυτής της φάσης να ολοκληρωθούν εντός του Οκτωβρίου. Το κόστος των εργασιών της πρώτης φάσης θα ανέλθει σε 2.000.000 περίπου και θα καλυφθεί από τις ακόλουθες πηγές:

1. Από την εγκριθείσα από τα κρατικά λαχεία οικονομική ενίσχυση ύψους 1.000.000 δραχμών.
2. Από τα έσοδα των βοσκοτόπων και από τα έσοδα της Εκκλησιαστικής Επιτροπής.

Του χρόνου θα συνεχιστούν οι εργασίες με την τοιχοποιία και τη στέγη του οικήματος. Όταν ολοκληρωθεί το έργο η εκκλησία θα διαθέτει μια λειτουργική υπόγειο αποθήκη και ένα μεγάλο δωμάτιο με νερό, φως τουαλέτα κ.λπ. που θα χρησιμοποιηθεί ως ξενοφάνεο πολλαπλών χρήσεων.

4. Άγιος Χαράλαμπος:

Η Ερανική και η Εκκλησιαστική Επιτροπή συνεχίζουν την προσπάθεια για τη συγκέντρωση των χρημάτων που απαιτούνται για τις στερεωτικές εργασίες της τρίτης φάσης (ολοκλήρωση τσιμεντοενέσεων, αποκατάσταση κίωνων, θόλων και τρούλου, στέγη κ.λπ.) που θα απαιτήσει δαπάνη μεγαλύτερη των 50.000.000 δραχμών. Το έργο έχει ενταχθεί στο πρόγραμμα 7 της Περιφέρειας Ηπείρου και θα υλοποιηθεί μέσω του Δήμου Τύμφης από την Άνοιξη του 2001 με εγκεκριμένη πίστωση ύψους 22.000.000 δραχμών. Η Ερανική Επιτροπή έχει συγκεντρώσει ήδη 10.000.000 δραχμές και ελπίζει βάσιμα ως την άνοιξη του 2001 να έχει τα χρήματα που απαιτούνται για την ολοκλήρωση των εργασιών της τρίτης φάσης.

Η κοινή προσπάθεια συνεχίζεται με θητικά και ελπιδοφόρα μηνύματα και ελπίζουμε βάσιμα πως το 2001 θα ολοκληρωθούν οι στερεωτικές εργασίες. Η ανταπόκριση και η ενίσχυση των απανταχού Βρυσσχωριτών και των φίλων τους είναι συγκινητική και αυτό ακριβώς το στοιχείο μας δίνει δύναμη και κουράγιο να συνεχίσουμε την προσπάθεια που έχουμε αναλάβει. Η αναστήλωση του Αγίου Χαραλάμπους αποτελεί «χρέος εσαεί» για κάθε Βρυσσχωρίτη και η γενιά μας θα τον αποδώσει σύντομα ανακαινισμένο και λειτουργικό.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΣΤΟΝ
ΑΓΙΟ ΤΡΥΦΩΝΑ

Έπειτα από πολλά χρόνια έγινε πάλι λειτουργία στο εξωκλήσι του Αγίου Τρύφωνα στη Σκαρβένα. Το εξωκλήσι του Αγίου Τρύφωνα χτίστηκε στη σημερινή θέση στις αρχές της 10/ετίας του '60 από το μηχανικό Θ. ΔΑΝΙΚΑ που έκανε τη μελέτη της 25ης επαρχιακής οδού. Από πολύ παλιά υπήρχε εξωκλήσι του Αγίου Τρύφωνα, προστάτη των αμπελιών, πριν από τη Σκαρβένα που ήταν ο αμπελώνας του Βρυσσχωρίου. Επειδή σύμφωνα με τη μελέτη ο δρόμος θα έκοβε το εξωκλήσι, ο αείμνηστος ΔΑΝΙΚΑΣ, θρησκευόμενος άνθρωπος καλή του ώρα, θεώρησε χρέος να χτίσει με δικές του δαπάνες το σημερινό εξωκλήσι.

Το Σάββατο 19-8-2000 το ζεύγος ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ και ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΓΩΤΗ από το Καλντέντι Ιωαννίνων, συνοδευόμενο από το ζεύγος του ΟΔΥΣΣΕΑ και της ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΖΗΣΗ και την κ. ΕΛΕΝΗ ΜΠΕΛΟΥ από την Αρίστη Ιωαννίνων, τέλεσαν Θεία Λειτουργία στον Άγιο Τρύφωνα. Ο κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΖΗΣΗΣ, οδηγός σκαπτικών μηχανημάτων είχε εργαστεί παλαιότερα στην διάνοιξη του δρόμου για τη γέφυρα Λόου και είχε τάμα να κάνει λειτουργία στον Άγιο Τρύφωνα.

Η Θεία Λειτουργία με την παρουσία και 25 συγχωριανών μας έγινε σε ενλαβική και κατανυκτική ατμόσφαιρα και όλοι έμειναν ευχαριστημένοι από την όμορφη και σεμνή αυτή τελετή. Η Εκκλησιαστική Επιτροπή αποφάσισε να κάνει τις απαραίτητες εργασίες για να αποκατασταθεί το εξωκλήσι και καλό είναι να γίνεται κάθε χρόνο μια λειτουργία στον Άγιο Τρύφωνα.

ΜΙΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΔΩΡΕΑ

Η οικογένεια του ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΣΤ. ΓΚΑΡΑΝΗ (Ιωαννίνα) έκανε μια σημαντική δωρεά στην Ενορία του χωριού μας, στη μνήμη της συζύγου και μητέρας ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΑΠ. ΓΚΑΡΑΝΗ το γένος Μπαλάφα. Συγκεκριμένα δώρισε για τις λειτουργικές ανάγκες των εκκλησιών μια πλήρη σειρά από τερά άμφια και καλύμματα για τα τερά σκέυη αξίας 170.000 δραχμών. Τα τερά άμφια και τα τερά καλύμματα είναι φτιαγμένα από ειδικό ύφασμα αρίστης ποιότητας και ανάλογου χρόματος.

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή εκφράζει στην οικογένεια του ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΣΤ. ΓΚΑΡΑΝΗ θερμές ευχαριστίες για την προσφερθείσα δωρεά και εύχεται να μείνει «αιωνία η μνήμη» της αειμήτη ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΑΠ. ΓΚΑΡΑΝΗ.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Στον εγγονό μας ΝΙΚΟ ΜΠΑΡΑΛΑΜΠΙΑ του Κων/νου και της Δέσποινας που πέτυχε στις Πανελλήνιες εξετάσεις και εισήχθη στο Τμήμα Ηλεκτρολογίας του ΤΕΙ Χαλκίδας εκφράζουμε θερμά συγχαρητήρια και τον ευχόμαστε καλές και επιτυχημένες σπουδές.

Ο παππούς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΣΙΑΜΠΙΡΗΣ
Η γιαγιά
ΑΔΕΞΑΝΔΡΑ Γ. ΣΙΑΜΠΙΡΗ

40/ΗΜΕΡΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Το Σάββατο 15 Ιουλίου 2000 ο ΒΑΪΟΣ ΝΟΥΤΣΟΣ και τα παιδιά του ΚΩΣΤΑΣ και ΔΕΣΠΟΙΝΑ τέλεσαν στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Βρυσσχωρίου, 40/ήμερο μνημόσυνο «πνέρ αναπαύσεως της ψυχής» της συζύγου και μητέρας ΧΑΡΙΚΛΕΙΑΣ Β. ΝΟΥΤΣΟΥ. Την τελετή του μνημόσυνου παρακολούθησαν συγγενείς και φίλοι της οικογένειας Β. ΝΟΥΤΣΟΥ και όλοι οι κάτοικοι του χωριού. Το μεσημέρι παρατέθηκε στην ταβέρνα ΣΙΑΜΠΙΡΗ το «καθιερωμένο γεύμα» και όλοι ευχθήκαν να μείνει «αιωνία η μνήμη» της αλησμόνητης ΧΑΡΙΚΛΕΙΑΣ.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Στην κόρη μας ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΠΑΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΥ-ΕΥΘΥΜΙΑΔΟΥ (εγγονή του Νικολάου Τσουμάνη) εκφράζουμε τα θερμά μας συγχαρητήρια για την απόκτηση Διδακτορικού Διπλώματος με επίδοση «άριστα», που της απονεμήθηκε στις 30 Ιουνίου 2000 από το Τμήμα Βιολογικής Χημείας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και της ευχόμαστε συνεχή επιστημονική και επαγγελματική εξέλιξη.

Οι γονείς
ΓΙΑΝΝΗΣ & ΜΑΤΟΥΛΑ ΠΑΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΥ
Θεσσαλονίκη

Ποιη... πλανήσεις
... στ' ανθέμια

Πρώι που ανακλαδίζεσαι
στην παγωμένη ευνή σου,
σα σκάει ο ήλιος στην αυγή
ηχερό φύλλι
στο χοροστάσι των Μουσών
και συλλογίζεσαι
το Λούκι το μεγάλο ν' ανεβείς,
στοτάσου,
ξεμακράνεις για λίγο
με τη σκέψη απ' το μπράτσο,
άδειασε τις έγνοιες
πίσω στα Καζάνια τα Μεγάλα
κι αφέσου ν' ανταμώσεις
τη γαλήνη την Ολύμπια...

Εκεί όπου διαβαίνει
τον πρώτο, αριστερό, βραχο-
αυστηρό φρουρό της πόλης,
η ταπεινότητά σου,
για τ' άδυνα,
(με τα χέρια και με πόδια)
εκεί, λένε,
σε σπύλιο,
ελάγιασε Ελληνικά,
διωγμένο,
μαλωμένο,....

Κι αν ανεβλήθεις
με τη θεία ομίχλη
και (νιώθεις)
σε προσκαλεί ο Δίας
που σαλαγιάει
τη συννερία του κόσμου,
ετούτο το Ελληνικά,
του Διγενή αγγόνι,
θαρρείς και σου κρένει:

«Στο γυρισμό, θυμήσου,
ορκίσου στις Στυγές
ότι με είδες...»

Στης γενιάς το κηράκι,
στην οχτιά του Ενπέτα,
άγια χέρια προγόνων,
έχουν βάλει,
δυο βράχους ανθρωπιάς...

Στις φορές
που μονόφθαλμοι Κόκλωτες
-με τη μόνη όψη του συμφέροντος-
φέρνουν τα βήματα
και χτύνουν σπιτάδες των βράχων...

...
στις πλαγιές θα ορθώνω φραγή,
κι ας είν' του κορμιού μου...
ας πέταξ,
ας λάνω
στ' άχαρο κύλισμα
του Σίσυφου του μαρτυρίου...

Είμαι
για να 'μαι παρών.

Λάμπρος Τάσης

ΟΚΤΩΒΡΗΣ 1940

Ανοίγουν τα παράθυρα
κι όσοι μένουν χαιρετούν αυτούς που φεύγουν
και φεύγουν όλοι.
Γέμισαν οι πόλεις τύμπανα και σημαίες.
Ορθή η αυγή σημαιοστολίζει τα όνειρά μας
κι η Ελλάδα λάμπει μέσα στα φώτα των ονείρων
μας.

Ο ήλιος πλυμένος
με το καθαίο πρόσωπο στραμμένο στον άνθρωπο
χαιρετίζει τους δρόμους που τραβούν στη μάχη.
Αυτοκίνητα περνούν γεμάτα πλήθος.
Αποχαιρετούνται στις πόρτες και γελάνε
ύστερα ακούγονται τ' άρβυλα στην άσφαλτο
το μεγάλο τραγούδι των αντρίκιων βημάτων
που μακραίνει και σβήνει στο βάθος του δρόμου
ως το βροδινό σταθμό με τα χαμηλωμένα φώτα.

Εκεί τα τράινα περιμένουν
σφυρίζουν για λίγο έξω απ' την πόλη
ακούγονται οι αποχαιρετιστήριον πυροβολισμοί
κι ύστερα όλα σιωπώνουν και περιμένουν.

Διαβάζουμε τα τελευταία παραρτήματα:
Νικόμπε. Νικόμπε
Πάντα νικάει το δίκιο.
Μια μέρα θα νικήσει ο άνθρωπος
Μια μέρα η λευτεριά θα νικήσει τον πόλεμο.
Μια μέρα θα νικήσουμε για πάντα.

Γιάννης Ρίτσος
Αθήνα, Νοέμβριος 1940

ΘΕΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΝ

ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΓΙΑ
ΤΟ ΕΠΟΣ ΤΟΥ '40

Ομάδα παραγωγής Ντοκιμαντέρ για τον τηλεοπτικό σταθμό NET, αποτελούμενη από τον εικονολάπη ΓΙΑΝΝΗ ΒΑΡΒΑΡΕΖΟ, το σκηνοθέτη ΑΓΓΕΛΟ ΚΟΒΩΤΣΙΟ και τον βοηθό σκηνοθέτη ΜΑΝΟΛΗ ΣΤΑΥΡΑΚΑΚΗ, έφθασε στο Βρυσσώρι στις 25 Σεπτεμβρίου για να καταγράψει και απεικονίσει αυθεντικά γεγονότα από τη συμμετοχή των κατοίκων της περιοχής στο έπος του '40. Ερέθισμα για την παραγωγή του Ντοκιμαντέρ αποτέλεσε το βιβλίο του Γεωργίου Στ. Οικονόμου "Μνήμες και μνημόσυνο του '40".

Κατά την πενήνμημερη παραμονή του στο Βρυσσώρι συζητήσαν με κατοίκους του χωριού και των γειτονικών χωριών που έζησαν και βίωσαν τα γεγονότα του '40, κατέγραψαν ζωντανές μαρτυρίες από πρωταγωνιστές της εποχής και απαντήσαν την περιοχή της Λάκας Λόου, που ήταν ένα από τα μέτωπα αντίστασης του ελληνικού στρατού ενάντια στην επιδρομή των Ιταλών.

Το Ντοκιμαντέρ θα προβληθεί την Παρασκευή 27 Οκτωβρίου 2000 από τον τηλεοπτικό σταθμό NET και είναι μοναδική ευκαιρία να δούμε, να ακούσουμε και να θαυμάσουμε ιστορικά γεγονότα και ζωντανές μαρτυρίες για το έπος του '40 όπως ακριβώς συνέβησαν στην περιοχή της Λάκας Λόου με επίκεντρο το Βρυσσώρι...

ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

Από επιτυχία σε επιτυχία βαδίζει η ΑΝΝΕΤΑ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ του Κώστα και της Ευγενούλας (εγγονή του Θανάση και της Χαρίλειας Παντίση - Καραγιάννη), αθλήτριας κωπής της Ν.Ο. Θεσσαλονίκης.

Στις 16 Ιουλίου 2000, στο 66ο Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Παιδών - Κορασίδων που έγινε στη λίμνη της Κοσπορίδας κατέκτησε χάλκινο μετάλλιο στο διπλό σκίφ νεανίδων.

Στις 12 Αυγούστου 2000 στο 66ο Πανελλήνιο Πρωτάθλημα νεανίδων - ανδρών και γυναικών που έγινε στη λίμνη Παμβώτιδα των Ιωαννίνων κατέκτησε χρυσό μετάλλιο στο τετραπλό σκίφ νεανίδων.

Ο ΜΟΣ και η Συντακτική Επιτροπή συγχαίρουν την ΑΝΝΕΤΑ, που είναι και επίλεκτο μέλος των χορευτικών ομίλων του Συλλόγου, για τη διπλή αθλητική επιτυχία και της εύχονται ακόμη μεγαλύτερες διακρίσεις.

ΝΕΟΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ

Ο ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΟΥΜΑΣ του Ιωάννου και της Ευθυμίας (εγγονός του αείμνηστου Χρήστου Δούμα) απεφοίτησε ευδόκιμος στις 16 Ιουνίου 2000 από τη Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων και ονομάστηκε Ανθυπολοχαγός. Στη συνέχεια τοποθετήθηκε και υπηρετεί στη στρατιωτική μονάδα Σ.Υ.Π. (Σώμα Υλικού Πολέμου) στη Λαμία.

Ο ΜΟΣ και η Συντακτική Επιτροπή συγχαίρουν τον ΧΡΗΣΤΟ για την ευδόκιμη αποφοίτηση από τη Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων και την τοποθέτησή του στο ΣΥΠ Λαμίας και του εύχονται καλή σταδιοδρομία.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΣΕ ΑΕΙ - ΤΕΙ

Σημαντικές επιτυχίες σημείωσαν και φέτος στις Πανελλήνιες εξετάσεις για την εισαγωγή στα ΑΕΙ και στα ΤΕΙ, αγόρια, και κορίτσια, που έλακον την καταγωγή τους από το Βρυσσώρι.

1. Ο ΔΗΜΗΤΡΑΚΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ του Δημητρίου και της Άννας στο Μαθηματικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

2. Η ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ του Αθανασίου και της Φάνης στο Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης του ΑΠ Θεσσαλονίκης.

3. Η ΝΟΥΤΣΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ του Νικολάου και της Ακριβής στο Μαθηματικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

4. Η ΠΑΣΧΑΛΗ ΟΥΡΑΝΙΑ του Νικολάου και της Σπυριδούλας 8η στο Οικονομικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

5. Η ΤΖΟΥΜΑ ΕΛΕΝΗ του Ορέστη και της Μαρίας 18η στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δασκάλων του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

6. Ο ΒΑΚΑΡΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ του Γεωργίου και της Δήμητρας στο Τμήμα Γεωπληροφορικής και Τοπογραφίας κ των ΤΕΙ Σερρών.

7. Ο ΜΠΑΡΑΛΑΜΠΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ του Κων/νου και της Δέσποινας στο Τμήμα Ηλεκτρολογίας των ΤΕΙ Χαλκίδας.

8. Η ΜΠΟΙΚΟΥ ΜΑΡΙΑΝΘΗ του Δημητρίου και της Σοφίας στο Τμήμα Πληροφορικής και Επικοινωνιών των ΤΕΙ Λάρισης.

9. Η ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ του Ιωάννου και της Ματούλας στο Τμήμα Διεθνούς Εμπορίου των ΤΕΙ Κατορίδας.

10. Η ΠΟΥΠΟΒΙΝΗ ΜΑΡΙΑ του Θύμιου και της Χαϊδούλας στο Τμήμα Λογιστικής των ΤΕΙ Ηπείρου στην Πρέβεζα.

11. Ο ΠΟΛΥΖΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ του Άγγελου και της Σουλτάνας στη Σχολή Αστυνομικών.

Ο ΜΟΣ και η Συντακτική Επιτροπή συγχαίρουν τους νέους φοιτητές και τους γονείς τους για τις επιτυχίες τους και τους εύχονται καλές σπουδές.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ

Ο ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ του Αντωνίου και της Μαρίας, Αντισυνταγματάρχης, περάσσε ευδόκιμος την ετήσια φοίτηση στη "Σχολή Εθνικής Άμυνας" και από τον Ιούλιο τοποθετήθηκε και ανέλαβε υπηρεσία στη Σ.Δ.Α (Στρατιωτική Διοίκηση Αθηνών).

Ο ΜΟΣ και η Συντακτική Επιτροπή συγχαίρουν το ΑΘΑΝΑΣΗ για την ευδόκιμη αποφοίτηση από τη "Σχολή Εθνικής Άμυνας" και την τοποθέτησή του στη Σ.Δ.Α και του εύχονται ταχεία προαγωγή στους Ανώτατους Βαθμούς της Στρατιωτικής Ιεραρχίας.

ΠΡΟΑΓΩΓΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ

Ο ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΙΖΑΚΗΣ του Μιχάλη και της Ευαγγελίας, Διπλωματούχος Ηλεκτρολόγος Μηχανολόγος της Πολυτεχνικής Σχολής Ξάνθης, που υπηρετεί στην Εγκληματολογική Υπηρεσία Βορείου Ελλάδας στη Θεσσαλονίκη, προήχθη επάξια στο βαθμό του Αστυνομικού Υποδιευθυντή (Αντισυνταγματάρχη).

Ο ΜΟΣ και η Συντακτική Επιτροπή συγχαίρουν τον αγαπητό Νίκο για την ευδόκιμη θητεία του στο σώμα της Αστυνομίας και την επάξια προαγωγή του και του εύχονται πάντα διακρίσεις και προαγωγές στις ανώτατες βαθμίδες της Ιεραρχίας.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Η ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΠΑΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΥ - ΕΥΘΥΜΙΑΔΟΥ, πτυχιούχος του Χημικού Τμήματος του ΑΠ. Θεσ/κης περάσσε με επιτυχία τις μεταπτυχιακές σπουδές της στο Τμήμα Βιολογικής Χημείας του Α.Π. Θεσσαλονίκης και στις 30 Ιουνίου 2000 της απονεμήθηκε το "διδακτορικό δίπλωμα" με επίδοση "άριστα". Η απόκτηση του "διδακτορικού διπλώματος" είναι καρπός σκληρής προσπάθειας και μακράς, επίπονης και συστηματικής ερευνητικής εργασίας, που καταξιώνει την αγαπητή ΜΑΡΙΑΝΝΑ και της ανοίγει διάπλατα το δρόμο για περαιτέρω επιστημονική και επαγγελματική διάκριση.

* * * *

Η ΝΙΚΗ ΡΗΜΑ - ΤΖΑΜΟΥΡΑΝΟΥ, πτυχιούχος του Τμήματος Γεωπονίας - Τεχνολογίας των ΤΕΙ Λάρισης, απεφοίτησε ευδόκιμος τον Ιούνιο 2000 από το Τμήμα Παιδαγωγικής της ΣΕΛΕΤΕ Ιωαννίνων και της απονεμήθηκε το πτυχίο της Σχολής με επίδοση "άριστα".

Ο ΜΟΣ και η Συντακτική Επιτροπή συγχαίρουν τη ΜΑΡΙΑΝΝΑ και τη ΝΙΚΗ για τις επιτυχημένες μεταπτυχιακές σπουδές τους και τους εύχονται καθε επιτυχία στην επαγγελματική τους σταδιοδρομία.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ

Η ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΝΝΟΥΣΗ του Θανάση και της Δέσποινας Νούτσου - Γιαννιώση (εγγονή του αείμνηστου Αποστόλου Νούτσου), πτυχιούχος του Τμήματος Πληροφορικής του Πανεπιστημίου Μακεδονίας διορίστηκε Καθηγήτρια Πληροφορικής στη Β/θμια Εκπαίδευση. Η ΜΑΡΙΑ τοποθετήθηκε και ανέλαβε υπηρεσία από τις 13-9-2000 στο Γυμνάσιο Επισκοπής Ναούσης.

Ο ΜΟΣ και η Συντακτική Επιτροπή συγχαίρουν τη ΜΑΡΙΑ για το διορισμό της και εύχονται καλή σταδιοδρομία.

ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Ο Λοχαγός ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΤΣΙΟΜΙΑΗΣ του Γεωργίου και της Λαοκράτης, που υπηρετούσε στην 20η Μ.Ε. Βεροίας, μετατέθηκε στην Στρατιωτική Μονάδα Τ.Υ.Π.Ο. Αργούς Ορεστικού όπου εγκαταστάθηκε και ανέλαβε υπηρεσία από 8-8-2000.

* * * *

Ο Αρχιλόγος ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΚΑΣΑΒΕΤΗΣ του Κων/νου και της Σπυριδούλας, που υπηρετούσε σε Μονάδα Πεζικού στο Άργος Ορεστικό, όπου εγκαταστάθηκε και ανέλαβε υπηρεσία από 18-8-2000.

* * * *

Ο Επίλοχος ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΣΙΑΜΠΙΡΗΣ του Θωμά και της Χρυσούλας, που υπηρετούσε στο 502 Μ.Κ.Τ.Π. στην Καρβάλη Ορεστιάδας, μετατέθηκε τον Αύγουστο στο 53 Α.Λ.Τ. Πολυκάστρου, όπου εγκαταστάθηκε και ανέλαβε υπηρεσία.

Ο ΜΟΣ και η Συντακτική Επιτροπή εύχονται στον ΤΑΣΟ, το ΣΤΕΡΓΙΟ και το ΒΑΓΓΕΛΗ καλή διαμονή και ευδόκιμη υπηρεσία στις νέες θέσεις τους και ταχεία προαγωγή στους ανώτερους βαθμούς.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΗ ΜΙΟΥΣΙΑ

Βρυσσώρι 27-7-2000. Από την εμφάνιση του Χορευτικού Ομίλου στο πανηγύρι της Αγίας Παρασκευής

Βρυσσώρι 19-8-2000. Από την εμφάνιση του Χορευτικού Ομίλου στη «γιορτή της πίτας»

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟ

✱ Ο ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Μελίκη) προσέφερε για την αναστήλωση του Αγίου Χαράλαμους εκατό χιλιάδες (100.000) δραχμές στη μνήμη της συζύγου του ΟΥΡΑΝΙΑΣ ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ, το γένος ΚΩΝ/ΝΟΥ ΓΙΑΓΚΑ.

✱ Η ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΑΝ. ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Μελίκη) και τα παιδιά της ΣΤΑΜΑΤΙΑ, ΧΑΪΔΩ και ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ προσέφεραν τριάντα πέντε χιλιάδες (35.000) δραχμές στη μνήμη της ΟΥΡΑΝΙΑΣ ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ και τριάντα πέντε χιλιάδες (35.000) δραχμές στη μνήμη του ΙΩΑΝΝΗ ΚΩΝ/ΝΟΥ ΧΑΝΤΟΛΙΟΥ.

✱ Η ΑΘΗΝΑ ΜΠΕΚΑ του ΣΤΕΡΓΙΟΥ (Λάρισα) προσέφερε πενήντα χιλιάδες (50.000) δραχμές στη μνήμη των ΚΩΝ/ΝΟΥ, ΧΑΪΔΩΣ, ΑΣΤΕΡΙΟΥ και ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΜΠΕΚΑ.

✱ Η ΣΤΑΜΑΤΙΑ ΝΙΚ. ΜΕΜΟΥ, ο γιος της ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ και η εγγονή της ΜΑΤΙΝΑ προσέφεραν τριάντα χιλιάδες (30.000) δραχμές στη μνήμη του συζύγου, πατέρα και παππού ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΕΜΟΥ.

✱ Η ΠΟΛΥΞΕΝΗ ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ (Κομοτηνή) προσέφερε τριάντα χιλιάδες (30.000) δραχμές στη μνήμη του συζύγου της ΠΑΣΧΑΛΗ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗ.

✱ Ο ΚΩΝ/ΝΟΣ και η ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΧΑΝΤΟΛΙΟΥ (Ιωάννινα) προσέφεραν τριάντα χιλιάδες (30.000) δραχμές στη μνήμη του πατέρα τους ΙΩΑΝΝΗ Κ. ΧΑΝΤΟΛΙΟΥ.

✱ Ο ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ και η ΝΤΙΝΑ ΧΑΝΤΟΛΙΟΥ του Νικολάου και της Σοφίας (Σόφια) προσέφεραν 25.000 δραχμές.

✱ Η ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ του Συμεών (Θεσ/νίκη) προσέφερε 25.000 δραχμές.

✱ Η ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΤΣΙΩΜΟΥ (Καβάλα) προσέφερε 20.000 δραχμές στη μνήμη του συζύγου της ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΣΙΩΜΟΥ.

✱ Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΑΝΤΟΥ του Γεωργίου (Ελεύθερο) προσέφερε 20.000 δραχμές.

✱ Η ΣΟΥΛΤΑΝΑ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ-ΠΟΛΥΖΟΥ (Καρδίτσα) προσέφερε 20.000 δραχμές.

✱ ΑΝΩΝΥΜΟΣ (Αθήνα) κατέθεσε στο βιβλιόριο Ταμειτηρίου της Ερανικής Επιτροπής είκοσι χιλιάδες 20.000 δραχμές.

✱ Η ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΓΚΑΡΑΝΗ-ΠΑΠΑΚΩΝ/ΝΟΥ (Αθήνα) προσέφερε 20.000 δραχμές στη μνήμη του ΧΡΗΣΤΟΥ ΝΙΚ. ΡΕΜΠΕΛΗ (Κόνιτσα).

✱ Ο ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ και η ΕΥΤΕΡΠΗ ΤΣΙΟΜΙΔΗ (Ιωάννινα) κατέθεσαν, αντί στεφάνου, 15.000 δραχμές στη μνήμη της ΑΡΣΙΝΟΗΣ Γ. ΒΑΤΑΒΑΛΗ.

✱ Ο ΚΩΝ/ΝΟΣ Ι. ΡΕΜΜΟΣ (Βόλος) προσέφερε 15.000 δραχμές στη μνήμη του εξαδέλφου του ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΝ. ΤΣΙΟΜΙΔΗ.

✱ Ο ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ του Κων/νου (Μελίκη) προσέφερε 10.000 δραχμές.

✱ Η κ. ΒΛΑΣΤΑ ΧΑΣΚΟ (Γερμανία) προσέφερε 10.000 δραχμές στη μνήμη του ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΝΤ. ΚΟΥΝΑΒΟΥ.

✱ Ο ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (ΔΗΜΑΚΗΣ) ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ του ΘΕΟΔΩΡΟΥ (Θεσ/νίκη) προσέφερε 10.000 δραχμές.

✱ Η οικογένεια ΝΙΚΟΛΑΟΥ Γ. ΠΑΝΤΙΣΗ (Μελίκη) προσέφερε 10.000 δραχμές στη μνήμη του πατέρα ΓΕΩΡΓΙΟΥ και του αδελφού ΜΑΡΙΟΥ Γ. ΠΑΝΤΙΣΗ.

✱ Ο ΘΩΜΑΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Ξελασμένη) προσέφερε 7.000 δραχμές.

✱ Η ΣΤΑΜΑΤΙΑ ΧΑΝΤΟΛΙΟΥ-ΛΟΥΖΗ (Αθήνα) προσέφερε 5.000 δραχμές.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Λόγω έλλειψης χώρου, αρκετές συνδρομές για την εφημερίδα θα καταχωρηθούν στο επόμενο φύλλο.

* * * *

Συνδρομητής από τη Λάρισα που έστειλε στα μέσα Ιουλίου 30.000 δραχμές να επικοινωνήσει με τον Ταμία του Συλλόγου κ. ΚΩΝ/ΝΟ ΤΣΙΟΜΙΔΗ στο τηλέφωνο 0651/24 605.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΑΠΟ ΤΗ ΡΙΖΑΡΕΙΟ ΕΚΚΛ/ΚΗ ΣΧΟΛΗ

Το Πολυμελές Συμβούλιο της Ριζαρείου Εκκλησιαστικής Σχολής ενέκρινε οικονομική ενίσχυση της Ερανικής Επιτροπής, ύψους ενός εκατομμυρίου (1.000.000) δραχμών, για την αναστήλωση του Ιερού Ναού Αγίου Χαράλαμους Βρυσσχωρίου.

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή υπέβαλε στο αρμόδιο οικονομικό Τμήμα της Σχολής, την υπ' αριθμ. 9/24.09.2000 πράξη με την οποία έκανε αποδεκτή την εγκριθείσα οικονομική ενίσχυση και τα σχετικά δικαιολογητικά, για να κατατεθεί το ανωτέρω ποσό στον Τραπεζικό Λογαριασμό της Ερανικής Επιτροπής στην Εθνική Τράπεζα Ιωαννίνων.

Η Ερανική και η Εκκλησιαστική Επιτροπή εκφράζουν θερμές ευχαριστίες στο Πολυμελές Συμβούλιο της Ριζαρείου Εκκλησιαστικής Σχολής για τη χορηγηθείσα οικονομική ενίσχυση και στο φίλο Πρόεδρο κ. ΑΓΓΕΛΟ ΚΙΤΣΙΟ για τη συμπαράσταση και το ενδιαφέρον που επιδεικνύει για την αναστήλωση του Αγίου Χαράλαμους. Ο Άγιος Χαράλαμπος αποτελεί μοναδικό στο είδος του Μεταβυζαντινό Χριστιανικό και αρχιτεκτονικό μνημείο και προσδοκούμε βάσιμα πως με τη δική του θερμή συνηγορία θα ενταχθεί το σημαντικό αυτό έργο στο πρόγραμμα του «ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΝΙΑΡΧΟΥ» για το Ζαγόρι.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΆΛΛΕΣ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ

✱ Ο ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Μελίκη) προσέφερε είκοσι χιλιάδες (20.000) δραχμές για τον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής Βρυσσχωρίου, στη μνήμη της εξαδέλφης του ΧΑΪΔΩΣ ΔΗΜ. ΕΞΑΡΧΟΥ και του γαμπρού του ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΚΑΡΩΝΗ.

✱ Η ΣΤΑΜΑΤΙΑ ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ του ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ (Μελίκη) προσέφερε είκοσι χιλιάδες (20.000) δραχμές για τον Ιερό Ναό της Αγίας Παρασκευής Βρυσσχωρίου.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

Κουτσουπάκης Παναγιώτης	50.000
Πετροπούλου-Παπαβασιλείου-Αδαμαντία	20.000
Δημόπουλος Αθανάσιος	10.000
Πάντος Χαράλαμπος	10.000
Χαντόλιος Δημήτριος του Νικ. (Σόφια)	6.000
Χαντόλιος Νικόλαος του Δημ.	6.000
Γκρουνίδης Αθανάσιος	5.000
Εξαρχοπούλου-Αρβανίτη-Μαρία	5.000
Θεοδωρίδης Νικόλαος του Θεοδώρου	5.000
Κυριακόπουλος Γεώργιος	5.000
Χαριζόπουλος Θωμάς	5.000
Παπαποστόλου Αναστάσιος	2.000

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2000

Γκουντρομίχου-Σταματιάδου- Αλεξάνδρα	5.000
Κασσαβέτης Στέργιος	5.000
Νούτσος Βάιος	5.000
Πετροπούλου-Παπαβασιλείου Αδαμαντία	5.000
Πρόιος Δημήτριος	5.000
Σταματιάδης Μιχάλης	5.000
Χαντόλιος Δημήτριος του Νικ. (Σόφια)	5.000
Χαντόλιος Νικόλαος του Δημητρίου	5.000
Εξαρχόπουλος Αδαμάντιος	2.000
Ζαμπάκου Μαριάνθη	2.000
Μπέκα Χαρίκλεια	2.000
Πάντος Χαράλαμπος	2.000
Βακάρος Αθανάσιος	1.000
Βακάρος Γεώργιος του Αθανασίου	1.000
Πασχαλιώρης Ιωάννης	1.000
Τζιούρτζια Μαρία	1.000

ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Η κ. ΠΟΛΥΞΕΝΗ ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ (Κομοτηνή) προσέφερε 5.000 δραχμές για την εφημερίδα και 5.000 δραχμές στο Σύλλογο στη μνήμη του συζύγου της ΠΑΣΧΑΛΗ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗ.

ΕΙΣΦΟΡΕΣ-ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Σαχρόνη Αθανασία (Λάισα)	20.000
Κολλιός Γεώργιος	10.000
Λένος Ιωάννης	10.000
Λένου Ιωάννα	10.000
Λούσιας Σπύρος	10.000
Maktaisin Jacques	10.000
Παντίσης Ιωάννης	10.000
Σιγάλα-Σταμάτη-Αικατερίνη	10.000
Φραγκίσκου Ιφιγένεια	10.000
Χαντόλιος Δημήτριος του Νικ. (Σόφια)	6.000
Χαντόλιος Νικόλαος του Δημητρίου	6.000
Βακάρος Γεώργιος του Ιωάννη	5.000
Βακάρος Ιωάννης	5.000
Βακάρου Σταματία	5.000
Γιαννούση-Νούτσου- Δέσποινα	5.000
Γκιζάρη Σοφία	5.000
Γκουντρομίχου-Σταματιάδου- Αλεξάνδρα	5.000
Γκρουνίδης Αθανάσιος	5.000
Δημητράκης Αναστάσιος	5.000
Δήμου Ευστάθιος	5.000
Δρομπουλιαννούδης Γεώργιος	5.000
Εξαρχοπούλου-Αρβανίτη-Μαρία	5.000
Εξάρχου-Κορακίδου-Αθηνά	5.000
Εξάρχου Νίκη	5.000
Ζήκας Δημήτριος	5.000
Θεοδωρίδης Δημήτριος του Θεοδώρου	5.000
Θεοδωρίδης Θεόδωρος του Κων/νου	5.000
Θεοδωρίδης Νικόλαος	5.000
Θεοδωρίδης Νικόλαος του Θεοδώρου	5.000
Ιωαννίδης Κων/νος	5.000
Καβαρόντας Χρήστος	5.000
Καραγιαννόπουλος Απόστολος	5.000
Καραγιαννόπουλου Σουλτάνα	5.000
Καρατσώκη Χρυσούλα	5.000
Κασσαβέτης Στέργιος	5.000
Καφέτσιος Αθανάσιος	5.000
Κόικος Αναστάσιος	5.000
Κοντογιάννη Χρυσούλα	5.000
Κοντογιάννης Κων/νος	5.000
Κουνάβου Ανδρομάχη	5.000
Κυριακόπουλος Γεώργιος	5.000
Κυριακούλης Δημήτριος	5.000
Λάμπας Κων/νος	5.000
Μέμος Χρυσόστομος	5.000
Μπαλάς Ελευθέριος	5.000
Μπαρλαμπάς Κων/νος	5.000
Μπιζάνης Μιχαήλ του Νικολάου	5.000
Νούτσος Βάιος	5.000
Παπαθεοδώρου Μαρία	5.000
Παππάς Ιωάννης	5.000
Πασχάλης Γεώργιος	5.000
Πρόιος Δημήτριος	5.000
Σαββίδης Κυριάκος	5.000
Σιαμπήρης Γεώργιος του Κων/νου	5.000
Σιαμπήρης Ευάγγελος του Θωμά	5.000
Σιαμπήρης Θωμάς	5.000
Σιαμπήρης Ιωάννης του Γεωργίου	5.000
Σκόρπου Χαρίκλεια	5.000
Σταματιάδης Μιχάλης	5.000
Τζούμας Ορέστης	5.000
Τσιώμου Αικατερίνη	5.000
Τσουκανέλης Αλέκος	5.000
Φαγουρίδου Δημήτρα	5.000
Χαντόλιος Στέργιος	5.000
Αττής Γεώργιος	5.000
Αττής Ευάγγελος	5.000
Εξαρχόπουλος Αδαμάντιος	3.000
Ζαμπάκου Μαριάνθη	3.000
Πασχαλιώρης Ιωάννης	3.000
Χαντόλιος Ιωάννης	3.000
Σισμανίδου Αναστασία	2.500
Βακάρος Αθανάσιος	2.000
Βακάρος Γεώργιος του Αθανασίου	2.000
Βαλαμοτοπούλου Μαρία	2.000
Τζιούρτζια Μαρία	2.000

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΒΡΥΣΣΧΩΡΙΟΥ	Εκδότης-Υπεύθυνος για το Νόμο	ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ Μ.Ο.Σ. ΒΡΥΣΣΧΩΡΙΟΥ	ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΝΟΤΗΣ Πρόεδρος Μ.Ο.Σ. 44 010-ΒΡΥΣΣΧΩΡΙ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ Τηλ.: 0653 - 22 774	1. Κουνάβος Αδαμάντιος 2. Τσιομίδης Αδαμάντιος 3. Γκαράνης Σταύρος 4. Οικονόμου Ευτυχία 5. Χαντόλιος Κων/νος 6. Τάτσης Λάμπρος 7. Βακάρος Γεώργιος 8. Πουμποβίνης Ευθύμιος	α) Εισφορές-συνδρομές: ΚΩΝ/ΝΟΣ ΤΣΙΟΜΙΔΗΣ Ιγνατίου Αρτης 14 45333 - Ιωάννινα Τηλ.: 0651 / 24 605 β) Συνεργασίες: ΛΑΜΠΡΟΣ ΤΑΤΣΗΣ Σαμουήλ 51 45 444 Ιωάννινα Τηλ.: 0651 / 34 219 γ) Κατώτερη ετήσια συνδρομή: 1.500 δρχ.
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΣ & ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΒΡΥΣΣΧΩΡΙΟΥ Κυκλοφορούν σε 950 φύλλα	ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ Δρ. Αδαμάντιος Τσιομίδης Γυναικών Πίνδου 16 45.444 - Ιωάννινα Τηλ.: 0651/33553		
Επιμέλεια - Μοντάζ - Εκτύπωση Π. ΜΠΟΥΡΗΣ - Π. ΣΤΡΑΤΟΣ Στοά Ορφεία Ιωάννινα Τηλ. 77433-25634 - Fax: 77871	Πρώτος Συνεργάτης + Δρ. Δημήτριος Αθ. Κουνάβος		